

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

25. oktober 2018

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

UDTALELSER

Regionsudvalget

130. RU-plenarforsamling, 4.7.2018-5.7.2018

2018/C 387/01	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Østpartnerskabets mål for 2020: de lokale og regionale myndigheders bidrag	1
2018/C 387/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan til støtte for beskyttelsen af offentlige steder	5
2018/C 387/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Evaluering af gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne	8
2018/C 387/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner	14
2018/C 387/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lokale og regionale incitamenter til fremme af sunde og bæredygtige kostvaner	21
2018/C 387/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag om reform af Den Økonomiske og Monetære Union (december 2017)	27
2018/C 387/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Pakken om offentlige udbud	37
2018/C 387/08	Det Europæiske Regionsudvalgs perspektivudtalelse — Et europæisk og globalt perspektiv for klimaforvaltningen efter 2020 — et bidrag til UNFCCC COP24	42

III Forberedende retsakter

REVISIONSRETEN

130. RU-plenarforsamling, 4.7.2018-5.7.2018

2018/C 387/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden	48
2018/C 387/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union	53
2018/C 387/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af lavemissionsmobilitet	70

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

130. RU-PLENARFORSAMLING, 4.7.2018-5.7.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Østpartnerskabets mål for 2020: de lokale og regionale myndigheders bidrag

(2018/C 387/01)

Ordfører: Sören HERBST (DE/EPP), medlem af byrådet i delstatshovedstaden Magdeburg

Basisdokument: Fælles erklæring fra topmødet i Østpartnerskabet den 24. november 2017, bilag 1, »20 mål for 2020«

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder vedtagelsen af de 20 mål for 2020 i den fælles erklæring fra Østpartnerskabets topmøde den 24. november 2017 i Bruxelles og finder det positivt, at erklæringen fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder aktivt fremmer Østpartnerskabets mål gennem deres deltagelse i Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP);
2. glæder sig over den nye institutionelle struktur til gennemførelse af de »20 mål for 2020«, som blev lanceret den 12. marts 2018, og som ud over at tage fat på nogle tværgående spørgsmål har til formål at skabe en stærkere økonomi, en stærkere forvaltning, bedre konnektivitet og et stærkere samfund i disse lande;
3. understreger, at et differentieret samarbejde mellem EU og de enkelte lande i Østpartnerskabet er af afgørende betydning for disse landes demokratiske, økonomiske og civilsamfundsmæssige udvikling, da Østpartnerskabets seks lande har en lang række træk til fælles, men også er vidt forskellige inden for alle politiske, økonomiske og samfundsmæssige områder;
4. peger på, at de lokale og regionale myndigheder i kraft af at være tæt på borgerne og på baggrund af reformen af det kommunale selvstyre i østpartnerskabslandene spiller en væsentlig rolle med hensyn til at sikre en effektiv opfyldelse af de 20 mål for 2020;
5. henviser til, at Den Russiske Føderations ulovlige annektering af Krim og den russisk-støttede krig i Donetsk- og Luhansk-områderne i Ukraine har haft alvorlige sociale følger for den ukrainske befolkning og for landet som helhed, og at disse problemer kun kan løses med støtte fra EU og de vestlige partnere;
6. minder om, at Ukraine desværre ikke er det eneste land i Østpartnerskabet, der befinder sig i en konflikt med enten andre lande i Østpartnerskabet eller med et tredjeland. Udvalget fremhæver derfor på ny EU's støtte til alle partnerlandes uafhængighed, suverænitæt og territoriale integritet og sin fulde opbakning til alle principper, målsætninger og tilsagn, der er fastholdt i Helsingforslutakten fra 1975 og FN-pagten;

7. opfordrer til en fornyet indsats for at fremme en fredelig bilæggelse af uløste konflikter i regionen på grundlag af folkerettens principper og normer. Bilæggelse af konflikter, opbygning af tillid og gode naboskabsforbindelser har afgørende betydning for økonomisk og social udvikling og samarbejde.

Styrkelse af institutionerne og god regeringsførelse

8. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at reformen af det lokale selvstyre, som indebærer styrkede statslige institutioner og god regeringsførelse, står højt på østpartnerskabslandenes dagsorden. Den europæiske konvention om lokalt selvstyre blev allerede underskrevet af Moldova og Ukraine i 1997, af Armenien og Aserbajdsjan i 2002 og af Georgien i 2004. Hviderusland er ikke medlem af Europarådet og har ikke underskrevet konventionen;

9. efterlyser effektive decentraliseringsreformer ledsaget af effektive korruptionsbekæmpelsesforanstaltninger på alle myndighedsniveauer for at sikre, at en styrket og troværdig forvaltning indvirker positivt på borgernes dagligdag;

10. hilser det velkommen, at der udtrykkeligt henvises til reformen af den offentlige forvaltning (Public Administration Reform) i de 20 mål for 2020, og mener, at de officielle statistikker, som udarbejdes på lokalt og regionalt plan og skal levere statistiske oplysninger af høj kvalitet, bør stilles til rådighed som åbne data i østpartnerskabslandene på lokalt og regionalt plan;

11. understreger, at officielle statistikker af høj kvalitet bidrager til en bedre forståelse af samfundsmæssige, økonomiske og miljømæssige sammenhænge og muliggør politiske og økonomiske beslutningsprocesser, der bygger på fakta, og fremmer borgernes deltagelse i de politiske processer. Udvalget efterlyser i den henseende konkrete støtteforanstaltninger i form af bæredygtige projekter møntet på at overvinde de nuværende problemer, især på det subnationale niveau, med at tilvejebringe officielle statistikker, og henviser til webstedet om magtdeling (Division of Powers website), der er udviklet af RU og ligger på RU's portal, og som giver et overblik over de forskellige niveauer af institutionel og finanspolitisk decentralisering i EU og nabolandene;

12. henviser i den sammenhæng til, at der ligger et betydeligt økonomisk potentiale i statslige myndigheders indsamling, bearbejdning og tilrådighedsstillelse af officielle statistiske oplysninger inden for rammerne af reformen af det lokale selvstyre, da de ikke kun sætter det lokale selvstyre i stand til effektivt at vurdere forvaltningernes økonomiske potentiale, men også gør det muligt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) at finde deres niche og bidrage til en bæredygtig økonomisk vækst på lokalt og regionalt plan. Tilrådighedsstillelsen af pålidelige data af høj kvalitet bidrager endvidere til at forebygge korruption og udvikle mekanismer til effektiv bekæmpelse heraf. Hertil kommer, at de indsamlede data danner udgangspunkt for en lang række analyser i videnskabelige organer, hvilket fremmer forskningen i østpartnerskabslandene;

13. opfordrer til at sætte effektiv forvaltning af lokale offentlige budgetter på dagsordenen og kræve en intern og ekstern revision af de lokale budgetter for at sikre en målrettet og effektiv anvendelse af de offentlige midler. Borgernes inddragelse i en uafhængig revision skal styrke de lokale myndigheders kapacitet til at vurdere egne resultater, programmer og servicekvalitet for at tilpasse dem til befolkningens efterspørgsel;

14. anbefaler at inddrage borgerne mere i fastlæggelsen af de lokale og regionale myndigheders budgetter i form af deltagesbaseret budgetplanlægning med henblik på at sætte borgerne i stand til at engagere sig i og deltage i forvaltningen af offentlige midler og give udtryk for deres præferencer, når det gælder offentlige udgifter.

Mobilitet og mellemfolkelige kontakter

15. Det Europæiske Regionsudvalg hilser det velkommen, at landene i Østpartnerskabet kan deltage i programmer som Erasmus+, »Et Kreativt Europa«, Cosme og Horisont 2020, som giver universiteter, forvaltninger, virksomheder og forskere flere muligheder for udveksling, og opfordrer til fremme af flere projekter, der kan øge bevidstheden om disse programmer på lokalt og regionalt plan, især i lyset af, at internationale støtteprogrammer i nogle østpartnerskabslande er de eneste udvekslingsplatforme, og at nogle af disse udviser en forholdsvis lav succesrate for ansøgninger;

16. opfordrer til, at (udvekslings-)projekter ikke kun fremmes inden for grundforskning, men også inden for humanistiske videnskaber, som bidrager til en bedre forståelse af den politiske, sociale og kulturelle udvikling i østpartnerskabslandene, muliggør erfaringsudveksling inden for forskningsmetoder og fremmer integration af forskere i europæiske forskningsstrukturer;

17. er bekymret over den bemærkning, der er fremsat i forbindelse med de 20 mål for 2020, om at universitetsnetværk i østpartnerskabslandene udelukkende bør koncentrere sig om undervisning (teaching);

18. anbefaler i den forbindelse kraftigt, at der ikke kun fokuseres på at forbedre undervisningen på østpartnerskabslandenes universiteter, men at der også via konkrete projekter lægges vægt på at forbedre forskningen gennem formidling af eksempler på bedste praksis inden for forskningsmetoder og affattelse af videnskabelige artikler;

19. henviser i den forbindelse til, at en udveksling mellem nøgleaktører såsom universiteter, forskningsinstitutter, civilsamfundsorganisationer (f.eks. tænketanke) og SMV'er kan bidrage til udvikling af positive synergier, hvilket ville gavne forskning og innovation som helhed;

20. er enig i, at reformen af den kommunale forvaltning og på decentraliseringsområdet vil have en positiv virkning på de lokale og regionale budgetter og har et stort potentiale til at fremme forskning og innovation på lokalt og regionalt plan;

21. peger på, at projekter inden for iværksætteri ikke kun bør være rettet mod unge, men også mod voksne, og især kvinder;

22. opfordrer i den forbindelse til konkrete foranstaltninger til udvikling af socialt iværksætteri som en form for ikkeformel uddannelse af unge og voksne på lokalt og regionalt plan, hvilket løser lokale problemer, genererer indtægter, skaber arbejdspladser og fremmer social innovation på græsrodsniveau;

23. henviser til, at udvekslingen ikke kun mellem østpartnerskabslandene og EU, men også mellem de enkelte lande i Østpartnerskabet bør fremmes, da disse lande er kendetegnet ved relativ lav mobilitet, hvilket fører til, at fordomme og stereotyper rodfæstes inden for de enkelte lande, og at der banes vej for desinformation;

24. anser det for nødvendigt at støtte sådanne indadrettede interregionale udvekslingsprojekter, især i Ukraine, da dette land er offer for vedvarende militær aggression og konstant desinformation fra Den Russiske Føderations side.

Økonomisk udvikling og markedsmuligheder

25. Det Europæiske Regionsudvalg hilser det velkommen, at landene i Østpartnerskabet kan deltage i Cosme-programmet for SMV'er;

26. understreger i denne sammenhæng, at Armenien, Aserbajdsjan og Georgien endnu ikke har deltaget i programmet, og at antallet af projekter i Ukraine, Moldova og Hviderusland er forholdsvis lavt (mellem et og otte projekter) og for størstedelens vedkommende koncentreret i hovedstæderne;

27. er stor fortalere for, at dette program udvides yderligere og rettes mod regionale og lokale SMV'er i østpartnerskabslandene, også dem, der ligger fjernt fra hovedstæderne. Sådanne programmer vil fremme SMV'er og bidrage til en bæredygtig vækst på lokalt og regionalt plan;

28. henviser til, at det er vigtigt for EU's regionale og lokale myndigheder at fremme erhvervssammenslutninger og brancheforeninger samt regionale og lokale kamre (f.eks. handels- og industrikamre, ingeniørkamre), da disse institutioner letter integrationen i europæiske strukturer og bidrager til en fair konkurrencekultur, hvilket også vil medvirke til bekæmpelse af korruption;

29. gentager, at socialt iværksætteri bør fremmes, da det forbedrer den økonomiske udvikling på lokalt og regionalt niveau og skaber nye arbejdspladser;

30. anser det for vigtigt at fremme SMV'er på innovationsområdet og støtte synergier mellem iværksætteri og forskning;

31. understreger, at det ikke er tilstrækkeligt at støtte de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af økonomiske udviklingsstrategier — som det fastslås i de 20 mål for 2020 — men også er nødvendigt allerede i strategiernes udviklingsfase at yde teknisk bistand.

Overordnede mål

32. Det Europæiske Regionsudvalg forventer, som det fremgår af målene, at de berørte lande gør en større indsats i forbindelse med retsstatens og retsplejens udvikling, sikring af de grundlæggende rettigheder, frihed og sikkerhed samt forankring af mindretalsbeskyttelse og ligestilling mellem kønnene, herunder bekæmpelse af vold i hjemmet;

33. understreger, at civilsamfundet i østpartnerskabslandene spiller en afgørende rolle for en demokratisk samfundsudvikling, og at regeringerne bør betragte det som en vigtig og seriøs partner;

34. fremhæver på baggrund af det lokale selvstyre og decentraliseringsreformen, at nye demokratiske kræfter og ledere spiller en vigtig rolle i de demokratiske processer og bør støttes gennem målrettede foranstaltninger;
35. peger på nødvendigheden af en kvalitativ forbedring af forvaltningen og opfordrer i den forbindelse til indførelse af en førlørdning for ansatte i de regionale og lokale forvaltninger med henblik på en bedre formidling af europæiske standarder i den administrative praksis;
36. opfordrer i den sammenhæng Kommissionen til at genindføre en modificeret lokalforvaltningsordning i tråd med RU's udtalelse om Revision af den europæiske naboskabspolitik fra oktober 2016 ⁽¹⁾;
37. anbefaler kraftigt at fremme den forskning, der foregår i civilsamfundsinstitutioner, herunder tænketanke og forskningsinstitutter, som beriger den politiske dialog gennem deres analyser og letter de politiske og økonomiske nøgleaktørers beslutningstagning ved at fremsætte praksisorienterede forslag i de enkelte østpartnerskabslande;
38. understreger den centrale betydning, beskyttelsen af mindretal i alle østpartnerskabslande spiller for den enkeltes muligheder for at identificere sig med sin region og alle dens kulturelle, sociale og samfundsmæssige kendetegn;
39. anser det for nødvendigt at fremme udviklingen af nye og bevarelsen af eksisterende ikkekommercielle lokale og regionale medier og af en offentlig radio- og TV-virksomhed for at understøtte en pluralistisk debat, sikre uafhængig informationsindhentning til østpartnerskabslandenes borgere og støtte kvalitetsjournalistik for dermed at forebygge desinformation;
40. henviser til den særlige situation, som indbyggerne i Donbas befinder sig i, idet de udelukkende kan modtage informationer gennem analoge kanaler, der er kontrolleret af Den Russiske Føderation, som hovedsagelig sender propagandamateriale, og opfordrer derfor til oprettelse af en EU-fond for teknisk støtte til ukrainske ikkekommercielle lokalradioer, som kan forsyne befolkningen i Donbas med uafhængige oplysninger fra de ikkebesatte områder.

Afsluttende bemærkninger

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en særlig rolle, i og med at de kan handle inden for alle områder, og anser det for særlig vigtigt at fremme udvekslingen mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i østpartnerskabslandene i form af by- og regionspartnerskaber og partnerskaber mellem de enkelte lokale og regionale myndigheder i de enkelte østpartnerskabslande;
42. opfordrer i den forbindelse til oprettelse af et program for ubureaukratisk lancering af sådanne partnerskaber mellem EU's og østpartnerskabslandenes lokale og regionale myndigheder. Dette vil øge muligheden for at nå programmets målsætninger, idet der ydes økonomisk støtte til en styrkelse af partnerskaberne;
43. er bekymret over, at den foreslåede flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 ikke afsætter flere finansielle ressourcer til det nye eksterne instrument, der bl.a. vil erstatte det europæiske naboskabsinstrument, og som er nødvendigt for at nå de fastsatte mål for østpartnerskabslandene, selv om den øger det samlede budget for EU's indsats rundt om i verden;
44. anser det for vigtigt, at Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP) ikke kun spiller en rolle på udvekslingsplatformen, men at den støtter det territoriale samarbejde på konkret vis gennem aktiviteter, der kan spænde fra effektiv formidling af partnere til synliggørelse af konkrete projekter. Derudover er udvalget fast besluttet på at opfylde og leve op til de forventninger, som partnerne har til CORLEAP, ved at formidle det territoriale samarbejdes succeshistorier og potentiale og ved at øge forståelsen for og synligheden af de fordele, som Østpartnerskabets politikker medfører for borgerne.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ COR-2016-00982-00-00-AC-TRA.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Handlingsplan til støtte for beskyttelsen af offentlige steder

(2018/C 387/02)

Ordfører: Jean-François BARNIER (FR/ALDE), borgmester i Chambon-Feugerolles**Basisdokument:** COM(2017) 612 final**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg må konstatere, at de attentater, der er blevet begået i de senere år i en række europæiske byer, enten på offentlige steder eller på private områder med adgang for offentligheden, har haft hundredvis af ofre. Aldrig tidligere har vi set så mange og så alvorlige terrorhandlinger i EU. De har været mere eller mindre velorganiserede (her tænkes på antallet af gerningsmænd og medhjælpere, disses profiler og tidligere historie samt nationalitet, enkeltstående, samtidige eller flere på hinanden følgende handlinger, som har været planlagte eller spontane), der har været tale om forskellige modus operandi (eksplosive anordninger, skydevåben, blankvåben, improviserede våben, især køretøjer) og angrebene har fundet sted på forskellige steder, som oftest de mest uventede eller symbolske steder. Alle angrebene var rettet mod steder, hvor folk bevæger sig rundt i dagligdagen, helt eller delvist åbne og offentlige steder med mange mennesker og dermed sårbare over for kriminelle handlinger. Kort sagt sårbare eller bløde mål (soft targets);
2. påpeger, at ansvaret for den nationale sikkerhed er medlemsstaternes, men understreger, at samarbejdet med partnere både i og uden for EU spiller en afgørende rolle. Udvalget glæder sig over den mobilisering og det engagement, vi har set hos sikkerhedsstyrker og væbnede styrker, hos retslige myndigheder, redningstjenester, folkevalgte og civilsamfundet som reaktion på terrorismen. Udvalget understreger i den forbindelse, hvor vigtigt det er, at de lokale folkevalgte arbejder for, at offentligheden bliver mere bevidst om problemerne, og forsøger at forebygge terror gennem social integration og genopbygning af lokalsamfundene efter terrorangreb;
3. mener, at Kommissionens handlingsplan, der har til formål at forbedre beskyttelsen af offentlige steder, er helt i tråd med den europæiske dagsorden om sikkerhed (og Kommissionens meddelelse fra 2016 om gennemførelsen af denne dagsorden med henblik på at »bekæmpe terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion«) og med strategien for EU's indre sikkerhed, som begge blev vedtaget for perioden 2015-2020, samt med Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi;
4. understreger, at bekæmpelse af terrorisme, forvaltning af lovlig migration og forebyggelse af voldelig radikaliserings fortsat først og fremmest hører under medlemsstaternes kompetence, men at lokalt, europæisk og internationalt samarbejde også er en afgørende forudsætning for, at der kan skrides effektivt ind⁽¹⁾. Udvalget slår derfor til lyd for øget udveksling af oplysninger og bedste praksis inden for EU;
5. minder om, at det europæiske program for beskyttelse af kritisk infrastruktur fra 2006 og direktivet om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre fra 2008 også tager højde for visse hårde mål (hard targets) inden for energi- og transportsektoren;
6. konstaterer, at denne plan opregner de finansieringsmuligheder og mekanismer for deling af bedste praksis og erfaringer, som allerede findes, og foreslår nye, som i større eller mindre omfang inddrager de lokale og nationale myndigheder i medlemsstaterne. Udvalget glæder sig over, at planen fremmer forståelsen af merværdien af samarbejde på EU-niveau om beskyttelse af borgere og kritisk infrastruktur.

Prioriteter

7. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter Den Europæiske Unions mål, jf. EU-traktatens artikel 3, stk. 2, om at sikre borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om Bekæmpelse af radikaliserings og voldelig ekstremisme: forebyggelsesmekanismer på lokalt og regionalt niveau (CoR 6329/2015), juni 2016.

8. minder om ånd og bogstav i solidaritetsbestemmelsen i EUF-traktatens artikel 222, i henhold til hvilken Unionen tager alle de instrumenter i brug, der står til dens rådighed, herunder de militære midler, medlemsstaterne stiller til dens rådighed, med henblik på at forebygge terrortruslen på medlemsstaternes område, beskytte de demokratiske institutioner og civilbefolkningen mod et eventuelt terrorangreb og yde bistand til en medlemsstat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af et terrorangreb;

9. understreger, at de operationelle tiltag, koordinerende handlinger og vejledninger, som nævnes i handlingsplanen, hænger uløseligt sammen med Unionens politikker, foranstaltninger og instrumenter, ikke mindst for så vidt angår det retlige samarbejde i straffesager, politisamarbejdet, beskyttelsen af civilbefolkningen, krisestyringen og forebyggelsen af radikaliserings;

10. understreger, at der skal være balance mellem på den ene side beskyttelsen af de individuelle og kollektive frihedsrettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger og målet om at holde fast i åbne samfund og offentlige rum, der er tilgængelige for offentligheden, og på den anden side disses eventuelle nødvendige, lovmæssige og proportionelle begrænsning, der er tilpasset omstændighederne, og som er gradvis, reversibel og begrænset i rum og tid;

11. opfordrer EU's institutioner til at opbygge en modstandsdygtighed mod terrorisme på både individuelt og kollektivt niveau, på institutionelt og på borgerniveau, på europæisk, nationalt og lokalt niveau, og både i psykisk og materiel forstand, med henblik på at foregribe, forebygge, beskytte, gøre front mod, reagere på og overvinde terroristerne;

12. går ind for, at alle partnerskaber med den private sektor, alle borgerinitiativer og al borgerdeltagelse, når det gælder sikkerhed, følges tæt og kontrolleres af enten en national, regional eller lokal offentlig myndighed;

13. opfordrer Kommissionen til at forenkle og udvide adgangen til EU-midler for ikkestatslige aktører og give regionale og lokale myndigheder af alle størrelser adgang til disse midler samt sikre, at de anvendes effektivt og på en relevant måde kædes sammen med nationale, regionale og lokale investeringer i sikkerhed;

14. tilslutter sig planens mål om at opmuntre, oplyse, fremme og bidrage til en effektiv beskyttelse af offentlige steder i forbindelse med planlægningen, udformningen, anlæggelsen, indretningen og renoveringen af disse, uanset deres formål, udformning og anvendelse. Det samme gælder enhver form for filtrering eller blokade for så vidt angår personer, genstande eller køretøjer, etablering af sikkerhed for eller evakuering af ofre samt fremme af redningsaktioner og efterforskning.

Sikkerheden på offentlige steder

15. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den nye finansiering af Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) — Police med et beløb på 18,5 mio. EUR til »transnationale projekter, der forbedrer beskyttelsen af offentlige steder«, og »samarbejdsprojekter«;

16. opfordrer Kommissionen til at gøre denne finansiering permanent, rette en særlig opmærksomhed mod projekter, som gennemføres af de regionale og lokale myndigheder og fremme innovative projekter, som kan udbredes andre steder;

17. deler Kommissionens ønske om at gøre de lokale myndigheder bevidst om de offentlige steders sårbarhed og bakker op om dens opfordring til medlemsstater, byer og regioner om at integrere beskyttelsen af offentlige steder bedre i infrastrukturinvesteringer under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden;

18. opfordrer EU's institutioner til at fremme og støtte lokale »smart/safe city«-projekter;

19. glæder sig over den nye EFRU-finansiering til initiativet »nyskabende foranstaltninger i byerne« på et samlet beløb på 100 mio. EUR, som vil blive lanceret af Kommissionen i oktober 2018;

20. minder om, at EU's dagsorden for byerne (»Amsterdampagten«) af 30. maj 2016 har til formål at inddrage bymyndighederne i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker og styrke disses bymæssige dimension. Den bidrager til gennemførelsen af FN's dagsorden for bæredygtig udvikling frem mod 2030, og ikke mindst dennes mål nr. 11 om at sørge for, at byer og beboede områder er åbne for alle, sikre og modstandsdygtige, samt til den »nye dagsorden for byerne« inden for rammerne af Habitat III.

Anvendt forskning i forbindelse med sikkerheden på offentlige steder

21. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det syvende rammeprogram for forskning i den del, som handler om »samarbejde«, indeholdt ti prioriterede emner, herunder sikkerhed, og at rammeprogrammet for forskning og innovation Horisont 2020 indeholder tre centrale søjler, nemlig videnskabelig topkvalitet, industrielt lederskab og samfundsmæssige udfordringer. Hvad sidstnævnte angår målrettes forskning og innovation mod at finde svar på de store samfundsmæssige udfordringer, som Europa står over for, snarere end blot at fokusere på videnskabelige discipliner og teknologiske sektorer. Blandt disse udfordringer er »sikre samfund — beskyttelse af Europas og dets borgeres frihed og sikkerhed«. Indtil videre er 48 forskningsprojekter vedrørende sikkerhed og omhandlende beskyttelse af offentlige steder blevet finansieret med et samlet beløb på 195 millioner EUR.

Fora for udveksling af ekspertise og god praksis

22. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at der er blevet oprettet en EU-politikgruppe om beskyttelse af bløde mål med henblik på at øge samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne omkring følgende arbejdsområder:

- et forum for fagfolk (medlemsstaternes fagfolk inden for retshåndhævelse og retshåndhævende netværk, som er blevet nedsat af EU, f.eks. AIRPOL, ATLAS, ENLETS og RAILPOL), der suppleres af et »højrisikosikkerhedsnetværk«, og som danner en platform for fælles uddannelse og fælles øvelser;
- et »aktørforum« og dets temagrupper (sportsarrangementer, kulturelle arrangementer osv.) for private arealforvaltere og private arrangører, f.eks. transportvirksomheder, forvaltere af sportsanlæg eller rekreative anlæg, butikcentre;

og opfordrer til, at repræsentanter for de lokale myndigheder, som står i forreste linje, når det gælder om at forebygge attentater, inddrages i denne politikgruppe;

23. glæder sig over, at der den 8. marts 2018 blev afholdt en konference i Bruxelles for Unionens borgmestre, heriblandt underskrivere af Niceerklæringen, om emnet *opbygning af et terrorforsvar i byerne: hvad vi kan lære af de seneste attentater*;

24. opfordrer til, at der udformes og anvendes en »værktøjskasse for bedste praksis når det gælder sikkerhed for vejtransportsektoren«, et »europæisk værktøj til evaluering på stedet af sårbare mål«, som i øjeblikket er i testfasen, samt igangværende arbejde vedrørende EU's regler, der skal garantere sikkerheden for ubemandede luftfartøjssystemers civile operationer;

25. bifalder endelig, at planen fremmer dannelse af netværk mellem fagfolk og beslutningstagere på både nationalt og lokalt niveau samt udveksling af bedste praksis ved hjælp af målrettet finansiering, vejledninger og inddragelse af lokale interessenter og den private sektor.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Evaluering af gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne

(2018/C 387/03)

Ordfører Kieran McCARTHY (IE/EA), medlem af byrådet i Cork**Basisdokument:** Rapport fra Kommissionen til Rådet om EU's dagsorden for byerne

COM(2017) 657 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Anerkendelse af udført arbejde

1. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter sit tilsagn om at forny sin oprindelige opfølgingsstrategi for gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne og kortlægge sine planlagte politiske bidrag til gennemførelsen af dertil knyttede tiltag;
2. påskønner EU-institutionernes indsats for at få anerkendt de europæiske byers stadig større rolle og betydning som vigtige bidragsydere til opfyldelsen af strategiske EU-mål og opbygningen af et Europa som er inklusivt, ambitiøst med hensyn til gennemførelse af mål for bæredygtig udvikling og konkurrencedygtigt i global sammenhæng;
3. noterer sig det vigtige forhold, at EU's dagsorden for byerne sigter mod at mobilisere de erfaringer og den ekspertise, som bymyndigheder ligger inde med, og gøre dem i stand til at bidrage til udformningen og gennemførelsen af de EU-politikker og -instrumenter, som har den største indvirkning på byerne;
4. er enig i, at processen omkring EU's dagsorden for byerne i nogle medlemsstater har skabt en grad af fornyet interesse for at udvikle eller styrke den nationale bypolitik;
5. bifalder de banebrydende arbejdsmetoder i partnerskaberne om dagsordenen for byerne, hvor bymyndighederne for første gang inddrages direkte i den politiske beslutningsproces i EU, og som fremmer en bundstyret tilgang (bottom-up). Udvalget betragter denne tilgang som tæt knyttet til debatten om Europas fremtid, idet den baner vejen for en lokal og decentral inddragelse af borgerne;
6. finder det af hensyn til »EU's fremtid«-processen vigtigt at forbedre vidensdelingen og samarbejdet mellem byer for at fremme udveksling af bedste praksis for, hvordan byerne fungerer, hvordan de minimerer den administrative byrde i forbindelse med EU-anliggender, hvordan de finder mere omkostningseffektive metoder til gennemførelse af politiske tiltag, og hvordan de undgår dobbeltarbejde navnlig med hensyn til at finde en passende udformning af EU's finansieringsinstrumenter og politiske initiativer;
7. erkender, at dagsordenen for byerne i dag i høj grad er et igangværende arbejde. Udvalget bemærker, at Kommissionen i sin rapport fra november 2017 giver udtryk for overordnet tilfredshed, men påpeger ikke desto mindre, at denne vurdering helt og holdent baserer sig på feedback fra deltagerne. RU går derfor ind for en høring om denne vurdering;
8. støtter den anlagte tilgang i dagsordenen for byerne og dens arbejdsmetode, der tager udgangspunkt i flerniveaustyring på tværs af tolv overordnede prioriterede temaer som beskrevet i Amsterdampagten samt behovet for nytænkning af tilgange til udformning af eksisterende regler og forordninger, hvorved man kan forbedre brugervenligheden af den tilgængelige støtte med fokus på byerne samt udveksling af viden og samarbejde om bymæssige spørgsmål blandt de forskellige interessenter;
9. fremhæver, at partnerskabsmetoden tilvejebringer en platform for indarbejdelse af værdifulde synspunkter fra eksperter på en række spørgsmål, der anerkendes som værende af høj prioritet for EU. Platformen vil ligeledes give mulighed for at tage hensyn til eksperternes praktiske erfaringer med, hvordan EU-politikker påvirker det daglige liv i byerne og for borgerne.

Tværgående overvejelser og synergier

10. Det Europæiske Regionsudvalg går ind for en EU-dagsorden for byerne, der henvender sig til alle byområder, herunder de funktionelle områder, som ofte er at finde i landdistrikterne, med det formål at skabe en mere integreret og helhedsorienteret tilgang til EU-politik og -lovgivning, i højere grad at inddrage større og mindre byer i alle faser af udformningen af politiske tiltag og at imødekomme behovet for at øge deltagelsen i så vid en udstrækning som muligt for således reelt at inddrage alle byområder;

11. påpeger, at mange af partnerskabstemaerne i sig selv er nært forbundet med andre temaer, og at disse af hensyn til deres samspil ikke bør behandles separat. Udvalget fastholder, at det er nødvendigt at øge samordningen mellem handlingsplanerne betydeligt, da deres aktiviteter i stor grad kan påvirke hinanden, f.eks. i) partnerskaber om bæredygtig arealanvendelse og naturbaserede løsninger, boliger og klimatilpasning, ii) partnerskaber om klimatilpasning, energiomstilling og luftkvalitet, og iii) partnerskaber om fattigdom i byerne, boliger og inklusion af migranter og flygtninge;

12. bifalder, at datamaterialet om bymæssige temaer alt i alt er blevet styrket i de senere år, men mener imidlertid, at der stadig er behov for en mere nøjagtig gengivelse af forholdene på subnationalt, lokalt og regionalt niveau, således at der kan træffes politiske beslutninger på et evidensbaseret grundlag;

13. fremhæver med henvisning til punkt 12.6 i Amsterdampagten, at EU's dagsorden for byerne også skal yde et bidrag til retfærdighed og ligestilling mellem mænd og kvinder. Velegnede værktøjer er i den henseende kønsspecifikke konsekvensanalyser, en kønsspecifik database og en kønsmainstreaminganalyse af programmer og projekter;

14. bakker op om, at der på tilsvarende vis bør tages højde for dagsordenens øvrige tværgående temaer i forbindelse med partnerskabstiltagene: byforvaltning og byplanlægning, forbindelser mellem by og land, håndtering af påvirkningerne af samfundsmæssige forandringer, udfordringer og muligheder for små og mellemstore byer, byfornyelse, demografiske forandringer, offentlige tjenester af almen interesse og forbindelser med FN's nye dagsorden for byerne;

15. understreger, at mange af de problemer, som partnerskaberne har identificeret, har tilknytning til RU's udtalelser og resolutioner i en sådan grad, at RU's arbejde med spørgsmål med en klar bymæssig dimension rent faktisk bør tjene som en værktøjskasse for handlingsplanerne. Tilsvarende bør de resultater, som er opnået inden for rammerne af dagsordenen for byerne, kunne udbredes som bedste praksis gennem RU's bevidstgørelsesarrangementer og publikationer. Udvalget fremhæver, at mange af dets medlemmers lokale myndigheder er repræsenterede i bypartnerskaber, og opfordrer derfor til, at RU hele tiden bliver informeret om partnerskabernes aktiviteter;

16. påpeger, at mange aktiviteter i byerne på både direkte og indirekte vis er forbundet med samarbejdet mellem byerne og myndighederne i de omkringliggende områder (oplandet) og er afhængige af dette. Derfor bør der tages højde for disse aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen og evalueringen af EU's dagsorden for byerne;

17. minder om sin udtalelse om fornyelse af havnebyer og havneområder og behovet for at undersøge deres særlige udfordringer, som kræver en integreret tilgang til bæredygtig byudvikling og byplanlægning;

18. noterer, at der kan skabes yderligere målrettede synergier med organisationer, der er repræsenteret i flere partnerskaber, såsom Europæiske Kommuners og Regioners Råd (CEMR) og Eurocities-netværkene, URBACT 3-programmet for bæredygtig byudvikling og Det europæiske informationsnetværk for bypolitik (EUKN).

Tildeling af ressourcer til EU's dagsorden for byerne

19. Det Europæiske Regionsudvalg roser partnerskaberne for at afsætte deres egne midler (da omkostninger ved deltagelse ikke dækkes) og Kommissionens indsats for at fremme gennemførelsen af den europæiske dagsorden for byerne;

20. påpeger, at gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne nu har stået på i næsten to år, og at de største problemer hidtil har været forbundet med manglende ressourcer, navnlig til dækning af omkostningerne ved deltagelse af byer, der er medlemmer af partnerskaberne (særligt små og mellemstore byer);

21. bemærker, at større byområder almindeligvis har ressourcer til at engagere sig i europæiske anliggender — få adgang til information, udnytte finansieringsmuligheder og sågar øve indflydelse på politikudformningen — hvilket ikke er tilfældet for myndighederne i mindre byområder. Udvalget holder fast i, at EU's dagsorden for byerne på passende vis bør tage højde for behovene hos de lokale myndigheder i mindre byer, som spiller en vigtig rolle i deres respektive bredere regionale økonomier, og således yde bedre bistand til deres bæredygtige byudvikling;

22. opfordrer til, at man overvejer muligheden for at oprette en specifik finansieringsmekanisme for mindre byer med henblik på at støtte samarbejdsinitiativer i tilknytning til dagsordenen for byerne. Formålet vil være at skabe et incitament til at intensivere udvekslingen af erfaringer. En styrkelse af samarbejdets uddannelsesmæssige karakter (når erfarne enheder — hovedsageligt mellemstore og store bycentre — formidler information til mindre byer) spiller en særlig vigtig rolle i bestræbelserne på at opnå stordriftsfordele og øge den socioøkonomiske vækstrate;

23. udtrykker bekymring over sandsynligheden for manglende ansvarsfølelse på grund af partnerskabernes nuværende udformning og funktionsmåde, især den frivillige karakter af den overordnede forvaltningsstruktur, visse medlemsstaters passivitet og en række interne organisatoriske problemer, der er resultatet af manglende regler for tildelingen af opgaver og ansvar blandt medlemmerne. Udvalget opfordrer til, at man tager fat på disse problemer, efterhånden som arbejdet med dagsordenen for byerne skrider frem;

24. glæder sig over den bistand, som det tekniske sekretariat yder til partnerskaberne, og efterlyser samtidig større fokus på ekspert- og resultatorienterede tilgange, så den tekniske bistand ikke blot er af administrativ art. Dette kræver også større gennemsigtighed og en højere grad af medansvar over for partnerskabet, hvis de skal drage fordel af det faglige input, der bl. a. er resultatet af inddragelsen af eksperter;

25. understreger, at troværdige og veltilrettelagte resultater gennem partnerskaberne på indlysende vis forudsætter, at arbejdet med dagsordenen for byerne understøttes af en stabil flerårig budgetramme;

26. roser initiativet om at oprette det interaktive »Futurium«-websted, der skal samle alle partnerskabsresultater på ét sted og holde den brede kreds af interessenter ajourført, samtidig med at de får mulighed for at drøfte og komme med input til sagsforløbet. Udvalget advarer dog mod at betragte en online »one-stop shop« som en universalløsning for opnåelsen af målene under dagsordenen for byerne, især da dette værktøj ikke er tilstrækkeligt kendt af den potentielle målgruppe.

Bedre lovgivning og sikring af den bymæssige dimension

27. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at en gennemførelse af dagsordenen for byerne gør det nødvendigt at indføre nye lovfæstede mekanismer mellem EU-institutionerne, medlemsstaterne, byerne og interessenterne, der skal bistå iværksættelsen af foranstaltninger, som vedrører dem og falder under deres ansvarsområde;

28. gentager sin opfordring til, at dagsordenens gennemførelse gøres bindende som et ansvarsområde under Kommissionen, hvor alle relevante generaldirektorater tilskyndes til at bidrage på dette stadie, ligesom de for indeværende bidrager med input til partnerskaberne. Udvalget opfordrer ligeledes til, at medlemsstaternes inddragelse sker på det relevante ministerniveau, og at man ikke bare automatisk henvender sig til det ministerium, der er ansvarligt for byudvikling;

29. fremhæver, at et vigtigt aspekt i Amsterdampagten var at etablere en forbindelse til EU's dagsorden for bedre lovgivning. Udvalget anbefaler i overensstemmelse hermed, at der etableres en direkte forbindelse mellem arbejdet i partnerskaberne og medlemmerne af REFIT-platformen, og at der på møderne i partnerskaberne lægges større vægt på at forbedre EU's lovgivningsmæssige rammer inden for et givent politisk område;

30. finder det hensigtsmæssigt at sammenkoble arbejdet inden for dagsordenens partnerskaber med arbejdet i Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol (RSB);

31. minder om sine bestræbelser på at gennemføre dagsordenen med hensyn til aspektet »bedre lovgivning«, hvor udvalget i de seneste år har iværksat (territoriale) konsekvensanalyser, som har til formål at forsyne ordførerne med analyser af specifikke lovforslags potentielle virkninger på lokalt plan i forskellige bymæssige sammenhænge;

32. mener, at sikring af den bymæssige dimension være et centralt element i udformningen af EU's politik. Udvalget påpeger, at det burde være muligt at foretage en mere systematisk evaluering af virkningerne af EU's tiltag for byer (i forskellige sammenhænge) og derved sikre, at det lokale perspektiv afspejles tilstrækkeligt i en eventuel politik eller lovgivning;

33. glæder sig over, at GD REGIO anerkender betydningen af at foretage territoriale konsekvensanalyser i forbindelse med behandlingen af nye lovforslag, og opfordrer Kommissionen til i videre udstrækning at anvende dem på alle politikområder;

34. opfordrer byer og byområder til at bidrage til de EU-prioriteter, der er tilpasset til deres særlige udviklingsbehov, og understreger, at »lokal udvikling« fortsat bør indgå i EU's bredere strategi for »territorial udvikling« og bør defineres bedre som holistiske begreber.

Fremtidige rammer for en dagsorden for byerne efter 2020

35. Det Europæiske Regionsudvalg mener i lyset af de hidtidige resultater af samarbejde i de tidligste partnerskaber, at EU's dagsorden for byerne udgør et solidt evidensgrundlag for støtte til og udformning af det fremtidige europæiske samarbejde, for så vidt angår både ESI-fondene og dele af Kommissionens centralt forvaltede programmer for perioden efter 2020;

36. anmoder om, at forslag til den flerårige finansielle ramme og samhørighedspolitikken efter 2020 fremover vil afspejle byernes og byområdernes rolle og forbedre de integrerede værktøjer og mekanismer, der skal styrke og støtte byerne og regionerne direkte. Udvalget fremhæver, at det er afgørende for samhørighedspolitikken at bevare merværdien i den integrerede territoriale tilgang og i tillæg til den stærke støtte til landdistrikterne også at have en stærk bymæssig dimension såvel som en »bymæssig ansvarsfølelse« på stedet i byerne og byområderne;

37. påpeger, at der, på trods af de laveste forvaltningsniveauer (f.eks. byers) stigende betydning set i forhold til det centrale forvaltningsniveau i EU, i visse lande er en tendens til fornyet centralisering af forvaltningsmekanismerne, hvilket betyder et tab af midler, der hidtil har været til rådighed for byer og regioner, og som har givet dem mulighed for at træffe selvstændige beslutninger. Dette er en farlig tendens, som forhindrer en polycentrisk vækst baseret på lokale udviklingsfaktorer og lokale forhold;

38. er enig i, at der er behov for at gøre nye integrerede værktøjer mere fleksible og proportionelle og for en mere skræddersyet vejledning for at sikre en bedre forståelse af disse værktøjer og større vished for dem, der ønsker at anvende dem;

39. slår til lyd for, at dagsordenen for byerne prioriterer indsatsen for at gøre de meget fragmenterede rammevilkår for bymæssig finansiering mere tilgængelige til gavn for både små og store byer, f.eks. gennem samarbejde med vigtige interessenter, herunder med paneuropæiske netværk af lokale og regionale myndigheder og RU, om udviklingen af skræddersyet informationsmateriale omfattende alle muligheder for bymæssig finansiering for hvert af de 12 temaer;

40. opfordrer indtrængende til, at man blandt de lokale og regionale myndigheder prioriterer at skabe større bevidsthed omkring eksisterende finansieringsinitiativer (URBIS og skræddersyede EIB-låneordninger), og at man sørger for at afstemme det nuværende rådgivnings- og finansieringslandskab efter en vis grad af tilpasning til byernes behov;

41. er bevidst om behovet for at strømline rammevilkårene for finansiering af investering i byerne og for at tilpasse tjenester indenfor EIB-låneordningerne til de enkelte byers behov. Udvalget anerkender den rolle, som URBIS spiller med hensyn til at yde finansiell og teknisk vejledning til bymyndigheder i de vigtigste faser af forberedelsen og gennemførelsen af integrerede byprojekter, inklusive udvikling af investeringsstrategier, forberedelse af projektpipelines og udforskning af innovative finansieringsværktøjer (f.eks. en kombination af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer);

42. fremhæver, at det er vigtigt at fortsætte det europæiske territoriale samarbejde for byer og lokale myndigheder, da det giver disse et europæisk perspektiv, der kan danne grundlaget for deres udvikling. Udvalget fremhæver ligeledes, at mere end en tredjedel af EU's borgere bor og arbejder i Europas grænsebyer og -regioner, som tegner sig for to tredjedele af EU's BNP. Udvalget bemærker, at grænseoverskridende og transnationale Interreg-projekter har opnået mange konkrete resultater til gavn for Europas borgere på områder, der falder ind under dagsordenen for byerne, herunder mobilitet, klimatilpasning, energiomstilling, uddannelse og jobskabelse;

43. opfordrer til, at målene og gennemførelsesmekanismerne for næste generation af EU-programmer, der ikke er målrettet samhørighed, og som har en bymæssig komponent som f.eks. det niende rammeprogram for forskning og innovation og politiktiltag som borgmesterpagten for klima og energi, integreres fuldt ud i dagsordenen for byerne;

44. understreger, at dagsordenen for byerne bør have en fremtrædende plads i Kommissionens fremtidige årlige arbejdsprogrammer, og anmoder om, at de roterende rådsformandskaber bekræfter deres politiske tilsagn på højt plan vedrørende processen, giver medlemsstaterne mulighed for at bidrage hertil og formelt aflægger rapport om udviklingen af partnerskaberne;

45. slår til lyd for, at byer og regioner får adgang til Rådets og Europa-Parlamentets arbejdsgrupper om byspørgsmål og til treparts møder gennem deres institutionelle repræsentant, dvs. RU, således at de kan følge med i og komme med mere præcist input til Rådets arbejde, der har konsekvenser for dem og deres ansvarsområder;

46. understreger, at de foreslåede handlingsplaner bør ledsages af en køreplan, der fastsætter realistiske målsætninger, tidsfrister, indikatorer og delmål for at opnå de specifikke mål, og som afspejler det forhold, at partnerskaberne består af flere aktører og er udviklet i samarbejde med forskellige forvaltningsniveauer, den private sektor og civilsamfundet;

47. foreslår, at man, når handlingsplanerne er fuldført, tilrettelægger en række oplysningskampagner med passende feedbackmekanismer gennem nationale ministerier og/eller andre formidlere, f.eks. kommunale/regionale kontorer, der er baseret i Bruxelles;

48. forventer, at det kommer til at fremgå af den evaluering, som Kommissionen skal foretage i 2019, hvordan partnerskaberne har bidraget til dagsordenen for bedre lovgivning samt til en forbedret adgang til finansiering og udveksling af viden og bedste praksis;

49. opfordrer partnerskaberne til at foretage deres egen evaluering og give feedback om, hvorvidt deres egne forventninger blev opfyldt i processen, samt til at foreslå eventuelle forbedringer;

50. støtter forslaget om at oprette et styringsudvalg, som skal drøfte den fremtidige udvikling af dagsordenen for byerne, herunder de vigtigste budskaber fra partnerskaberne med det formål at understøtte fremtidige beslutninger om politiske tiltag og programmering, mulige nye tematiske partnerskaber, hensyntagen til tværgående spørgsmål og formidling af resultaterne af drøftelserne. Udvalget er enig i, at det ville være hensigtsmæssigt at overveje yderligere områder som f.eks. sikkerhed, kulturarv, demografi, byknudepunkter og TEN-T;

51. insisterer imidlertid på, at det er nødvendigt at foretage en korrekt evaluering af resultaterne såvel som strukturen og gennemførelsesforanstaltningerne i de nuværende partnerskaber, inden der iværksættes nye;

52. foreslår, at man inddrager udvalget i tilrettelæggelsen af de årlige koordineringsmøder med henblik på at bidrage med input, foreslå tiltag, afholde møder og især undgå overlapninger med andre potentielle arrangementer og drøftelser.

Konklusioner

53. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU-institutionerne til at bekræfte deres tilslutning til dagsordenen for byerne og til at formalisere processen. Udvalget mener, at dagsordenen har for meget potentiale til at forbedre vores byers fremtidige funktion til bare at være et simpelt netværk, og at den i stedet bør anerkendes som en bindende politisk forpligtelse til at udvikle og gennemføre lovgivningen og EU's og medlemsstaternes finansieringsprogrammer;

54. understreger, at Amsterdampagten tildeler RU en stærkere institutionel rolle, idet udvalget i egenskab af EU's rådgivende organ, der repræsenterer regioner og kommuner på EU-niveau, opfordres til at bidrage til videreudviklingen af dagsordenen for byerne;

55. foreslår, at de kommende rådsformandskaber fremmer synergier mellem drøftelserne om evalueringen af gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne og den fornyede territoriale dagsorden for perioden efter 2020 med henblik på en mere integreret tilgang til fysisk planlægning og en territorial styring, der inddrager lokale og regionale myndigheder og eksperter i fysisk planlægning med udgangspunkt i en bottom-up- og evidensbaseret tilgang;

56. anerkender byernes betydning for opfyldelsen af 2030-målene for bæredygtig udvikling. Udvalget slår til lyd for stærkere synergier mellem FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og fastsættelsen af EU's politiske prioriteter for perioden efter 2020;

57. mener, at en hensigtsmæssig integration af målene for bæredygtig udvikling i EU's politikker vil fremme en mere sammenhængende vision om fremtiden for vores byer og regioner i hele Unionen. Udvalget mener, at den byrelaterede dimension af målene for bæredygtig udvikling kræver en helhedsorienteret, integreret og effektiv tilgang, og efterlyser derfor et tæt samarbejde med partnere og andre interessenter samt lokale og regionale myndigheder, så der kan sættes fart på den fælles indsats;

58. anmoder om, at de europæiske og nationale statistiske myndigheder udvikler og forbedrer kvaliteten af data, indikatorer, værktøjer og metoder til at kvantificere og overvåge EU-politikernes bidrag til byrelaterede mål under 2030-dagsordenen og øger udbuddet af indikatorer på NUTS 2-, NUTS 3- og FUA-niveau;

59. fremhæver, at FN's nye dagsorden for byer i de næste tyve år vil blive retningsvisende for en bred vifte af aktører med hensyn til deres indsats for en bæredygtig byudvikling. Udvalget opfordrer alle myndighedsniveauer i EU til at samarbejde om at anvende den nye dagsorden for byer som et redskab til at opnå en inklusiv og bæredygtig byudvikling.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner

(2018/C 387/04)

Ordfører: János Ádám KARÁCSONY (HU/EPP), medlem af kommunalrådet i Tahitótfa**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner

COM(2017) 534 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens meddelelse om »Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner«. Udvalget finder det positivt, at Kommissionens forskellige tjenestegrene har samarbejdet effektivt på tværs af generaldirektoraterne, således at dette dokument afspejler den tværgående karakter af samarbejdet i EU's grænseregioner. Udvalget støtter også oprettelsen af et »grænsekontaktpunkt«, der skal sikre gennemførelsen af foranstaltninger og tiltag, men frygter, at kontaktpunktet kan blive underbemandet i betragtning af de mange forskellige opgaver, der bebudes i meddelelsen;
2. er især tilfreds med den forberedende fase, der mundede ud i denne meddelelse, og som var et godt eksempel på et effektivt deltagelsesbaseret samarbejde på flere niveauer. Som deltager i det såkaldte initiativ til grænseoverskridende revision har Kommissionen fungeret som et stimulerende knudepunkt, der gav interessenterne mulighed for at udveksle ideer og praksis. Endvidere har en lang række opgørelser, holdningspapirer og undersøgelser gjort det muligt for de politiske beslutningstagere at trække på et væld af konkrete eksempler på hindringer for samarbejde i grænseregioner;
3. understreger, at der er juridiske, administrative, fysiske og kulturelle hindringer, som må tackles for at styrke samarbejdet langs EU's grænseregioner. I denne forbindelse er finansiel støtte til initiativer som led i det europæiske territoriale samarbejde stadig af afgørende betydning;
4. mener, at EU's økonomiske støtte til sådanne initiativer bør øges betragteligt i den næste flerårige finansielle ramme og finder det uacceptabelt, at det aktuelle forslag i stedet skærer i beløbene. RU anerkender, at Det Forenede Kongeriges beslutning om at træde ud af EU og de fortsat høje offentlige gældsniveauer i alle EU's medlemsstater lægger et stort pres på EU's budget. Imidlertid kan der gennem støtte til grænseoverskridende initiativer opnås en meget høj europæisk merværdi i form af øget økonomisk vækst og samhørighed og opbygning af et bedre EU for borgerne;
5. understreger, at fordelene ved det europæiske territoriale samarbejde (ETS) ikke kun ligger i selve projekterne, men også i, at forskellige enheder på regionalt og lokalt plan, herunder de offentlige myndigheder, arbejder sammen om fælles programmer og projekter;
6. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at et maksimalt antal borgerhøringer om en ny start for Europa, »forbindelsen mellem befolkningerne og den europæiske integration« og oprettelsen af et »reelt europæisk offentligt rum ved at identificere de udfordringer, som borgerne ønsker, at EU skal beskæftige sig med«, bliver arrangeret i en grænseoverskridende sammenhæng;
7. bemærker, at samarbejde i EU's grænseregioner omfatter indre og ydre grænser samt lande- og søgrænser med eller uden fast forbindelse over havet. Hvad angår søgrænser, bør man fjerne begrænsningen på 150 km, som forringer øregioners muligheder for at deltage. Bedre samarbejde og fjernelse af hindringer må ikke være begrænset til EU's medlemsstater, men også omfatte nabolande og naboregioner, især når det er regionerne i den yderste periferi, der deltager i samarbejdet.

Bemærkninger til de ti forslag i Kommissionens meddelelse

Udvidelse af samarbejde og udveksling

8. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder etableringen af et EU-dækkende onlineekspertnetværk (Futurium) og den åbne indkaldelse af pilotprojekter vedrørende overvindelse af juridiske og administrative hindringer. Det er vigtigt, at Kommissionen fortsætter med at sørge for momentum og koordinering for at opnå bedre samarbejde og udveksling;

9. understreger betydningen af at fastlægge territoriale strategier for at kanalisere investeringer på integreret og koordineret vis. »Integreret« betyder, at alle regeringsniveauer lige fra det lokale til EU arbejder sammen om at nå målene for et givet territorium. »Koordineret« vil sige, at forskellige finansieringskilder bidrager til de samme aftalte territoriale mål og supplerer hinanden;

10. understreger de makroregionale strategiers rolle som et »veletableret bottom-up- og stedbaseret instrument til mere effektiv udnyttelse af makroregioners fælles potentiale ved at sikre bedre gennemførelse og koordinering af de politiske svar«, og henviser til RU's udtalelse herom ⁽¹⁾;

11. understreger betydningen af såvel tværnationale som grænseoverskridende og tværregionale samarbejdsprogrammer, hvis europæiske merværdi ikke kun ligger i finansieringen, men også i at de bringer folk sammen i fælles projekter, som skaber varige partnerskaber, tillid og gensidigt fordelagtige samarbejdsstrukturer;

12. RU noterer sig forslaget til forordning om nye grænseoverskridende programmer og vil gerne minde om, at EU's indre grænser også omfatter søgrænser og mener, at disse ligesom i indeværende programmeringsperiode, bør anses for ligeværdige landegrænser. Ellers risikerer det at gå ud over samarbejdet mellem grænseregioner med en søgrænse inden for EU samt den lokale tilpasning, som disse programmer muliggør for det grænseoverskridende samarbejde;

13. fremhæver vigtigheden og nytteværdien af Interact-, Interreg Europe-, Urbact- og ESPON programmerne, når det gælder styrket samarbejde i Europa og forbedret gennemførelse af samhørighedspolitikken. Med henblik på det aktuelle forslag understreger RU, at fortsættelsen af Interreg Europe og Urbact-programmerne er afgørende for tværregionalt samarbejde i Europa og opfordrer indtrængende Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til ikke blot at klarlægge, men garantere fremtiden for Interreg Europa og Urbact;

14. anmoder om, at de britiske lokale og regionale myndigheder opfordres og opmuntres til fortsat at deltage i ETS-programmerne og i territoriale samarbejdsprojekter i den næste programmeringsperiode. Adgangen til makroregionale og maritime strategier og EGTS'er bør sikres;

15. henviser til, at de nationale statistiske kontorer i mange tilfælde ikke fører statistikker over grænseoverskridende mobilitet, såsom statistikker over grænsearbejdere i EU. Der savnes viden og statistikker om denne type fakta, og RU mener derfor, at Kommissionen eller andre (f.eks. Eurostat) bør tildeles et større ansvar for at indsamle og behandle sådanne data.

Forbedring af lovgivningsprocessen

16. Det Europæiske Regionsudvalg er klar over, at en fuldstændig harmonisering af og konvergens mellem regler og lovgivning hverken er realistisk eller ønskelig. Det er derfor endnu vigtigere at forstå, hvilken virkning europæiske og nationale bestemmelser har i EU's grænseregioner. RU har længe argumenteret for, at Kommissionen bør gennemføre territoriale konsekvensanalyser af al central EU-lovgivning, som kan have territoriale virkninger. Udvalget hilser det derfor velkommen, at Kommissionen agter at indføre en grænseoverskridende evaluering af EU-lovgivningen for på et tidligt tidspunkt i lovgivningsprocessen at identificere lovgivningens potentielle grænseoverskridende konsekvenser og for at støtte medlemsstaterne i anvendelsen af territoriale konsekvensanalysemetoder på nationalt plan. Dette synes så meget desto mere presserende, fordi ændringer i vigtige nationale politikker (miljø, forbruger- og arbejdstagerbeskyttelse) kan føre til, at den gensidige markedsadgang for de økonomiske aktører, der arbejder på tværs af grænserne, hindres og det indre markeds fri bevægelighed ikke kan udnyttes fuldt ud;

⁽¹⁾ Gennemførelsen af de makroregionale strategier, ordfører: Raffaele Cattaneo (IT/EPP), COTER-VI/029.

17. understreger, at medlovgiverne — Europa-Parlamentet og Rådet — bør være mere bevidste om de grænseoverskridende konsekvenser af ny lovgivning. De bør således systematisk tage den territoriale effekt med i overvejelserne i deres forhandlinger om lovgivningsforslag;

18. støtter projektet vedrørende en permanent tværpolitisk gruppe om territorielt samarbejde i Europa-Parlamentet og er parat til at støtte dette;

19. mener også, at der bør være en bedre samordning mellem medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivningen i national lovgivning for at undgå, at der opstår nye hindringer, hvilket ville føre til yderligere byrder for det grænseoverskridende og tværnationale samarbejde og potentielt kunne skabe barrierer inden for det indre marked. RU foreslår, at Kommissionen påtager sig en rolle som koordineringspunkt for at sikre sammenhæng og størst mulig effektivitet i gennemførelsen af EU-lovgivningen.

Muliggørelse af grænseoverskridende offentlig forvaltning

20. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at interoperable offentlige tjenester er vigtige for det grænseoverskridende samarbejde;

21. fremhæver i den forbindelse den indsats, der er gjort på området digital offentlig forvaltning. RU peger dog på, at der må sikres interoperabilitet på tværs af grænserne. RU går også ind for større udveksling af tjenestemænd mellem de offentlige myndigheder i forskellige medlemsstater for at udvikle en forståelse af andre landes administrative kultur. Kommissionen bør tage mod til sig og udvide sin støtte på dette område. Den kunne lade sig inspirere af sit eget samhørighedspolitiske program TAIEX REGIO PEER-2-PEER, som giver eksperter med kendskab til gennemførelse i ét land mulighed for at assistere gennemførelsen i et andet land. I grænseregioner har mellemfolkelige grænseoverskridende projekter vist sig at være effektive i den henseende, idet de fremmer samarbejde og udveksling mellem lokale og regionale myndigheder.

Tilvejebringelse af pålidelig og forståelig information og bistand

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en fælles digital portal har potentiale til at forbedre det grænseoverskridende samarbejde betydeligt. RU foreslår, at Kommissionen aktivt fremmer den nye portal og SOLVIT-værktøjet i grænseregioner ved at afholde skræddersyede offentlige uddannelseskurser;

23. henleder opmærksomheden på RU's udtalelse om Erasmus for lokale og regionale folkevalgte og opfordrer til »indførelse af programmer for uddannelse og udveksling af erfaringer og bedste praksis for lokale og regionale folkevalgte«;

24. gør opmærksom på, at det er lige så vigtigt, at borgerne og virksomhederne kan forlade sig på fysiske tilstedeværende støttetjenester og ikke kun på elektroniske midler. Her er det vigtigt, at regionale og lokale støttetjenester såsom arbejdsformidlinger og virksomhedsstøttestrukturer har kapacitet og ekspertise til at rådgive borgerne og virksomhederne om grænseoverskridende spørgsmål.

Støtte til grænseoverskridende beskæftigelse

25. Det Europæiske Regionsudvalg forstår de vanskeligheder, som Kommissionen står over for på politikområder, hvor EU har delte beføjelser eller understøttende kompetence, f.eks. beskæftigelsespolitik og sundhedspolitik. Kommissionen bør imidlertid ikke holde sig tilbage med hensyn til at kortlægge uforenelige nationale politikker og foreslå løsninger, som kan gøre dem forenelige;

26. fremhæver de muligheder, som programmerne under samhørighedspolitikken giver for at realisere og styrke arbejdskraftens mobilitet;

27. mener, at de nuværende ordninger ikke er gode nok. Det er især nødvendigt at styrke den gensidige anerkendelse af certifikater, eksamensbeviser og erhvervsuddannelser. Kommissionen bør være mere dristig og fremsætte konkrete forslag på dette område;

28. bifalder Kommissionens forslag om oprettelse af Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed som en del af den europæiske søjle for sociale rettigheder⁽²⁾. Dette organ får til opgave at give enkeltpersoner og arbejdsgivere lettere adgang til information om deres rettigheder og pligter, støtte samarbejdet mellem EU-landene om den grænseoverskridende håndhævelse af EU-lovgivningen samt formidle og fremme en løsning i tilfælde af grænseoverskridende tvister mellem nationale myndigheder eller forstyrrelser på arbejdsmarkedet. RU opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på grænsearbejdere, da det er dem, som støder på de største hindringer i deres dagligdag.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1226&langId=da>

Fremme af flersprogethed i grænseregionerne

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at sprogbarrierer stadig er en stor hindring for grænseoverskridende samarbejde, især i grænseområder uden en lang tradition for samarbejde. Selv om uddannelsespolitik henhører under medlemsstaternes kompetence, kan EU gennem sine ETS-programmer øve betydelig indflydelse herpå. Det er derfor særligt vigtigt at bevare tilstrækkelig fleksibilitet til at udforme grænseoverskridende programmer og finansiere uddannelsesmæssige, kulturelle og andre aktiviteter, som kan samle borgere i grænseregioner. RU beklager, at dette desværre ikke altid er tilfældet som følge af mål om tematisk koncentration og satsning på økonomisk vækst og innovation, hvorved man undervurderer den indvirkning, som et samarbejde, der inddrager borgerne, kan få på gennemførelsen af det europæiske projekt, og understreger at ETS programmets gennemførelsesmyndigheder frit bør kunne fastlægge deres investeringsprioriteter ud fra deres egne regionale udviklingsstrategier uden at blive begrænset af bestemmelser om tematisk koncentration, som måske ikke passer til de faktiske forhold i grænseområdet;

30. understreger den særlige interesse, som grænseregionerne har i tosprogethed. En øget indsats for at fremme et gensidigt kendskab til sproget i de nærliggende regioner vil have en positiv effekt på samarbejdet på alle andre områder;

31. fremhæver den vigtige rolle, som mellemfolkelige og mindre projekter spiller i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer. I sin udtalelse om dette emne⁽³⁾, anbefaler RU, at »mellemfolkelige projekter og mindre projekter forankres i forordningerne om EU-støtte til grænseoverskridende samarbejde som et legitimt instrument under programmerne for grænseoverskridende samarbejde«. For at projekterne kan være tæt på borgerne er det vigtigt, at de er lokalt tilgængelige og så enkle som muligt.

Fremme af grænseoverskridende tilgængelighed

32. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på sin udtalelse om »Manglende transportforbindelser i grænseregioner«⁽⁴⁾, da manglende, utilstrækkelige eller dårlige transporttjenester stadig er en realitet i mange grænseregioner på grund af divergerende prioriteter og/eller infrastrukturstandarder, budgetmæssige begrænsninger eller forskellige juridiske, proceduremæssige og organisatoriske tilgange;

33. opfordrer Kommissionen til at følge op på undersøgelsen om manglende transportforbindelser og i tilfælde, hvor der er konstateret manglende forbindelser, yde ekstra støtte, som muliggør et mere effektivt grænseoverskridende arbejde, særligt for maritime regioner med havne- og logistikområder;

34. glæder sig over de seneste fremskridt inden for telekommunikation, som sænkede roamingtaksterne i en række tilfælde. For at fremme udveksling og tilgængelighed på tværs af grænser anmoder RU dog om, at udgående opkald til nærtliggende grænseområder takseres efter indenlandske og ikke internationale takster, således som det desværre er tilfældet i øjeblikket;

35. påpeger, at en forbedring af tilgængeligheden er et afgørende spørgsmål for regionerne i den yderste periferi, da de ud over at danne de ydre grænser langt fra resten af EU tilmed er øer og/eller øgrupper og geografisk isolerede.

Fremme af samordning af sundhedsfaciliteter

36. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at der på trods af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse fortsat er praktiske vanskeligheder ved at levere grænseoverskridende sundhedsydelser. Den foreslåede kortlægning af grænseoverskridende samarbejde på sundhedsområdet hilses velkommen, men den bør suppleres med forslag til løsninger angående de forskelle på dækning (anerkendelse og godtgørelse) af sundhedsydelser, der forekommer mellem medlemsstaterne, herunder for patienter med et europæisk sygesikringskort. Udvalget beklager desuden, at der ikke er tilstrækkeligt retsgrundlag for grænseoverskridende sygetransport (primær og sekundær);

37. bemærker, at forbedringer af arbejdskraftens mobilitet og den administrative interoperabilitet også vil kunne forbedre de grænseoverskridende sundhedstjenester væsentligt.

⁽³⁾ Mellemfolkelige og mindre projekter i grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, ordfører: Pavel Branda (CZ/ECR), COTER-VI-023.

⁽⁴⁾ Manglende transportforbindelser i grænseregioner, ordfører: Michiel Scheffer (NL/ALDE), COTER-VI-016.

Overvejelser om den retlige og finansielle ramme for grænseoverskridende samarbejde

38. fremhæver, at Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS) og andre territoriale arbejdsstrukturer såsom arbejdsfællesskaber, er et nyttigt værktøj til gennemførelse af vigtige grænseoverskridende projekter. RU anmoder Kommissionen om at sørge for, at alle medlemsstater vedtager de påkrævede nationale bestemmelser som fastlagt i EGTS-forordningen, og om at indlede overtrædelsesprocedurer om nødvendigt. I nogle tilfælde kan de nationale bestemmelser om EGTS stadig variere fra den ene medlemsstat til den anden på grund af medlemsstaternes manglende interesse i at opdatere bestemmelserne, eller fordi tidligere vedtagne bestemmelser anses for at være tilstrækkelige. Dette skaber vanskeligheder for EGTS'ernes daglige arbejde og for etableringen af nye;

39. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EGTS'er er støtteberettigede inden for rammerne af alle EU-finansierede projekter, da dette er et af hovedformålene med EGTS-instrumentet. Som en konkret foranstaltning bør Kommissionen oplyse mere aktivt om de mulige anvendelser af EGTS'er og i kommende lovforslag klart nævne EGTS'er som støtteberettigede juridiske enheder, der kan komme på tale i forbindelse med alle EU-finansierede projekter. RU understreger desuden, at nationale godkendelsesmyndigheder samarbejder for at sikre en problemfri anvendelse af EGTS'er;

40. glæder sig over Kommissionens forslag om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng som et bundstyret retligt redskab, der skal supplere EGTS'er, og som effektivt kan støtte projekter vedrørende grænseoverskridende samarbejde ved at gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder at lade en medlemsstats bestemmelser være gældende på en anden grænsemedlemsstats territorium — inden for et område og et projekt, der er fastlagt på forhånd, og inden for en nærmere angivet tidsramme. Forordningen kunne resultere i et langt mere effektivt grænseoverskridende samarbejde, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende investeringer, og samtidig mindske den administrative og finansielle byrde;

41. anbefaler, at der tages behørigt hensyn til kohærens mellem EU's lovttekster. I forbindelse med ETS resulterer manglende kohærens i vanskeligheder, unødige forsinkelser eller, i visse tilfælde, i at man fuldstændig går bort fra projekter. Der er behov for en bedre koordinering mellem Kommissionens generaldirektorater, når lovgivningen ændres eller udarbejdes;

42. bemærker, at ETS-programmer bør undtages fra statsstøttere reglerne, eftersom de — takket være projekternes grænseoverskridende karakter og fordi ETS-projekter er i EU's almene interesse — bidrager til at opbygge det indre marked fremfor at forvride det. RU er klar over, at Kommissionen mener, at en fuldstændig undtagelse ikke er mulig, eftersom det ville kræve en ændring af traktaterne. RU insisterer dog på, at der er behov for øjeblikkelige forenklinger, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at genoverveje sin fremtidige tilgang til statsstøtte;

43. konstaterer, at ETS falder ind under samhørighedspolitikens lovgivningsmæssige ramme. ETS-programmerne indebærer imidlertid en yderligere international dimension, som fører til endnu et lag af potentiel kompleksitet. Hertil kommer, at ETS-programmer ofte er mindre, hvilket betyder, at den administrative byrde i forhold til den finansielle støtte er højere sammenlignet med generelle samhørighedspolitiske programmer. Der er også forskelle i forhold til de generelle programmer, når det gælder finansieringsbehov og projektyper. Samhørighedspolitikens forordning om fælles bestemmelser og den eksisterende ETS-specifikke forordning tager imidlertid ikke tilstrækkeligt højde for ETS-programmernes særlige karakter;

44. anmoder om, at der i den næste programmeringsperiode tages bedre hensyn til de særlige territoriale forhold, der gør sig gældende for ETS-programmerne, især når det gælder regionerne i den yderste periferi, på grund af deres særlige situation. RU opfordrer derfor Kommissionen til at medtage en række konkrete forslag, der er anført i slutningen af dette dokument, i lovforslagene for den nye programmeringsperiode.

Opbygning af dokumentation for interaktion på tværs af grænserne med henblik på at sikre informeret beslutningstagning

45. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at relevante territoriale oplysninger og data er en forudsætning for at kunne fjerne grænseoverskridende hindringer. Desværre hæmmes det grænseoverskridende samarbejde af mangel på tilgængelige data og problemer med sammenligneligheden af eksisterende data, som skyldes, at der er anvendt forskellige metoder til dataindsamling og forskellig lovgivning;

46. bifalder bestræbelserne på at øge samarbejdet mellem statistiske kontorer og ser frem til resultaterne af det kommende ESPON-forskningsprojekt om afprøvning af metoder til udvikling af territoriale indikatorer. Tilgængeligheden af data er et endnu større problem, når det gælder grænseoverskridende samarbejde med tredjelande. Kommissionen bør sikre, at harmoniseringsindsatsen også omfatter lande uden for EU;

47. beklager, at mange af fordelene og de vellykkede resultater af ETS ikke bliver videreformidlet, fordi evalueringssystemerne i og uden for samhørighedspolitikken er for snævre, idet de hovedsageligt fokuserer på finansielle indikatorer og den kortsigtede effekt. Fordelene ved ETS er imidlertid overordentligt vanskelige at kvantificere, har tit en mere »blød« karakter og viser sig ofte indirekte og på langt sigt. De omfatter opbygning af tillid, etablering af varige samarbejdsstrukturer, forbedring af livskvaliteten samt praktisk forenkling og nye muligheder for borgerne. Derfor opfordrer RU indtrængende de politiske beslutningstagere, især finansministerier og budgetmyndigheder, til at kaste et blik på den kvalitative beskrivelse af ETS-projekterne for at forstå de reelle gevinster ved dem.

Forslag og anbefalinger vedrørende en forenklet gennemførelse af ETS-programmerne

48. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over, at potentielle støttemodtagere såsom ledere af mindre projekter eller mindre foreninger og NGO'er ikke søger om støtte, selv om deres projektforslag er udmærkede;

49. bifalder de forenklingsforanstaltninger, der fremsættes gennem Interactprogrammet i debatoplægget om Interreg for perioden efter 2020 ⁽⁵⁾, og understreger følgende foranstaltninger som særligt vigtige for at forenkle og forbedre gennemførelsen af og adgangen til ETS-programmerne:

50. udpegelsen af myndigheder bør ikke længere være et krav eller bør begrænses til en beskrivelse af gennemførelsesmyndighedernes rolle i de operationelle programmer. Den nuværende udpegelsesprocedure har ført til forsinkelser og administrative byrder, fordi revisorerne krævede store mængder dokumenter og bevismateriale, da de gennemgik Kommissionens tjeklister. Dette skabte administrative byrder uden at forbedre gennemførelsen af programmerne;

51. revisioner bør sætte fokus på at være forebyggende og samarbejdsbaserede. I praksis bør revisioner ikke kun pege på fejl, men også på unødvendige bestemmelser/procedurer samt foreslå passende løsninger for at undgå ekstra administrative krav. En sådan tilgang vil også bidrage til at styrke princippet om én enkelt revision, som skal bygge på forvaltningsverificeringer for at undgå, at støttemodtagerne skal fremlægge dokumentation mere end én gang. Kontrol, overvågning og revision bør i højere grad fokusere på indholdet og resultaterne og ikke kun på procedurerne;

52. kravene i forordningen om fælles bestemmelser til statistiske og ikkestatistiske stikprøveudtagelser er problematiske for ETS-programmerne på grund af disses grænseoverskridende karakter og beskedne støttetildeling. Dækningsgraden (5 % af driften, 10 % af udgifterne) bør sættes ned eller helt overlades til revisionsmyndighedernes faglige skøn under hensyntagen til programmernes karakteristika. Fejl bør ikke ekstrapoleres til hele samarbejdsprogrammet, hvis fejlen kun vedrører én projektpartner. Tærskelværdien for fejl bør øges til 5 % for at fremme eksperimentering og give personer, der er projektledere for første gang og mere tilbøjelige til at begå fejl, mulighed for at søge støtte;

53. et stort problemområde i gennemførelsen af ETS-programmer er støtteberettigelsesreglerne og navnlig personaleomkostningerne. For at indføre en reel forenkling må beslutningstagerne bevæge sig væk fra godtgørelse af faktisk afholdte udgifter og i stedet betale for opnåede resultater og, om muligt, opfyldelse af mål. En forvaltningsmyndighed bør ikke være forpligtet til at kontrollere eller beregne støttemodtagernes personaleomkostninger. Et første skridt kunne være at øge anvendelsen af forenklede omkostningsordninger yderligere, fastlægge flere »klar til brug«-løsninger og hæve specifikke tærskler;

54. den årlige regnskabsafslutning bør revideres og forenkles betydeligt, så den ikke bliver en uforholdsmæssig stor byrde for myndigheder og støttemodtagere og ikke indvirker negativt på godtgørelserne;

55. proportionalitetsprincippet bør styrkes og dets betydning defineres præcist i forordningen, så der ikke er brug for yderligere retningslinjer. Den nuværende lovgivning har desværre en tendens til at bruge ordet »forholdsmæssig« eller »proportionel« i flæng uden at definere dets konsekvenser for gennemførelsen. Dette skaber retsukkerhed og et behov for yderligere dokumenter med retningslinjer, hvilket øger den administrative byrde;

⁽⁵⁾ <http://interact-eu.net/#o=news/interreg-post-2020-reflection-paper>

56. kravene om tematisk koncentration bør ikke gælde for ETS-programmer. Investeringsområder bør være et spørgsmål, der drøftes under forhandlingerne om hvert enkelt ETS-program, da EU's grænseregioner og de tværnationale områder har meget forskellige behov. Nogle af de grænseoverskridende regioner, som har en lang tradition for samarbejde, vil måske være parate til at fokusere på fremme af økonomisk vækst og innovation. De fleste har dog stadig behov for initiativer til opbygning af gensidig tillid, hvilket er grundlaget for et grænseoverskridende samarbejde. Sådanne initiativer omfatter kultur- og sportsarrangementer samt andre projektyper, som er rettet direkte mod borgerne. Investeringsområderne bør imidlertid være i overensstemmelse med de tematiske prioriteter i de makroregionale og maritime strategier, når disse dækker et eller flere programmer vedrørende grænseoverskridende eller tværnationalt samarbejde. Det grænseoverskridende samarbejde har som følge af forskellige territoriale udfordringer også behov for større fleksibilitet ved fastsættelsen af de udviklingspolitiske prioriteter og -strategier;

57. gennemførelsen af ETS-forordningens artikel 20 om foranstaltninger uden for EU-delen af programområdet må forenkles;

58. med henblik på at fremme konvergens mellem de regionale og, hvor det er relevant, flerregionale programmer, og de grænseoverskridende, tværnationale og europæiske samarbejdsprogrammer kunne der foretages en ændring af artikel 70, stk. 2, i den generelle forordning om ESI-fondene for at gøre det obligatorisk at anvende en beskeden del (skal defineres) af tildelte EFRU-midler til regionale programmer for europæiske samarbejdsforanstaltninger, som kommer oprindelsesregionen til gode. Dette ville give samhørighedspolitikken yderligere merværdi i fremtiden og i betydelig grad udbrede initiativer om samarbejde i Europa;

59. gennemførelsesbestemmelserne for de fonde, der forvaltes på EU-niveau og mellem forskellige ETS-programmer bør harmoniseres, eftersom gennemførelsesmyndigheder og støttemodtagere ofte er involverede i mere end ét program, og anvendelsen af mere komplekse regler for ESI-fondene er vanskelig at formidle og gør dem mindre attraktive. De samme regler bør derfor finde anvendelse for de forskellige ESI-fonde og de centralt forvaltede fonde;

60. lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør omfatte særlige ordninger, så dette værktøj kan anvendes på tværs af grænserne. Mere generelt bør der opfordres til at anvende integrerede regionale udviklingsredskaber, herunder lokaludvikling styret af lokalsamfundet, og integrerede territoriale investeringer i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lokale og regionale incitamenter til fremme af sunde og bæredygtige kostvaner

(2018/C 387/05)

Ordfører: Nikolaos CHIOTAKIS (EL/EPP), kommunalbestyrelsesmedlem i Kifisia**DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)****Generelle bemærkninger**

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af at fremme en sund og aktiv livsstil på EU-plan med henblik på at supplere de nationale politikker og gennemføre den globale 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Lokale og regionale myndigheder bør vedtage og gennemføre passende foranstaltninger — eventuelt med støtte fra EU-programmer — som konsekvent afspejler befolkningens behov;
2. anerkender i tråd med artiklerne 168 og 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at EU spiller en nøglerolle for sundhed og forbrugerbeskyttelse ved at støtte medlemsstaternes politikker og koordinere dem med henblik på at fremme sunde og bæredygtige valg af fødevarer og ved at tackle uretfærdige handelspraksisser såsom at give forbrugere usande informationer, som fastlagt i 2030-dagsordenens mål 2;
3. påpeger, at sundhedsproblemer relateret til usunde spisevaner og for lidt fysisk aktivitet er omfattende og dyre for samfundet. Det er mere omkostningseffektivt at fremme modeller for sund og bæredygtig ernæring som f.eks. middelhavskosten end at behandle sygdom. Udvalget lægger overordentlig stor vægt på at skabe incitamenter til at fremme sunde og samtidig bæredygtige valg i overensstemmelse med WHO's anbefalinger ⁽¹⁾, da nylige data viser, at der i de seneste årtier har været et øget forbrug af fødevarer med højt indhold af kalorier og mættet fedt foruden forarbejdede fødevarer med højt indhold af sukker, transfedtsyrer og salt ⁽²⁾;
4. påpeger, at forskellene mellem forskellige grupper øges på sundhedsområdet. Sundhedsproblemer såsom forekomsten af fedme er mere omfattende hos personer med kort uddannelse. Sundhedsproblemer kan imidlertid forebygges, og den socioøkonomiske dimension er vigtig i forbindelse med udformningen af foranstaltninger på baggrund af forskellige gruppers behov og forudsætninger. Systematiske og langsigtede foranstaltninger, hvor mange aktører arbejder sammen på koordineret vis, skaber forudsætninger for sunde og bæredygtige kostvaner for hele befolkningen;
5. mener, at der bør anvendes offentlig styring til at fremme sunde spisevaner. Offentlige instrumenter bør ses i et bredt perspektiv — de kan bestå af skatter, subsidier og love, men også af fysisk planlægning og infrastruktur, mærkning og ændret sammensætning;
6. minder om, at målet om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion udgør en integreret og uadskillelig del af 2030-dagsordenen, der tilstræber balance mellem menneskers sundhed og velvære for alle og de tre dimensioner af bæredygtig udvikling, nemlig den økonomiske, den sociale og den miljømæssige;
7. påpeger, at der bør lægges særlig vægt på kvaliteten af fødevarer og tjenester på alle stadier lige fra produktion til forbrug (f.eks. landbrugsproduktion, fiskeri, husdyravl, forarbejdningsindustri og handel), og en politik til fremme af produkter til slutbrugerne — forbrugerne, der fremmer bæredygtige produktionsmetoder og sunde forbrugsmønstre, hvilket vil være helt i tråd med 2030-dagsordenens mål 12 om »bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre«;
8. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder udgør et forbindelsesled mellem alle berørte parter (nationale, regionale og lokale producenter, detailhandlere, forbrugere, virksomheder og uddannelsesinstitutioner — f.eks. skoler, universiteter osv.), og samtidig befinder sig tættest på borgerne, som ofte søger oplysninger fra dem om deres rettigheder som forbrugere;

⁽¹⁾ Healthy diet, Faktablad nr. 394, ajourført september 2015⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7694616/3-14102016-BP-EN.pdf>

9. bemærker, at Rådet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at iværksætte tiltag vedrørende sundhed, fysisk aktivitet og ernæring;
10. opfordrer Kommissionen til, i tråd med 2030-dagsordenens mål 2, at foreslå standarder, der er blevet anvendt af regioner med henblik på at mindske madspild i erkendelse af, at en stor del af de fødevarer, der produceres i Europa, ikke anvendes og fremhæver betydningen af forskningsprogrammer til vurdering af fødevarepolitikken i undersøgelser, der er offentliggjort om dette emne ⁽³⁾;
11. understreger, at lokal fødevarerproduktion kan bidrage til regional økonomisk og social udvikling og forhindre affolkning af landområder og et uforholdsmæssigt stort demografisk pres på byområderne. De lokale og regionale myndigheder kan spille en vigtig rolle med hensyn til at styrke bæredygtigheden ved at fremme korte forsyningskæder, planlægge effektive ordninger til forebyggelse af fødevarer spild og gennemføre målrettede oplysningskampagner for at øge opmærksomheden med inddragelse af supermarkeds-kæder;
12. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at koordinere de lokale og regionale foranstaltninger til fremme af sunde og bæredygtige kostvaner ved at indføre effektive handlingsplaner om ernæring og fysisk aktivitet, der bygger på partnerskaber mellem relevante myndighedsniveauer og interessenter;
13. mener, at strategierne kun vil være effektive, hvis de understøttes af tiltag og initiativer i lokalområdet, og finder det derfor ønskeligt, at de regionale og lokale myndigheder inddrages i EU's aktiviteter, da det er dem, der er tættest på borgerne.

Ernæringsoplysning til børn og måltider i skoler og daginstitutioner

14. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer indtrængende til fremme af lokale uddannelsesforanstaltninger og kompetenceudvikling for personer, der er i kontakt med børn (pædagoger i daginstitutioner, skolelærere, tilsynspersoner for skolebespisning, børnelæger samt organer, der spiller en væsentlig rolle for ernæringsoplysning til børn) for at fremme sunde kostvaner lige fra det tidspunkt, hvor barnet begynder at få anden kost end modermælk, og samtidig skabe et skolemiljø og tilvejebringe indkøbsforanstaltninger, der er befordrende for sundheden, og dermed yde et bidrag til 2030-dagsordenens mål 4.7 og 12.8;
15. anser det for afgørende, at der indføres obligatoriske programmer om ernæringsoplysning i skolerne på alle niveauer med særlig fokus på børnehaveklasser og grundskoler, hvor grundlaget for kostvanerne skabes. Programmerne bør omfatte teoretisk undervisning, workshops og studiebesøg med fokus på en bred vifte af emner (f.eks. workshops om madlavning og fødevarer sikkerhed samt skoleudflugter til de steder, hvor fødevarerne produceres, forarbejdes og pakkes). Formålet med programmerne vil være at fremme sunde kostvaner, og samtidig få de unge til at interessere sig for mere bæredygtige kostvalg i form af uforarbejdede, friske, lokale og sæsonbestemte produkter af vegetabilsk oprindelse;
16. finder det altafgørende, at der tilbydes varer af høj kvalitet, der er certificeret i henhold til kvalitetsstandarder, i daginstitutionerne og på skolerne (skolebespisning, buffeter, kantiner, cafeterier og salgsmaskiner), så der er mulighed for at træffe sunde, nærende valg;
17. er af den opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder på grund af deres direkte tilsyn med uddannelsesinstitutionerne kan påvirke kostvanerne i disse og dermed yde et bidrag til at forbedre sundhedstilstanden hos EU's yngste borgere;
18. bifalder offentliggørelsen af den tekniske rapport *Public Procurement of Food for Health* og opfordrer Kommissionen til at få rapporten oversat EU's øvrige officielle sprog, for at alle lokale og regionale myndigheder, der indkøber fødevarer og fødevarerrelaterede tjenester til skoler, anvender dette støttedokument for at sikre overholdelse af specifikationerne for offentlige indkøb af fødevarer;
19. glæder sig over de foranstaltninger, Kommissionen har truffet, om EU-støttede ordninger for mælk samt frugt og grønt til børn i daginstitutioner og skolebørn;

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/public-procurement-food-health-technical-report.pdf>

20. mener, at de relevante offentlige myndigheder i de forskellige medlemsstater bør anerkende og behandle mad og sunde og bæredygtige kostvaner som en del af uddannelsesopgaven;

21. støtter en ændring af direktivet om audiovisuelle medietjenester for at stramme reglerne om markedsføring af og reklame for fødevarer og læskedrikke med et højt indhold af fedt, salt eller sukker, som børn og unge eksponeres for, og altså ikke kun når det gælder programmer, hvor børn og unge udgør målgruppen. Formålet er at reducere kommende voksne borgeres eksponering for disse former for markedsføring, i tråd med opfordringen fra WHO ⁽⁴⁾.

Information og uddannelse af voksne

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener af hensyn til opfyldelsen af 2030-dagsordenens mål 12.8, at det er vigtigt, at der regelmæssigt gennemføres offentlige oplysningskampagner om de positive helbredsmæssige virkninger ved indtag af frisk frugt og grønt, som er dyrket under bæredygtige metoder, og ved at reducere indtaget af fødevarer med højt indhold af mættet fedt, transfedtsyrer, salt og sukker, og navnlig forarbejdede produkter, der har et højt indhold heraf. Sådanne kampagner fremmer en sund kost, forebygger sygdomme og bidrager til øget folkesundhed. Udvalget opfordrer derudover i denne henseende Kommissionen til at foreslå lovgivning for indførelse af et obligatorisk trafiklyssystem for fedt, mættet fedt, sukker og salt og de lokale og regionale myndigheder til at formidle oplysninger til offentligheden, så det er helt klart, hvordan forbrugerne skal bruge fødevaremærkningen;

23. bemærker, at fordi arbejdspladsen er et meget velegnet sted til at fremme mønstre for en sund og bæredygtig kost, er det yderst vigtigt, at der tilbydes førsteklasses produkter med høj næringsværdi (i restauranter, kantiner, cafeterier og salgsmaskiner), som minimum i offentlige tjenestegrene med lokalt og regionalt myndighedspersonale, men også om muligt i alle offentlige eller private virksomheder, således at det sikres, at arbejdstagerne har mulighed for at træffe sunde, nærende valg;

24. finder det vigtigt at beskytte forbrugerne mod vildledende reklamer. De lokale og regionale myndigheder bør i den forbindelse arrangere informationskampagner om fødevaremærkning og ernærings- og sundhedsanprisninger og fremme sunde kostvaner, såsom middelhavskosten, så forbrugerne oplyses med henblik på at kunne træffe mere bæredygtige valg;

25. opfordrer indtrængende Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen til at gøre brug af muligheden for at ændre direktivet om audiovisuelle medietjenester for at styrke reglerne om markedsføring af og reklame for fødevarer med et højt indhold af fedt, salt eller sukker og alkoholiske drikkevarer, og fremhæver det akutte behov for at imødegå nye udfordringer i forbindelse med markedsføring og reklame via onlineplatforme og digitale medier, hvor budskaberne er vanskeligere at kontrollere.

Initiativer med henblik på at styrke de lokale myndigheders kapacitet

26. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er nødvendigt at samarbejde med WHO for at sikre, at overvågningssystemet for ernæring er ajourført med henblik på vedtagelsen af det næste handlingsprogram for sundhed;

27. bemærker, at nogle støttede foranstaltninger, som for eksempel at finde frem til alternative kilder til protein ⁽⁵⁾ kan være effektive i forhold til at ændre kostvaner, men deres omkostningseffektivitet og deres effekt i forhold til at få ændret forbrugernes valg i det lange løb kræver yderligere undersøgelser;

28. opfordrer Kommissionen til, inden udgangen af 2018, at udsende rapporten om virkningen af innovative systemer for fødevareretiketter, hvori man analyserer eksempler på eksisterende mærkningssystemer;

29. opfordrer Kommissionen til, efter at have gennemgået de eksisterende fødevaremærkningssystemer, at fremsætte forslag om en obligatorisk fælles europæisk mærkningsordning i farver, hvor der i hele EU på forsiden af fødevarereballagen anvendes farvekoder pr. 100 gr. enheder for at give forbrugerne klare oplysninger om sukker-, salt- og fedtindhold og tilskynde til sundere spisevaner. RU foreslår, at næringsdeklarationerne også gøres tilgængelige online i tråd med de moderne teknologiske krav;

⁽⁴⁾ <http://www.hse.ie/eng/about/Who/healthwellbeing/Our-Priority-Programmes/HEAL/HEAL-docs/tackling-food-marketing-to-children-in-a-digital-world-trans-disciplinary-perspectives-WHO-2016.pdf>

⁽⁵⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/ELI/?eliuri=eli:dec_impl:2014:424:oj

30. opfordrer til, at der indføres specifikke standarder for produkter, der har ernærings- og sundhedsanprisninger anført på etiketterne vedrørende deres indhold af sukker-, salt- og fedt. Disse specifikationer bør være en forudsætning for ethvert produkt, hvis det skal kunne fremsætte sådanne anprisninger;

31. mener, at det er vigtigt at fastlægge specifikke, væsentlige og effektive mål for nedbringelse af sukker, transfedtsyrer og salt i mange kategorier af fødevarer og drikkevarer, ledsaget af nationale strategier til opfyldelse af disse mål;

32. minder de lokale myndigheder om, at de gennem offentlige indkøb af fødevarer til alle offentlige organer (herunder hospitaler, plejehjem, alderdomshjem, børnehaver, skoler, fængsler og deres kantiner) bør have som prioritet at fungere som rollemodeller ved at sælge og levere sunde, lokale og sæsonbestemte fødevarer, der sikrer bæredygtighed, og dermed bidrage til opfyldelsen af 2030-dagsordenens mål 12.7 om »bæredygtige offentlige indkøb«. Udvalget anbefaler i den sammenhæng, at man i forbindelse med offentlige indkøbsprocedurer giver fortrinsret til lokale producenter for at fremme sunde kostvaner og udvikling af den lokale økonomi;

33. understreger, at der er behov for at indføre retningslinjer, der afspejler eksempler på effektive strategier for sundere spisevaner i visse lande. Adgangen til gratis drikkevand bør forbedres. I Andalusien arbejdes der f.eks. på en lovgivning, som omfatter en foranstaltning i den henseende, nemlig at virksomheder med ansvar for installation eller vedligeholdelse af salgsautomater til emballerede fødevarer og drikkevarer på uddannelsesinstitutioner og i offentlige rum, hvor børn færdes i fritiden, hvor disse automater forefindes, skal installere en drikkevandskilde, hvortil der er gratis adgang, og holde denne kilde funktionsdygtig, enten integreret i salgsautomaten eller i en afstand på højst to meter fra automaten. Ligeledes er der eksemplet fra Grækenland, hvor man for at kunne tilbyde en basisvare såsom vand og andre dagligvarer til en konkurrencedygtig pris frem for andre drikkevarer og fødevarer fastsætter en øvre pris — f.eks. en halv euro for en halv liter vand på flaske for stående kunder på visse salgssteder (kantiner, barer, restauranter, snackbarer og andre salgssteder, der serverer mad og drikke, salgsautomater osv.), hvor konkurrence ikke er mulig (f.eks. lufthavne, sportscentre, passagerskibe, hospitaler, skoler, banegårde, museer, rekreative områder, osv.);

34. opfordrer Kommissionen til, at der udarbejdes specifikke ernæringsprofiler og indikationer af særlige forhold, herunder undtagelser, som der bør tages højde for i forbindelse med anvendelsen af næringsdeklarationer og sundhedsanprisninger af fødevarer eller visse fødevarer kategorier;

35. gør endnu en gang EU-institutionerne opmærksom på, at det er nødvendigt, at produkternes mærkning indeholder obligatoriske oplysninger om ingredienser og næringsindhold, herunder de kalorier, som alkoholholdige produkter indeholder. Man bør også sætte sundhedsadvarsler på alkoholholdige produkter og energidrikke. Udvalget opfordrer nærmere bestemt Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet til at ophæve den undtagelse, som alkoholiske drikkevarer er omfattet af i henhold til forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugere, så forbrugere kan træffe velbegrundede valg;

36. mener, at der bør være et samarbejde mellem EU-institutionerne og europæiske og nationale sammenslutninger, der er involverede i spørgsmål om ernæring og fødevarer, sammen med nationale offentlige organer med henblik på at intensivere private initiativer til fremme af en sund og bæredygtig kost.

Under fremstillingsprocessen

37. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender betydningen af at sikre en sund og frugtbar jord som nøglefaktor for at garantere fødevarer sikkerhed og opmuntrer derfor til landbrugsmetoder og anvendelse af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler, som gavner det organiske materiale i jorden og forbedrer jordens struktur og vandets infiltrationsevne;

38. gentager, at lokale aktører er nødt til at støtte unge landbrugere, så det kan betale sig at udvikle landbruget, holde liv i landdistrikterne, samt indføre ordninger såsom lokalsamfundsstøttet landbrug;

39. opfordrer til, at der gøres en indsats med hensyn til erhvervelse af tekniske og ledelsesmæssige kompetencer og viden og udbrede innovation til de forskellige virksomheder med henblik på at gøre den bæredygtige forvaltning af produktionen og den efterfølgende forarbejdning endnu bedre og i sidste ende levere et autentisk produkt via en klar forsyningskæde;

40. anbefaler støtte gennem EU's relevante politikker til at stimulere udviklingen og fremme af produktionen af sunde fødevarer;
41. opfordrer til fremme af rådgivningstjenester, der har sigte på at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne ved hjælp af bæredygtig forvaltning med fokus på kvalitet;
42. opfordrer til samarbejde mellem lokale myndigheder, uddannelsescentre og nationale universiteter for at fremme forskning i mere bæredygtige fødevarevalg på alle produktionsstadier, således at resultatet bliver et genkendeligt kvalitetsprodukt, der bidrager til en sund kost. Helt konkret bør der henvises til produktionsprotokoller, som godtgør, at der anvendes mindre kunstgødning, antibiotika og færre pesticider;
43. understreger behovet for at tilskynde til og understøtte udviklingen af en fødevareproduktion, der er miljøvenlig, som mindsker og efterhånden helt eliminerer emballage og fødevarespild, begrænser CO₂-udledningen og understøtter bæredygtige produktionsmetoder;
44. opfordrer til støtte til landbrugere, der beskæftiger sig med landbrugsprodukter og fødevarer af høj kvalitet og til iværksættelse af oplysningskampagner og salgsfremstød for disse produkter i samarbejde med de berørte lokale myndigheder;
45. understreger behovet for at investere i innovation ved hjælp af miljøvenlige og produktorienterede teknologier;
46. foreslår, at man undersøger lokale muligheder for at fremme det frivillige engagement i at sikre sunde fødevarevaner, fx ved frivillig deltagelse i fødevareproduktion i nyttehaver mv.;
47. opfordrer til, at bedrifterne diversificerer deres aktiviteter med udvikling af turisme og sociale aktiviteter, således at det lokale udbud af produkter vil kunne udvides, den lokale produktion med korte forsyningskæder styrkes, og forbruget af autentiske, lokale produkter øges.

Under fødevareforarbejdningsfasen

48. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer fødevareindustrien til at investere i videreudvikling af eksisterende fødevarer med et højt indhold af mættet fedt, sukker og salt samt i forskning og udvikling af nye, sunde og velsmagende fødevarer og specialprodukter (bl.a. glutenfri og laktosefri produkter) til overkommelige priser, der er produceret ved hjælp af moderne teknologier og fremmer sundhed og bæredygtige valg;
49. tilskynder i tråd med 2030-dagsordenens mål 12.6 virksomheder til at indføre bæredygtige processer og medtage disse aspekter i deres rapportering;
50. støtter emballering til konservering af friske produkter og korte kæder for at tilgodese markedsføring af lokale og sunde produkter;
51. opfordrer til, at investeringer i landbrugsfødevareforarbejdning bruges til at mindske påvirkningen af produktet og til at rationalisere brugen af emballage, således at der produceres mindre affald, går mindre til spilde, og produktet beskyttes;
52. lægger vægt på samarbejde mellem alle berørte parter om etablering af et omfattende, obligatorisk, let genkendeligt europæisk fødevaremærkningssystem for alle produkter, herunder produkter, som er undtaget under den nuværende lovgivning, og med udvidet ernæringsinformation, så forbrugerne kan træffe informerede valg, om hvad de spiser;
53. foreslår, at lade produkter fra de europæiske bjergegne skille sig ud ved hjælp af et særligt grafisk symbol, som sætter fokus på deres særlige kendetegn såsom kvaliteten af jorden, luften og vandet samt produktionsmængden;
54. går stærkt ind for indførelsen af et fælles europæisk system til fastlæggelse af portionsstørrelser, så det er muligt at sammenligne landenes respektive produkter;
55. opfordrer indtrængende industrien til at samarbejde med lokale og regionale myndigheder med henblik på at tage konkrete skridt på nationalt, fællesskabs- og lokalt plan til fremme af sund kost som en del af virksomhedernes sociale ansvar.

Lokale producenter, landbrugsmarkeder og gadesælgere

56. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de lokale myndigheders indsats for at støtte alternative fødevarer netværk, såsom økologiske landbrugsmarkeder, der tilbyder et udvalg af sunde og bæredygtige fødevarer;
57. glæder sig over de kræfter, som lokale og regionale myndigheder bruger for at hjælpe med at etablere studiegrupper, hvor producenter og forarbejdningsevner udveksler erfaringer om økologisk landbrug. Det arbejde, der udføres af sådanne studiegrupper, kan komplementere traditionelle landbrugsuddannelser, der tilbydes af uddannelsescentre, skoler og universiteter;
58. efterlyser støtte til tiltag om indførelse af grundlæggende lokale tjenester og netværk, der skal konsolidere markeder for lokale produkter, landbrugsturisme og beskytte og forny landdistrikter for at fremme handel med sunde og traditionelle fødevarer;
59. bifalder lokale ngo'ers private initiativer, der styrer forbrugerne i retning af sunde livsstilsvalg og supplerer de offentlige politikker og lovgivningsinitiativer på EU-plan og nationalt plan;
60. opfordrer de lokale medier (tv, radio, internettet, pressen og de sociale medier) til at deltage i oplysningskampagner om kost og overholde lovgivningens begrænsninger med hensyn til reklamer om usunde fødevarer og drikkevarer på linje med opfordringen fra Verdenssundhedsorganisationen;
61. går ind for udvikling af fødevarer netværk herunder landbrugsmarkeder, hvor lokale producenter udbyder sunde, høj kvalitetsfødevarer direkte til forbrugerne til rimelige priser. Dertil kommer, at de er med til at bevare fødevarer kulturen i lokalsamfundet og beskytte biodiversiteten;
62. gør opmærksom på, at strategisk planlægning og samarbejde på alle myndighedsniveauer med inddragelse af relevante aktører er altafgørende, hvis man vil fremme sunde og bæredygtige valg;
63. deler den fælles overbevisning, at bæredygtige løsninger forudsætter stærke partnerskaber med lokale myndigheder.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag om reform af Den Økonomiske og Monetære Union (december 2017)

(2018/C 387/06)

Ordfører: Christophe ROUILLON (FR/PES), borgmester i Coulaines

Basisdokumenter: Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

COM(2017) 824 final

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — En europæisk økonomi- og finansminister

COM(2017) 823 final

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Monetære Fond

COM(2017) 827 final

Til orientering:

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — Yderligere skridt hen imod fuldførelsen af Europas Økonomiske og Monetære Union: en køreplan

COM(2017) 821 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

(COM(2017) 824 final)

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Eftersom den økonomiske og finansielle krise har efterladt adskillige medlemsstater med et stort offentligt gælds efterslæb, vil en ramme med numeriske finanspolitiske regler, som er specifikke for hver enkelt medlemsstat og har til formål at fremme en ansvarlig finanspolitik, og som samtidig effektivt fremmer indfrielsen af budgetforpligtelserne som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bidrage til at sikre konvergens i retning af forsvarlige offentlige gælds niveauer. En sådan ramme bør navnlig fungere, ved at der fastsættes en mellemfristet målsætning om strukturel ligevægt, der er bindende for de nationale budgetmyndigheder og deres årlige beslutninger. Mellemfristede målsætninger for budgetstillingen giver mulighed for at tage hensyn til forskellige gældskvoter og holdbarhedsrisici i medlemsstaterne og for at bringe gældsudviklingen på en fast kurs i retning af de referenceværdier, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.	Eftersom adskillige medlemsstater står over for både et stort offentligt gælds efterslæb og et offentligt investeringsunderskud, vil en ramme med numeriske finanspolitiske regler, som er specifikke for hver enkelt medlemsstat og har til formål at fremme en ansvarlig finanspolitik, og som samtidig effektivt fremmer indfrielsen af budgetforpligtelserne som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bidrage til at sikre konvergens i retning af forsvarlige offentlige gælds niveauer. En sådan ramme bør navnlig fungere, ved at der efter en gennemsigtig og demokratisk procedure på nationalt plan fastsættes en mellemfristet målsætning om strukturel ligevægt, der er bindende for de nationale budgetmyndigheder og deres årlige beslutninger. Mellemfristede målsætninger for budgetstillingen giver mulighed for at tage hensyn til forskellige gældskvoter og holdbarhedsrisici i medlemsstaterne og til gennemførelsen af strukturreformer med en europæisk merværdi i medlemsstaterne — inden for områder med delte eller understøttende kompetencer — der kan få betydelige socioøkonomiske virkninger, og for at bringe gældsudviklingen på en fast kurs i retning af de referenceværdier, der er fastsat i artikel 1 i protokol nr. 12 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på at opfylde og fastholde den mellemfristede strukturelle målsætning bør medlemsstaterne fastlægge en konsistent tilpasningssti, der bygger på variabler, som budgetmyndighederne har kontrol over. En national budgetplanlægning, der er underbygget af fastlagte udviklingsmål for de offentlige udgifter, som tager hensyn til indvirkningen af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, fremmer effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i overvågningen af den finanspolitiske udvikling. For at sikre en tæt forbindelse mellem planerne og de overordnede budgetresultater på mellemlang sigt og en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken bør der fastlægges mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter, minus diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, for en hel valgperiode som fastsat i hver enkelt medlemsstats forfatning. Disse udviklingsmål bør fastlægges, så snart en ny regering træder til, og de årlige budgetter bør stemme overens med udviklingsmålene for de offentlige finanser med henblik på at sikre en fast konvergens i retning af den mellemfristede målsætning.	Med henblik på at opfylde og fastholde den mellemfristede strukturelle målsætning bør medlemsstaterne fastlægge en konsistent tilpasningssti, der bygger på variabler, som budgetmyndighederne har kontrol over. En national budgetplanlægning, der er underbygget af fastlagte udviklingsmål for de offentlige udgifter, som tager hensyn til indvirkningen af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, fremmer effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i overvågningen af den finanspolitiske udvikling. For at sikre en tæt forbindelse mellem planerne og de overordnede budgetresultater på mellemlang sigt samt respektere medlemsstaternes beføjelser på skatteområdet og EUF-traktatens artikel 110-113 bør der fastlægges mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter for en hel valgperiode som fastsat i hver enkelt medlemsstats forfatning og det efter en gennemsigtig og demokratisk procedure med deltagelse af de regionale og lokale myndigheder, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter efter principperne om partnerskab og flerniveaustyring, hvorved det bliver muligt at skabe en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken. Disse udviklingsmål og de årlige budgetter bør stemme overens med udviklingsmålene for de offentlige finanser med henblik på at sikre en gradvis konvergens i retning af den mellemfristede målsætning.

Begrundelse

- Mellemfristede udviklingsmål for de offentlige udgifter sikrer ikke i sig selv en øget følelse af nationalt ejerskab af finanspolitikken.
- Udviklingsmålene kan ikke fastlægges både for en valgperiode og straks ved regeringens tiltrædelse.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gennemførelsen af større strukturreformer, som fremmer holdbarheden på lang sigt, kan på grund af deres fremtidige positive virkninger berettige en ændring af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning, forudsat at de har en konstaterbar positiv budgetvirkning, som bekræftes ved den vurdering, der foretages i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens proceduremæssige krav. Med henblik på at fremme økonomisk stabilisering bør ekstraordinære omstændigheder — i form af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller hele Unionen eller usædvanlige begivenheder, der ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har afgørende virkning på de samlede offentlige finanser — berettige en midlertidig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf, forudsat at denne afvigelse ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.	Gennemførelsen af større strukturreformer med europæisk merværdi og tilknyttet EU's kompetencer eller gennemførelsen af offentlige investeringer , som fremmer holdbarheden på lang sigt, kan berettige en ændring af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning, forudsat at de har en konstaterbar positiv budgetvirkning, som bekræftes ved den vurdering, der foretages i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens proceduremæssige krav. Med henblik på at fremme økonomisk stabilisering bør ekstraordinære omstændigheder — i form af et alvorligt økonomisk tilbageslag, i en eller flere medlemsstater , for euroområdet eller hele Unionen eller usædvanlige begivenheder, der ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har afgørende virkning på de samlede offentlige finanser — berettige en midlertidig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf, forudsat at denne afvigelse ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

Begrundelse

- Visse offentlige investeringer, som har en direkte konstaterbar positiv budgetvirkning på væksten og de offentlige finansers holdbarhed på langt sigt, vurderes at svare til større strukturreformer under stabilitets- og vækstpagten. Investeringsbestemmelsen i stabilitets- og vækstpagten skal ligeledes medtages i udformningen af nationale finanspolitiske regler.
- Med hensyn til indførelse af en ramme med finanspolitiske regler på nationalt niveau er det nødvendigt at tage højde for eventuelle ekstraordinære omstændigheder, som berører en eller flere medlemsstater uden dog at føre til økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I henhold til artikel 13 i TSSS drøftes budgetpolitikken og andre spørgsmål, der er omfattet af nævnte traktat, inden for rammerne af interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne. Dette direktiv bør ikke berøre denne praksis, eftersom sådanne drøftelser er med til at øge den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring.	I henhold til artikel 13 i TSSS drøftes budgetpolitikken og andre spørgsmål, der er omfattet af nævnte traktat, inden for rammerne af interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlameters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne. Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg deltager i disse møder. Dette direktiv bekræfter denne praksis, eftersom sådanne drøftelser er med til at øge den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring.

Begrundelse

Denne praksis med interparlamentariske møder bidrager til at styrke den demokratiske ansvarlighed i forbindelse med Unionens økonomiske styring og skal derfor bekræftes. Ydermere bør RU's effektive deltagelse i disse møder anerkendes.

Anbefalet ændring 5

Artikel 2, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Artikel 2</i> Definitioner (...) Desuden forstås ved: a) »ekstraordinære omstændigheder«: en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed	<i>Artikel 2</i> Definitioner (...) Desuden forstås ved: a) »ekstraordinære omstændigheder«: en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller et alvorligt økonomisk tilbageslag for en eller flere medlemsstater, euroområdet eller Unionen som helhed

Begrundelse

Se anbefalet ændring til betragtning 9.

Anbefalet ændring 6

Artikel 3, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Artikel 3</i> Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling (...) a) de årlige budgetter skal sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), eller konvergens i retning heraf, navnlig ved at sikre overholdelse af det udviklingsmål for de offentlige udgifter, der er omhandlet i stk. 1, litra b). Ved fastlæggelsen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning og i overensstemmelse med de proceduremæssige krav i EU-reglerne kan medlemsstaterne tage hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte positive budgetmæssige virkninger på lang sigt, bl.a. ved at øge den potentielle holdbare vækst, og som derfor har en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt	<i>Artikel 3</i> Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling (...) a) de årlige budgetter skal sikre overensstemmelse med den mellemfristede målsætning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), eller konvergens i retning heraf, navnlig ved at sikre overholdelse af det udviklingsmål for de offentlige udgifter, der er omhandlet i stk. 1, litra b). Ved fastlæggelsen af tilpasningsstien i retning af den mellemfristede målsætning og i overensstemmelse med de proceduremæssige krav i EU-reglerne kan medlemsstaterne tage hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer med en europæisk merværdi — inden for områder med delte eller understøttende kompetencer — der kan have betydelige socioøkonomiske virkninger, gennemførelsen af offentlige investeringer eller medfinansiering fra europæiske struktur- og investeringsfonde eller Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, som har direkte positive budgetmæssige virkninger på lang sigt, bl.a. ved at øge den potentielle holdbare vækst, og som derfor har en konstaterbar indvirkning på de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt

Begrundelse

Visse offentlige investeringer, som har en direkte konstaterbar positiv budgetvirkning på væksten og de offentlige financers holdbarhed på langt sigt, vurderes at svare til større strukturreformer under stabilitets- og vækstpakten. Investeringsbestemmelsen i stabilitets- og vækstpakten skal ligeledes medtages i udformningen af nationale finanspolitiske regler.

Anbefalet ændring 7

Artikel 3, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 3 Finanspolitisk ansvarlighed og mellemfristet budgetmæssig udvikling 4. Medlemsstaterne udpeger uafhængige organer til at overvåge overholdelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede bestemmelser. De uafhængige organer foretager offentligt tilgængelige vurderinger af: a) hensigtsmæssigheden af den mellemfristede målsætning, jf. stk. 1, litra a), samt af udviklingsmålet for de offentlige udgifter, jf. stk. 1, litra b). Denne vurdering skal særligt tage hensyn til troværdigheden af de underliggende makroøkonomiske fremskrivninger, detaljeringsgraden af de planlagte offentlige udgifter og indtægter samt til de større strukturreformers potentielle direkte positive budgetvirkninger på lang sigt b) overholdelsen af den mellemfristede målsætning og af udviklingsmålet for de offentlige udgifter, herunder tilstedeværelsen af en alvorlig risiko for en væsentlig afvigelse fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning heraf c) forekomster eller ophør af ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 3.	

Begrundelse

Alle medlemsstaterne har i forvejen offentlige institutioner, som er i stand til fuldstændig uafhængigt at vurdere de offentlige udgifter og indtægter. Der er ingen grund til at oprette yderligere instanser, hvis legitimitet synes usikker, og dermed risikere at sætte følelsen af nationalt ejerskab af finanspolitikken over styr.

Anbefalet ændring 8

Ny artikel tilføjes efter artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Ny artikel Interparlamentariske konferencer <i>Som fastsat i afsnit II i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaterne, tilrettelægger og fremmer Europa-Parlamentet og medlemsstaternes nationale parlamenter i fællesskab en konference mellem repræsentanter for Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters relevante udvalg med henblik på at drøfte EU's finanspolitik og økonomiske styring. EU's rådgivende organer — Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — deltager i disse konferencer.</i>

Begrundelse

Se anbefalet ændring 4 til betragtning 17.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens ønske om at udbygge Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) hurtigst muligt, mens den europæiske økonomi er i relativ bedring, og samtidig sikre, at konvergens mellem medlemsstater i og uden for euroområdet bakkes op, for siden 2008 har krisen åbenbart manglerne i euroområdet institutionelle rammer, og de foranstaltninger, der er truffet, er ikke tilstrækkelige til at sikre stabilitet og velstand i området i tilfælde af potentielle nye økonomiske og finansielle chok. RU understreger, at konvergens- og samhørighedsunderskuddet i EU og den økonomiske og bankmæssige sårbarhed har en særlig betydning for de lokale og regionale myndigheder, navnlig med hensyn til stigningen i de sociale udgifter som følge af krisen, begrænsningen af deres investeringskapacitet og opretholdelsen af et tilfredsstillende niveau af offentlige tjenesteydelser ⁽¹⁾;

2. støtter princippet om indførelsen af en finanspolitisk kapacitet til at øge euroområdet robusthed og forberede konvergens med de fremtidige medlemmer af euroområdet. Denne kapacitet bør imidlertid finansieres med egne midler, der er adskilt fra dem, som er afsat til finansieringen af EU's budget, for derved at undgå, at den overlapper de EU-programmer, som er tilgængelige for EU-27. Denne kapacitet bør i øvrigt ikke medregnes i loftet for EU's budgetmidler;

3. beklager dog, at denne kapacitet i Kommissionens forslag fra 31. maj 2018 omfatter tiltag til fordel for strukturreformer, der ikke nødvendigvis har at gøre med konvergens i euroområdet, og en europæisk stabiliseringsmekanisme for investeringer i form af lån for et relativt beskedent beløb på 30 mia. EUR, og at der blot lægges op til at afsætte 2,16 mia. EUR til selve konvergensmekanismen;

4. udtrykker sit samtykke til en mulig europæisk medfinansiering af nationale strukturreformer, forudsat at disse i overensstemmelse med nærhedsprincippet har at gøre med EU's kompetenceområder, vedrørende foranstaltninger med europæisk merværdi og betydelige positive økonomiske virkninger. Forslaget til forordning, der blev fremlagt den 31. maj 2018, og som etablerer et støtteprogram for reformer med et samlet budget på 25 mia. EUR, vil blive genstand for en specifik RU-udtalelse;

⁽¹⁾ RU's udtalelse: Oplæg om en dybere økonomisk og monetær union (ØMU) frem mod 2025. Vedtaget den 30. november 2017. Ordfører: Christophe Rouillon (FR/PES): <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2017-03197-00-01-ac-tra-da.docx>.

5. mener imidlertid, at disse nye finansielle instrumenter ikke må finansieres på bekostning af samhørighedspolitikken ⁽²⁾, ⁽³⁾;
6. gentager sin opfordring til en bedre samordning af såvel de økonomiske politikker som socialpolitikkerne som led i det europæiske semester og anmoder om, at de lokale og regionale myndigheder inddrages yderligere heri gennem en adfærdskodeks ⁽⁴⁾;
7. understreger, at de nugældende regler og procedurer for EU-kontrol af de nationale budgetter i EU ikke kan forebygge ubalance og sårbarhed effektivt, og at de mangler demokratisk legitimitet;
8. noterer sig Kommissionens forslag vedrørende værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer (såkaldte »sovereign bond backed securities« (SBBS)), som sigter mod at styrke integrationen og diversificeringen i den europæiske finansielle sektor. RU anerkender, at SBBS som udgangspunkt ikke indebærer en gensidig fordeling af beskyttelse mod risici og tab mellem euroområdet medlemsstater, og at sådanne værdipapirer vil bidrage til at løse forbindelsen mellem bankerne og statslige debitorer og nedprioritere statsobligationerne. RU sætter imidlertid på ny spørgsmålstegn ved, hvordan en »omdannelse« af statsobligationer til securitiserede produkter vil reducere risiciene snarere end at overføre dem til ikkeregulerede finansielle aktører ⁽⁵⁾;
9. understreger, at det haster med at fuldføre bankunionen, og beklager, at Det Europæiske Råd har udskudt vedtagelsen af køreplanen for dens færdiggørelse til juni 2018. RU støtter en sideløbende indsats for at nedbringe omfanget af dårlige lån og bankernes misligholdte lån, parallelt med at der gradvis indføres en europæisk indskudsforsikringsordning.

Forslag til Rådets direktiv om bestemmelser til styrkelse af den finanspolitiske ansvarlighed og den mellemfristede budgetmæssige udvikling i medlemsstaterne

10. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig Kommissionens forslag om at indarbejde indholdet af traktaten om stabilitet, samordning og styring (TSSS) i EU's retlige rammer, sådan som det var fastsat i artikel 16 i TSSS. RU er dog i tvivl om den juridiske, politisk og demokratiske relevans af at gøre brug af et forslag til direktiv (baseret på artikel 126, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)), som kun foreskriver høring af Parlamentet, og som derfor ikke sikrer den gennemsigtige og demokratiske beslutningstagning, der ikke desto mindre er nødvendig i betragtning af udfordringerne i foranstaltningen;
11. understreger imidlertid, at denne indarbejdelse ifølge TSSS skal finde sted på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse, men at denne vurdering åbenbart ikke er blevet gennemført på en udtømmende måde eller offentliggjort af Kommissionen. En sådan vurdering ville have kastet lys over den foruroligende situation for de offentlige investeringer i EU. Ifølge Eurostat er de offentlige investeringer i EU faldet fra 3,4 % af BNP i 2008 til 2,7 % i 2016. Sideløbende er de lokale myndigheders investeringer gået yderligere tilbage fra 1,5 % af BNP i 2008 til 1,1 % i 2016 med langt alvorligere situationer i nogle medlemsstater ⁽⁶⁾. RU må derfor desværre konstatere, at det ofte er de offentlige investeringer, der rammes hårdest af budgetkonsolideringspolitikkerne, herunder på de lokale og regionale myndigheders niveau, selv om de er ansvarlige for over halvdelen af de offentlige investeringer i EU og deres investeringer har direkte indvirkning på de lokale økonomier og på de europæiske borgeres dagligdag. RU er i den sammenhæng ligeledes foruroliget over den tiltagende centralisering af de offentlige investeringer, eftersom andelen af de lokale og regionale myndigheders investeringer er faldet brat i forhold til niveauet i 1990'erne, hvor denne andel udgjorde 60 % ⁽⁷⁾. Samtidig burde vurderingen have gjort det klart, hvilken betydning krisen og budgetkonsolideringspolitikken havde for de sociale udgifter og velfærdsydelserne i mange lande og regioner;

⁽²⁾ RU's resolution om ændring af forordningen om fælles bestemmelser for de europæiske struktur- og investeringsfonde til støtte for strukturreformer. Vedtaget den 1. februar 2018: <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2017-06173-00-00-res-tra-da.docx>.

⁽³⁾ RU's udtalelse: Ændring af støtteprogrammet for strukturreformer og nye budgetinstrumenter for euroområdet. Ordfører: Olga Zrihen (BE/PES). Vedtaget den 22. marts 2018: <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2018-00502-00-00-ac-tra-da.docx>.

⁽⁴⁾ RU's udtalelse: Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder. Ordfører: Rob Jonkman (NL/ECR). Vedtaget den 11. maj 2017: (EUT C 306 af 15.9 2017, s. 24).

⁽⁵⁾ Se punkt 22 i RU's udtalelse af 30. november 2017 om oplægget om en dybere økonomisk og monetær union frem mod 2025.

⁽⁶⁾ Eurostat: General government gross fixed capital formation. Code: tec00022. Foreløbige data for 2016. <http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=tec00022&language=en>.

⁽⁷⁾ Kommissionen: Syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed. September 2017, s. 168: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/cohesion-report/.

12. er derfor bekymret over, at offentlige investeringer ikke nævnes i Kommissionens forslag, især fordi den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med investeringer er anerkendt tidligere, f.eks. i Kommissionens meddelelse fra januar 2015 om dette emne⁽⁸⁾, og visse offentlige investeringer har en konstaterbar positiv indvirkning på væksten og dermed på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt. RU minder ligeledes i den sammenhæng om artikel 126, stk. 3, i TEUF, hvori det fastslås, at der i den rapport, der går forud for iværksættelse af en budgetunderskudsprocedure, »ligeledes [tages] hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold«;

13. påpeger desuden, at RU satte spørgsmålstegn ved, om en fortolkende meddelelse fra Kommissionen kunne skabe retssikkerhed, og fandt, at det var nødvendigt at tage højde for omfanget af det eksisterende investeringsunderskud på nationalt og regionalt niveau for at fremkalde en reel virkning på de lokale og regionale myndigheders investeringskapacitet⁽⁹⁾. RU føler sig bekræftet i denne analyse ved læsning af meddelelsen af 23. maj 2018 om evaluering af fleksibiliteten inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten⁽¹⁰⁾, idet kun fire medlemsstater siden 2015 har anmodet om anvendelse af bestemmelsen om strukturreformer og/eller investeringsbestemmelsen, sammenholdt med at næsten halvdelen af medlemsstaterne ville have opfyldt betingelserne for anvendelse af bestemmelsen om strukturreformer. Betingelsen om, at en medlemsstat skal gennemleve en periode med økonomiske vanskeligheder for at kunne nyde godt af investeringsbestemmelsen, har i betydelig grad begrænset anvendelsen af denne bestemmelse. Kravet om, at sikkerhedsmargenen i forhold til treprocentsloftet for underskud skal respekteres i tre år, har ligeledes udgjort en forhindring for visse medlemsstater. Kommissionen indrømmer selv, »at det kan være vanskeligt præcist at anslå, hvordan mængden af offentlige investeringer er blevet påvirket (af den fortolkende meddelelse)«. Det forekommer således nødvendigt at udvide meddelelsens rækkevidde for at få effekt på investeringsniveauet;

14. gentager endnu en gang sin anmodning om, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med samfinansiering af struktur- og investeringsfondene, transeuropæiske netværk og Connecting Europe-faciliteten ikke ubetinget bør indgå i de strukturelle, offentlige eller tilsvarende udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpacten, da sådanne investeringer pr. definition er kvalitetsinvesteringer af europæisk interesse;

15. fremhæver, at medlemsstaterne i henhold til protokol nr. 12 til TEUF er ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor, som omfatter alle myndighedsniveauer. Samtidig er det imidlertid en kendsgerning, at den virkning, EU's finanspolitiske regler har for EU's lokale og regionale myndigheder, varierer betydeligt. De afhænger af: a) hvordan medlemsstaterne har omsat EU's finanspolitiske regler til national lovgivning, b) graden af finanspolitisk decentralisering i den enkelte medlemsstat, c) de lokale og regionale myndigheders beføjelser og d) de lokale og regionale myndigheders finansielle situation, som kan variere betydeligt selv inden for den enkelte medlemsstat;

16. opfordrer igen Kommissionen til at offentliggøre en hvidbog, som fastlægger en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger⁽¹¹⁾;

17. mener, at direktivet om indførelse af en ramme med finanspolitiske regler på nationalt niveau bør tage højde for eventuelle ekstraordinære omstændigheder, som berører en eller flere medlemsstater uden dog at føre til økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed;

18. gentager sine betænkeligheder vedrørende Eurostats regnskabsnorm ENS 2010, som blev indført i september 2014, hvor der ikke skelnes mellem udgifter og investeringer. I visse medlemsstater medfører gennemførelsen af disse normer i national ret, at lokale og regionale myndigheder forpligtes til at anvende beløbslofter for offentlige investeringer pr. år og pr. indbygger. Disse beløbslofter forhindrer især lokale og regionale myndigheder i at stille den nødvendige medfinansiering til rådighed for projekter inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde. Beløbslofterne er også en hindring for de lokale og regionale myndigheder, som har finansielle midler i reserve, til at igangsætte omfattende investeringsprojekter, der ikke er forbundet med de europæiske struktur- og investeringsfonde. RU opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en rapport om indførelsen af ENS 2010;

19. anfører, at en fornuftig måde at håndtere stabilitets- og vækstpactens regler på uden at bane vejen for bogføringstricks er at ændre afskrivningsreglerne for offentlige investeringer, således at de samlede investeringsudgifter ikke kun bogføres som udgifter det første år, men at de — i lighed med proceduren i private virksomheder — afskrives i løbet af investeringernes forventede levetid;

⁽⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen: *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten*. 13. januar 2015. Ref.: COM(2015) 12 final: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015DC0012&from=EN>.

⁽⁹⁾ RU's udtalelse: *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten*. Vedtaget den 9. juli 2015. Ordfører: Olga Zrihen (BE/PES) (EUT C 313 af 22.9 2015, s. 22).

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 335 final.

⁽¹¹⁾ RU's udtalelse: *Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion*. Vedtaget den 3. december 2014. Ordfører: Catiuscia Marini (IT/PES) (EUT C 19 af 21.1 2015, s. 4).

20. mener, at praksissen med interparlamentariske møder som fastlagt i artikel 13 i TSSS bidrager til at styrke den demokratiske ansvarlighed som led i EU's økonomiske styring og derfor bør stadfæstes i nærværende forslag til direktiv, men anmoder om, at RU's deltagelse i disse møder formaliseres med henblik på at anerkende nødvendigheden af de lokale og regionale myndigheders deltagelse i den økonomiske styring.

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Monetære Fond

21. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSF) og efterfølgeren, den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), har været uundværlige instrumenter i den akutte styring af den økonomiske og finansielle krise. RU bemærker imidlertid, at afgørelserne i ESM ikke er tilstrækkeligt gennemsigtige, at den påkrævede enstemmighed forsat er en potentiel kilde til blokeringer, og at disse instrumenter ligger uden for EU's retlige rammer;

22. glæder sig derfor over, at Kommissionen i sit forslag indarbejder ESM i den primære EU-ret, og uden at dette berører medlemsstaterne uden for euroområdet gør den ansvarlig over for Europa-Parlamentet, forpligter den til at offentliggøre beretninger og årsregnskaber og underkaster den reglerne for aktindsigt, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Ombudsmand;

23. støtter desuden Kommissionens forslag om, at vigtige afgørelser om f.eks. at yde finansiel støtte træffes med et flertal, som er vægtet i forhold til den indskudte kapital, på 85 % og ikke længere med enstemmighed, hvilket skulle kunne lette beslutningstagningen;

24. støtter ligeledes anvendelsen af Den Europæiske Monetære Fond som sikkerhedsnet eller bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond, et centralt element i bankunionen, hvis denne fonds ressourcer er utilstrækkelige til at lette en velordnet afvikling af nødlidende storbanker;

25. foreslår imidlertid en ændring af fondens navn, så det bliver mere klart og forståeligt for borgerne. I henhold til artikel 127 i TEUF formuleres og gennemføres den monetære politik af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB). Da den fond, der foreslås i denne forordning, på ingen måde deltager heri, bør dens navn ikke indeholde ordet »monetær«. RU mener at benævnelsen »europæisk nødfond« eller »europæisk stabiliseringsfond« vil være mere passende.

Meddelelse: En europæisk økonomi- og finansminister

26. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens meddelelse om en europæisk økonomi- og finansminister, der både skal være næstformand for Kommissionen og formand for Eurogruppen og således vil få dobbelt legitimitet, og som vil være udtryk for større demokratisk ansvarlighed og gennemsigtighed i ØMU'ens styring. Det skal dog påpeges, at denne funktion skal varetages på en sådan måde, at den ikke fører til øget centralisering af beslutningstagningen på budgetområdet;

27. gentager sin støtte til sammenlægningen af de funktioner, der hører under formanden for Eurogruppen og kommissæren med ansvar for økonomiske og monetære anliggender, således at den person, der beklæder denne post, kan repræsentere euroområdet alment i Eurogruppen og være ansvarlig over for Europa-Parlamentet, hvilket ikke er tilfældet i dag;

28. fremhæver, at retsgrundlaget for det eventuelle valg af en europæisk økonomi- og finansminister vil være artikel 2 i protokol nr. 14 om Eurogruppen og artikel 17 i TEU;

29. mener imidlertid, at denne foranstaltning skal ledsages af en gennemgribende reform af selve Eurogruppen, hvis status bør formaliseres yderligere. Den bør f.eks. offentliggøre udførlige referater, således at de vigtigste beslutninger på dens møder træffes på et gennemsigtigt grundlag;

30. gentager desuden sit standpunkt om, at problemet med ØMU'ens demokratiske underskud kun kan løses, hvis de europæiske borgere bliver overbevist om, at princippet om sociale fremskridt også beskyttes heri, og at beskæftigelse, lønfremgang og sociale standarder ikke betragtes som sekundære i forhold til de makroøkonomiske og finanspolitiske overvejelser;

31. påpeger, at uddybningen af ØMU'en og samordningen af finanspolitikkerne, navnlig med gennemførelsen af bankunionen, kapitalmarkedsunionen og EMF, er af afgørende betydning. Samtidig bør man dog også tage den politiske situation og den offentlige mening med i betragtning.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Pakken om offentlige udbud

(2018/C 387/07)

Ordfører: Adrian Ovidiu TEBAN (RO/EPP), borgmester i Cugir**Basisdokumenter:** Meddelelse om Udbud, der virker — i og for Europa

COM(2017) 572 final

Meddelelse om Fremme af investeringer gennem en frivillig forudgående vurdering af udbudsaspekterne af store infrastruktuuraspekter

COM(2017) 573 final

Kommissionens henstilling om professionalisering af offentlige udbud

C(2017) 6654 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at mange medlemsstater først for nyligt har gennemført direktiverne fra 2014 om offentlige udbud, og myndighederne og de økonomiske aktører er stadig i gang med at tilpasse sig de nye bestemmelser med hjælp fra uddannelses- og rådgivningstjenester. Udvalget noterer imidlertid, at der skal gøres flere fremskridt med hensyn til digitale offentlige udbud;
2. anmoder Kommissionen om inden for en frist på tre år efter gennemførelsen af disse direktiver at foretage en grundig vurdering af den måde, hvorpå de europæiske bestemmelser om offentlige udbud er blevet gennemført i de enkelte medlemsstaters nationale lovgivning, og af medlemsstaternes anvendelse af dem. I denne forbindelse er en tilgang på flere niveauer at foretrække. RU mener, at en sådan vurdering af anvendelsen af bestemmelserne bør fokusere på den måde, hvorpå de er blevet anvendt på lokalt og regionalt niveau i betragtning af den rolle, som de subnationale myndigheder spiller inden for offentlige udbud i deres egenskab af centrale partnere i gennemførelsesfasen. Ved denne vurdering bør det fastslås, hvorvidt disse nye bestemmelser har forenklet eller kompliceret reguleringen på området og omsat direktiverne korrekt, gjort det lettere for små og mellemstore virksomheder at deltage i udbud, mindske de bureaukratiske hindringer og øget anvendelsen af procedurerne for strategiske udbud. Ligeledes bør det vurderes, om og i hvilket omfang de har bidraget til større effektivitet i de offentlige udgifter og til en forbedring af beskæftigelsen. Som opfølgning på drøftelserne i taskforcen om nærhedsprincippet er RU klar til at samarbejde med de andre EU-institutioner gennem bedre feedback om EU-politikken gennemførelse på lokalt og regionalt plan med det formål at få EU-lovgivningen til at fungere bedre for borgerne;
3. mener, at den strategiske tilgang til offentlige udbud, der blev indført med reformen i 2014, gør disse meget komplicerede og kan skabe et behov for yderligere uddannelse af de ansvarlige for at undgå usikkerhed omkring lovligheden af at tilføje supplerende kriterier for at fremme mål vedrørende innovation, sociale hensyn eller miljøet. RU understreger, at ethvert nyt initiativ fra Kommissionens side på området offentlige udbud bør granskes nøje for at sikre, at det tager hensyn til de lokale forhold og ikke pålægger de ordregivende myndigheder en endnu tungere administrativ byrde;
4. beklager, at statsstøttere reglerne samt de europæiske regnskabsregler såsom ENS 2010-standard og Kommissionens praksis reelt udøver et pres, som medfører, at offentlige udbud anvendes som den »letteste« måde at overholde EU's konkurrenceregler på og undgå problemer med »overkompensation«. Derfor er medlemsstaternes frihed til at organisere deres offentlige tjenesteydelser, især på det sociale område, begrænset og i modstrid med bestemmelserne i EUF-traktatens artikel 14. RU påpeger endvidere, at der på statsstøtteområdet ikke findes nogen pendant til »in house-undtagelsen«, som finder anvendelse på offentlige udbud, og at denne situation skaber et yderligere pres samt usikkerhed og forstyrrelser i forvaltningen og i sidste ende en dårligere budgetgennemførelse;

5. er bekymret over at konstatere, at Kommissionen i dokumentet *Quality of Public Administration — A Toolbox for Practitioners* [Kvaliteten af offentlig administration — Værktøjskasse for fagfolk], udgave 2017⁽¹⁾ foreslår, at de offentlige myndigheder så at sige er **forpligtede** til at foretage strategiske udbud for at kunne fremvise bedre samfundsmæssige resultater, herunder med hensyn til bæredygtig udvikling og innovation, og at det er en principiel offentlig forvaltningspligt at interagere med kontrahenterne;

6. påpeger i denne forbindelse, at det ifølge princippet om lokalt selvstyre i forbindelse med tilrettelæggelsen af offentlige tjenesteydelser bør overlades til de berørte offentlige myndigheders eget skøn at tage hensyn til miljømæssige, sociale og innovative kriterier i overensstemmelse med reformen i 2014, idet der blandt andet skal tages hensyn til kriterier for hensigtsmæssighed og foretages en afbalanceret analyse af tjenesteydelsernes dobbelte karakter af omkostning og investering;

7. understreger, at de offentlige myndigheder i Europa ved at bruge deres købekraft til at vælge varer, tjenesteydelser og udførelse af arbejde kan bidrage væsentligt til et bæredygtigt forbrug og en bæredygtig produktion, til en mere ressourcebesparende økonomi og dermed til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling (SDG) gennem det frivillige instrument for grønne offentlige udbud. Udvalget glæder sig i den forbindelse over offentliggørelsen af Kommissionens brochure om offentlige udbud med henblik på cirkulær økonomi⁽²⁾;

8. bemærker, at de offentlige myndigheders ret til at levere og organisere deres tjenesteydelser direkte er blevet anerkendt, og at begreberne »in-house« og »offentligt-offentligt samarbejde« blev defineret ved reformen i 2014. Offentlige udbud er således blot én blandt mange andre mulige måder at sikre leveringen af offentlige tjenesteydelser på, og der bør ikke opstilles betingelser for forvaltningen heraf;

9. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at færdiggøre forslaget vedrørende procedurer for offentlige udbud, som sigter mod innovation, og vejledningen om socialt ansvarlige offentlige udbud for at lette gennemførelse af de respektive juridiske bestemmelser i medlemsstaterne og specielt anvendelsen af tildelingskriteriet om det mest økonomisk fordelagtige tilbud. Udvalget opfordrer i den henseende Kommissionen til at præcisere, at det ikke er ensbetydende med den laveste pris.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Meddelelsen »Udbud, der virker — i og for Europa«

10. Det Europæiske Regionsudvalg støtter ideen om, at en effektiv forvaltning af offentlige udbud er et uundværligt aspekt af kvaliteten i den offentlige forvaltning i hele EU, eftersom der er tale om en virkeligt tværgående administrativ funktion, som vedrører praktisk taget ethvert offentligt organ — lige fra statslige ministerier til lokale offentlige tjenester — og således i vid udstrækning er kendetegnende for kvaliteten i forvaltningen⁽³⁾. Derfor bør offentlige udbud indarbejdes i EU's dagsorden for bedre regulering;

11. bemærker, at pakken vil blive drøftet inden oktober 2018, der er fristen for den gradvise indførelse af nye regler for indkøb ved brug af digitale værktøjer. Det er endnu uklart, om de nye regler for e-udbud vil nå deres tilsigtede mål, og om det bliver nødvendigt med yderligere lovgivningsmæssig finjustering;

12. mener, at den nuværende lovgivning om offentlige udbud lægger så stor vægt på gennemsigtighed og den strategiske anvendelse af dem, at det kan gå ud over procedurernes effektivitet. Dette er grunden til, at især mindre lokale og regionale myndigheder finder dem svære at anvende, fordi de er bange for at begå fejl, eller er tilbageholdende med at opgive traditionelle udbudsprocedurer eller udvikle innovative procedurer på området. Derfor må der udformes standardiserede udbudsdokumenter;

13. understreger, at de komplicerede procedurer samt fraværet af standardiserede dokumenter har forøget de administrative omkostninger ved offentlige udbud, såvel for købere som sælgere, og at den relative lethed, hvormed man kan gå til en appelinstans for at anfægte beslutninger om tildeling af offentlige kontrakter, har givet anledning til utallige retssager og tvister. Medlemsstaterne bør i gennemførelsen henholde sig til direktivernes formål og ikke gøre bestemmelserne mere komplicerede eller udstrække deres anvendelsesområde til kontrakter under tærskelværdierne, som det er sket i nogle medlemsstater. Det stigende antal klager, som indgives af visse tilbudsgivere under påberåbelse af klagedirektivet, viser, at Kommissionen og medlemsstaterne bør skride energisk ind for at forhindre misbrug af de rettigheder, som tilbudsgiverne har i henhold til dette direktiv;

⁽¹⁾ Findes her.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/environment/gpp/pubs_en.htm

⁽³⁾ Kommissionen, *Quality of Public Administration — A Toolbox for Practitioners* [Kvaliteten af offentlig administration — Værktøjskasse for fagfolk], udgave 2017, link (på engelsk).

14. konstaterer ligeledes, at innovationsfremmende offentlige udbud rejser yderligere spørgsmål vedrørende styring og kohærens, idet de primære mål for offentlige udbud skal forlignes med målet om, at de også skal være et instrument i innovationspolitikken. Hvis man skal fremme innovation i forbindelse med offentlige udbud, er det endvidere nødvendigt at råde over et højere kompetenceniveau på det teoretiske, operative og forvaltningsmæssige område samt standardiserede dokumenter for at være i stand til at føre de multilaterale forhandlinger, som komplicerede projekter kræver;

15. henviser i denne forbindelse til, at RU's egne analyser af det europæiske semester viser, at de offentlige udbud ofte hæmmer investeringer ⁽⁴⁾. Således fremgår det af RU's undersøgelse af hindringerne for investeringer på lokalt og regionalt niveau, at udbudsreglerne er en stor udfordring for kommuner og regioner, som hindrer investeringer især på grund af udbudsprocedurernes kompleksitet, den divergerende udformning af bestemmelserne, ineffektivitet i udbudsprocedurerne og deres overdrevent lange varighed samt usikkerheden omkring de tilhørende retlige procedurer ⁽⁵⁾;

16. mener, at den påstand, der fremføres i meddelelsen, om at der i 55 % af udbudsprocedurerne fortsat anvendes den laveste pris som eneste tildelingskriterium, kan være vildledende i betragtning af, at reformen i 2014 gav større mulighed for at tage hensyn til strategiske kriterier i udbudsprocedurerne, og at den nye lovramme først er blevet gennemført i national lovgivning i 2016: dette tidsrum er ikke tilstrækkeligt til at udtale sig endegyldigt om den nye lovrammes indvirkning. RU vil gerne tilføje, at tildelingen af en eneretskontrakt på grundlag af den laveste pris som eneste kriterium ikke nødvendigvis betyder, at der i en given udbudsprocedure ikke er taget hensyn til sociale eller miljømæssige målsætninger: de pågældende udbudsbetingelser kan i realiteten godt have omfattet strategiske kriterier, hvor der f.eks. tages hensyn til specifikke mål på miljø- eller energiområdet. I sådanne tilfælde vil kontrakten være tildelt på grundlag af den laveste pris, men alle strategiske kriterier er taget med i betragtning fuldt ud i henhold til EU's bestemmelser;

17. henviser i denne forbindelse til en undersøgelse bestilt af Generaldirektoratet for Det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er om strategisk brug af offentlige udbud til at fremme miljø-, social- og innovationspolitiske mål ⁽⁶⁾, hvori det understreges, at **de lokale og regionale myndigheder følger en række strategiske udbudsprocedurer** (for eksempel i Spanien), som overholdes af offentligretlige organer såsom skoler, universiteter og offentlige hospitaler;

18. understreger, at fremme af SMV'er blev udpeget som et af de fem vigtigste indsatsområder for reformen på dette område i forbindelse med vedtagelsen af de nye direktiver om offentlige udbud. Ikke desto mindre fremgik det af en undersøgelse, som i 2016 blev gennemført af vinderregionerne af den første udgave af RU's europæiske iværksætterregionspris (EER), at forenklingen af procedurerne ikke har været tilstrækkelig til at give SMV'erne lettere adgang til offentlige indkøbskontrakter ⁽⁷⁾. Udvalget gør opmærksom på, at offentlige udbud har stor betydning for SMV'er, hvis interesser bør indtage en central plads i politikken for offentlige udbud og i gennemførelsen heraf;

19. bemærker angående grænseoverskridende markeder, at Kommissionens meddelelse med titlen »Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner« ⁽⁸⁾ af 20. september 2017 viser, at hovedårsagen til mange vanskeligheder ved grænserne er eksistensen af forskellige regelsæt i de nationale juridiske og administrative systemer. Ofte indarbejdes bestemte standarder fastsat i EU-retten med en varierende grad af stringens i de forskellige medlemsstater. Resultatet er, at når to forskellige systemer mødes ved de indre grænser, kan dette afstedkomme kompleksitet — og undertiden sågar retsusikkerhed — og medføre ekstraomkostninger;

20. gentager følgelig sin faste overbevisning om, at Kommissionen nu bør fokusere på anvendelsen af direktiverne fra 2014, eftersom medlemsstaterne på trods af den lovramme, der er fastlagt på EU-plan, råder over en vis fleksibilitet og skønsmargen ved gennemførelsen af EU-lovgivningen i deres nationale systemer, og denne situation kan f.eks. begrænse SMV'ernes adgang til de offentlige udbudsmarkeder eller gøre det vanskeligt at tildele kontrakter på tværs af grænserne;

⁽⁴⁾ Det Europæiske Regionsudvalg, 2017 *European Semester*. Rapport fra Det Europæiske Regionsudvalgs Styringsudvalg for Europa 2020-overvågningsplatformen: *Territorial Analysis of the Country Reports and accompanying Communication* [Territorial analyse af landerapporterne og den ledsagende meddelelse], link (på engelsk).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs studie, *Obstacles to investments at local and regional level* [Hindringer for investeringer på lokalt og regionalt niveau], 2016, link (på engelsk).

⁽⁶⁾ *Strategic use of public procurement in promoting green, social and innovation policies* [Strategisk brug af offentlige udbud til at fremme miljø-, social- og innovationspolitiske mål], undersøgelse bestilt af Kommissionens Generaldirektorat for Det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er, offentliggjort den 15. juni 2016 og tilgængelig her.

⁽⁷⁾ *Report on the Survey of EER Regions: How to make life easier for SMEs?* [Rapport om en undersøgelse af europæiske iværksætterregioner: hvordan kan man gøre livet lettere for SMV'erne?], Det Europæiske Regionsudvalg, 2016, Bruxelles, s. 4-5.

⁽⁸⁾ Findes her (på engelsk).

21. mener, at indsatsen for at opnå »øget gennemsigtighed og integritet samt bedre data« og navnlig det supplerende tiltag med henblik på at »etablere offentligt tilgængelige registre over kontrakter« har stor betydning. Kommissionen bør imidlertid bistå de offentlige myndigheder, ikke kun ved hjælp af konkrete eksempler på god praksis, men især ved at indføre standardiserede dokumenter, formularer og udbudsbetingelser, således som det allerede er sket med indførelsen af det fælles europæiske udbudsdokument, der hjælper med at overholde gennemsigtighedskravene uden at fremme ulovlig samordning gennem offentliggørelse af information ud over den i loven fastsatte;

22. støtter ligeledes Kommissionens foreslåede initiativ til at »udarbejde retningslinjer for den praktiske anvendelse af nye integritetsbestemmelser og for udelukkelsesgrunde i forbindelse med aftalt spil samt oprettelse af en database for uregelmæssigheder«, som er et skridt i den rigtige retning, og mener, at de offentlige myndigheder først og fremmest bør sørge for, at de offentligt ansatte med ansvar for udbud bliver bedre rustede ved at tilrettelægge kurser, som er tilpasset deres behov, og ved at udstyre dem med instrumenter til at forebygge, opspore og bekæmpe lovovertrædelser fra virksomhedernes side såsom korruption, ulovlig samordning og hvidvaskning af penge;

23. mener, at Kommissionen — når den som led i bestræbelserne på at etablere et bredt samarbejdspartnerskab foreslår at afholde frivillige strukturerede dialoger om udbud, som, hvor det er relevant, vil være fuldt ud tilpasset processen for det europæiske semester — tager et skridt i den rigtige retning, **men på visse betingelser**. I betragtning af, at deltagerne i partnerskabet forventes at påtage sig forpligtelser på et frivilligt grundlag, bør det fra begyndelsen præciseres, at disse interessenter skal udstyres med en legitimitet til at agere. Samtidig bør der ikke rejses tvivl om den frihed, som udbudsdirektiverne fra 2014 giver de lokale myndigheder til at tage hensyn til miljømæssige, sociale og innovative kriterier, og det er også vigtigt at sikre, at arbejdsmarkedets parter bliver passende repræsenteret i dette partnerskab;

24. noterer som understreget af Kommissionen, at myndigheder på alle niveauer og interessenter er dem, der er bedst placeret til at afgøre, hvordan og hvor meget de vil engagere sig. RU bemærker dog, at det ikke klart fremgår, om de lokale og regionale myndigheder kommer til at deltage i de strukturerede dialoger, der foreslås, hvilket de burde, eller om det kun er Europa-Parlamentet og Rådet, som bliver Kommissionens partnere i dette arbejde.

Kommissionens henstilling om professionalisering af de offentlige udbudsmarkeder

25. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen anbefaler de offentlige myndigheder at forbedre effektiviteten og tilgængeligheden af de offentlige udbud og udnytte dem til at fremme innovation og digitalisering. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at stræbe efter en hastig digital omstilling af procedurer og indførelse af e-processer for alle vigtige faser, det vil sige lige fra anmeldelse, adgang til udbudsmateriale og indgivelse til evaluering, kontrakttildeling, bestilling, fakturering og betaling;

26. mener, at bestemmelserne, Kommissionens initiativer på dette område og de deraf følgende administrative byrder for de offentlige myndigheder skal være proportionelle med den mængde offentlige indkøbsaftaler, der ligger over EU-tærsklerne set i forhold til det samlede antal udbudsprocedurer i hver medlemsstat, inklusive de offentlige kontrakter, der ligger under EU-tærsklerne. Kommissionen bør føre tilsyn med, at denne ligevægt opretholdes;

27. modsætter sig enhver form for bindende retningslinjer for uddannelsen af det administrative personale, da sådanne bestemmelser kan udgøre en indblanding i medlemsstaternes, regionernes og de lokale myndigheders selvbestemmelse, når det gælder tilrettelæggelsen af deres respektive administrationer;

28. henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med titlen *The Value Added of Ex ante Conditionalities in the European Structural and Investment Funds* [Merværdien ved forhåndsbetingelser i de europæiske struktur- og investeringsfonde] af 31. marts 2017⁽⁹⁾, hvori Kommissionen fastslår, at forhåndsbetingelserne har bidraget til at gennemføre og anvende den relevante EU-lovgivning, fjerne hindringer for investeringer i EU og opfylde EU's strategiske mål, hvilket har udmøntet sig i politiske reformer og udarbejdelse af landespecifikke henstillinger;

29. mener, at Kommissionens initiativer er vigtige for en vellykket gennemførelse af EU's lovramme for offentlige udbud, men påpeger nødvendigheden af nøje at vurdere effektiviteten af alle disse instrumenter/initiativer, fremhæve deres synergi og komplementaritet samt fuldt ud begrunde nye tiltag for ikke at skabe unødvendige administrative byrder for de lokale og regionale myndigheder;

⁽⁹⁾ Findes her; for yderligere oplysninger, klik her.

30. beklager, at der i den overordnede politiske strategi og i de politikker, der skal fremme anvendelsen af sociale og grønne offentlige udbud og i det hele taget sikre en ordentlig anvendelse af offentlige midler, ikke lægges tilstrækkelig vægt på behovet for professionalisering. RU mener, at initiativet til professionalisering af offentlige indkøbere ikke bør ses isoleret fra det generelle spørgsmål om god forvaltning og professionalisering i forbindelse med forvaltningen og leveringen af passende lokale tjenester;

31. er med hensyn til offentlige tjenester ligeledes af den opfattelse, at det i mange tilfælde ville være bedre at blive ved med at levere dem internt eller bruge alternativer til offentlige udbud;

32. glæder sig over, at Kommissionens forslag til forordning af 7. juni 2018 om oprettelse af programmet for det indre marked giver mulighed for at »støtte foranstaltninger, der sikrer en større udbredelse af strategiske offentlige udbud, professionalisering af offentlige indkøbere, forbedret adgang for SMV'er til offentlige udbudsmarkeder, øget gennemsigthed og integritet samt bedre data, fremme af den digitale omstilling af udbud og fremme af fælles udbud, ved at styrke en tilgang med partnerskab med medlemsstaterne, forbedre dataindsamlingen og -analysen, herunder gennem udvikling af særlige IT-værktøjer, støtte udvekslingen af erfaringer og god praksis, yde vejledning, fremme fordelagtige handelsaftaler, styrke samarbejdet mellem nationale myndigheder og iværksætte pilotprojekter«⁽¹⁰⁾;

33. gør opmærksom på, at der er behov for yderligere vejledning om e-formularer og e-udbudsprocedurer for at undgå, at nationale tilgange er i strid med EU's tilgange, og at de lokale og regionale myndigheder er i tvivl om, hvornår og hvordan de skal anvende de forskellige formularer og procedurer. Udvalget fremhæver den positive rolle, som videntcentre kan spille med hensyn til at lette en korrekt gennemførelse og fortolkning af EU's love og bestemmelser ved at yde gratis information og rådgivning til lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger;

34. støtter det synspunkt, som Housing Europe har fremført, om at udarbejdelsen af et europæisk katalog over løsninger i form af standarddokumenter med forslag — lige fra tekniske foranstaltninger for at opfylde klima- og energirelaterede krav til innovative tiltag for at tackle sociale udfordringer — vil kunne bidrage afgørende til professionalisering og innovation på området offentlige udbud. Et sådant fælleseuropæisk katalog, udarbejdet under ledelse af Kommissionens Generaldirektorat for Det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er (GD GROW), bør baseres på den faglige ekspertise og praksis, som de europæiske organisationer har opbygget. Det skulle gøre det muligt at standardisere procedurer og nedbringe antallet af søgsmål⁽¹¹⁾.

Meddelelsen »Fremme af investeringer gennem en frivillig forudgående vurdering af udbudsaspekterne af store infrastrukturprojekter«

35. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at den forudgående vurderingsmekanisme er frivillig, og mener, at dette aspekt især kan være vigtigt, når det gælder koncessioner, der nu for første gang er omfattet af en harmoniseret EU-lovgivning;

36. har også tillid til, at denne mekanisme vil bidrage afgørende til at mindske risikoen for forsinkelser og omkostningsoverskridelser, der opstår på grund af vanskeligheder i offentlige udbudsforløb vedrørende store grænseoverskridende projekter;

37. opfordrer Kommissionen til, at den, når den offentliggør information på den forudgående vurderingsmekanismes websted og formidler data via anmeldelsesmekanismen og mekanismen til udveksling af oplysninger, beskytter kommercielt følsomme oplysninger og respekterer fortroligheden af oplysninger, som vil kunne misbruges af leverandører til at forvride konkurrencen;

38. havde forventet større klarhed både når det gælder Kommissionens svar på forespørgsler via helpdesken, som bør være klar over konsekvenserne af disse svar, og med hensyn til anmeldelsesmekanismen om en potentiel efterfølgende retssag vedrørende offentlige udbud. RU opfordrer Kommissionen til at forklare, hvordan den forudgående mekanisme vil kunne løse nogle af de problemer, som skyldes stigningen i antallet af klager, der indgives i henhold til klagedirektivet.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 441 final.

⁽¹¹⁾ Findes her.

Det Europæiske Regionsudvalgs perspektivudtalelse — Et europæisk og globalt perspektiv for klimaforvaltningen efter 2020 — et bidrag til UNFCCC COP24

(2018/C 387/08)

Ordfører: Andrew Varah COOPER (UK/EA), medlem af Kirklees Council

Basisdokument: Perspektivudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Europæisk forvaltning med henblik på at opnå 2030-målene for klima og energi

1. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle, når det gælder om at udstikke strategiske retningslinjer på det niveau, der er tættest på borgerne, forvalte en decentral energiproduktion gennem egetforbrug, distribueret produktion og intelligente net, fremme hensigtsmæssige investeringsbetingelser samt koble energi- og klimapolitikken sammen med foranstaltninger vedrørende boliger, energifattigdom, transport og bæredygtig mobilitet, økonomisk udvikling, arealanvendelse og fysisk planlægning. De lokale og regionale myndigheder spiller ligeledes en stærk lederrolle i lokalsamfundet og kan fremme klimaindsatsen på lokalt plan i forhold til erhvervslivet og civilsamfundet i bred forstand ved i højere grad at inddrage de enkelte forbrugere og sikre, at de bakker op om energipolitikken;

2. understreger, at målene om en modstandsdygtig energiunion med en ambitiøs klimapolitik bedst kan nås gennem en koordineret indsats på europæisk, nationalt, regionalt og kommunalt plan, og gennem fremme af forskning, oplysningskampagner og lokale energieffektiviseringsløsninger og energiforsyningssystemer, og at dette er nødvendigt for at bane vejen for, at EU og dets medlemsstater samt deres lokale og regionale myndigheder opfylder FN's mål for bæredygtig udvikling;

3. bemærker, at det nye mål om 32 % energi fra vedvarende kilder i energimikset i EU, energieffektivitetsmålet på 32,5 % og forordningen om forvaltning af energiunionen udgør skridt fremad mod Europas omstilling til bæredygtig energi og større deltagelse af lokale og regionale myndigheder;

4. gentager, at medlemsstaterne udtrykkeligt bør tage højde for de gældende lokale og regionale forpligtelser og de resultater, der er opnået gennem initiativer som borgmesterpagten. Medlemsstaterne bør derudover udvikle mekanismer, som sikrer, at alle relevante myndighedsniveaers bidrag medtages i de integrerede nationale planer på klima- og energiområdet. De bør også inddrage de lokale og regionale myndigheder i planlægnings- og overvågningsarbejdet inden for rammerne af deres respektive planer i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige og politiske bestemmelser⁽¹⁾;

5. opfordrer på ny medlemsstaterne og Kommissionen til hurtigt at gøre fremskridt i retning af oprettelsen af en permanent platform for energidialog på flere niveauer til støtte for aktiv inddragelse af lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, erhvervslivet og andre relevante interessenter i forvaltningen af energiøkonomien⁽²⁾;

6. mener, at Kommissionens forslag om at øremærke 25 % af EU's udgifter til klimaindsatsen under alle EU-programmer i perioden 2021-2027 er et godt udgangspunkt, og finder det i lyset deraf nødvendigt, at den flerårige finansielle ramme efter 2020 udformes med henblik på bedre at nå energi- og klimamålene og målsætningerne, især med hensyn til nedbringelsen af drivhusgasemissioner, energieffektivitet, ren mobilitet, vedvarende energiproduktion og kulstofdræn. Udvalget ser gerne, at der stilles lettilgængelig EU-finansiering til rådighed for programmer og projekter, der forfølger disse mål i overensstemmelse med medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimaplaner i lyset af Parisaftalens langsigtede mål;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om forvaltning af energiunionen og ren energi (CDR 830/2017), ordfører: Bruno Hranić (HR/EPP).

⁽²⁾ Ibid.

7. mener, at juridiske og administrative hindringer inden for rammerne af EU's lovgivning om vedvarende energi og elektricitetsmarkedets udformning bør fjernes, og at det er nødvendigt at fastlægge forenklede procedurer for lagring af elektricitet, handel og egetforbrug for lokale og regionale aktører på markedet som f.eks. energifællesskaber, så de kan få fuld adgang til markedet. Det understreger, at medlemsstaterne, når de udarbejder støtteordninger for vedvarende energi, skal koordinere med de lokale og regionale myndigheder og tage hensyn til de særlige karakteristika ved lokale og regionale fællesskaber for vedvarende energi, så de sættes i stand til at operere i energisystemet, og deres integration på markedet lettes.

Den lokale og regionale indsats' relevans for gennemførelsen af Parisaftalen

8. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at Parisaftalen anerkender den vigtige rolle, som forvaltning på flere myndighedsniveauer spiller i klimapolitikken, og behovet for at inddrage regioner, byer og ikkepartsinteressenter;

9. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder er det offentlige myndighedsniveau, der er tættest på borgerne, og understreger, at mange beslutninger på politikområder, der falder ind under Parisaftalen, overvejende træffes af disse myndigheder;

10. påpeger, at de lokale og regionale myndigheders indflydelse på begrænsningen af drivhusgasemissioner i høj grad afhænger af deres evne og vilje til at gennemføre de relevante politikker. Det mener derfor, at de skal inddrages i et tæt koordineret samarbejde, når det gælder om at omsætte de politiske løfter til offentlig politik, investeringer og en gennemførelsesindsats;

11. bemærker, at selv om USA's bekendtgørelse af sine intentioner om at trække sig ud af Parisaftalen er beklagelig, har den givet subnationale regeringer i EU, USA og andre steder nye incitamenter til at handle og tackle de globale klimaudfordringer og således vise engagementet hos borgerne og det myndighedsniveau, der er tættest på borgerne. Udvalget er parat til at styrke sit partnerskab med USA's borgmesterkonference og indlede et globalt samarbejde med sammenslutninger af byer og regioner om klimaindsatsen;

12. er af den overbevisning, at de lokalt og regionalt valgte repræsentanter og myndigheder samt disses netværk i et samarbejde med interessenter fra industrien og civilsamfundet kan spille en hovedrolle ved at hjælpe de nationale regeringer i deres bestræbelser på at formulere og gennemføre klimarelevante politikker, når sidstnævnte er uambitiøse. Det understreger i den forbindelse vigtigheden af initiativer såsom borgmesterpagten, når det gælder om at fremme udviklingen og udbredelsen af redskaber og metoder til gennemførelsen af kapacitetsopbygningsaktiviteter;

13. ser den tiltagende inddragelse af politisk relevante og demokratisk valgte ikkepartsinteressenter og ikkestatslige aktører såsom lokale og regionale myndigheder i den globale klimaforvaltningsordning som en ikke ubetydelig udviklingstendens, og mener, at det derfor er afgørende, at man i UNFCCC bestemmelserne anerkender denne form for bottom-up-styring ved formelt at anerkende dens rolle i beslutningsprocessen;

14. bemærker, at Hjælpeorganet for Konventionens Gennemførelse (SBI) under den intersessionelle COP i maj 2017 og maj 2018 muliggjorde fremskridt i interessenternes engagement i UNFCCC-processen og anerkendte nødvendigheden af at styrke det reelle engagement hos ikkepartsinteressenterne yderligere i det globale klimaforvaltningssystem;

15. bifalder Europa-Parlamentets betænkning om rollen for EU's regioner og byer i gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer, der blev indgået på COP21 ⁽³⁾, og bemærker navnlig, at det anføres, at de lokale myndigheder er ansvarlige for at gennemføre de fleste modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger over for klimaændringerne og størstedelen af EU-lovgivningen på dette område.

Formel inddragelse af de subnationale regeringer i den globale klimaforvaltningsordning

16. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Talanoadialogen ikke er begrænset til drøftelser mellem de nationale regeringer, men gør det muligt for en række ikkepartsinteressenter, herunder regioner og byer og deres valgte repræsentanter, at gøre de nationale og globale politiske beslutningstagere opmærksomme på vigtige spørgsmål, der vedrører klimaindsatsen. Udvalget erklærer sin støtte og medvirken til byernes og regionernes Talanoadialoger som den umiddelbare globale og proaktive tilgang til denne proces og tilskynder til, at antallet af dialoger, der afholdes i Europa, øges;

⁽³⁾ Europa-Parlamentets Regionaludviklingsudvalg, betænkning om rollen for EU's regioner og byer i gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer, der blev indgået på COP21 (2017/2006(INI)).

17. understreger, at dialogen ikke må være begrænset til eller domineret af en ren historiefortællende tilgang. I dialogens ånd er det vigtigt med feedback på ikkepartsinteressenternes svar på de tre nøglespørgsmål »Hvor er vi? Hvor vil vi hen? Hvordan kommer vi derhen?« for at skabe tiltro til og engagement i processen. Udvalget opfordrer derfor COP-formandskaberne, FN's klimasekretariat og UNFCCC-parterne til at belyse, hvordan dialogens resultater vil blive behandlet og integreret i de forhandlingstekster, der skal vedtages på COP24;

18. foreslår, at Talanoadialogen fortsætter efter COP24 og gøres til en midtvejsdialog under de globale statuscyklusser, der skal afholdes hvert 2,5 år. For at styrke den globale forståelse af, at der skal gøres fremskridt i retning af opnåelse af Parisaftalens mål og af, at det haster, foreslår udvalget, at der under Talanoadialogprocessen stilles et fjerde spørgsmål, nemlig »hvornår?«;

19. anmoder UNFCCC's formandskab om at foretage en evaluering af dialogens resultater i 2019 og stille forslag om en mere struktureret, forhandlingsrelevant proces i fremtiden;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge Talanoadialogprocessen til at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder og andre interessenter om at forberede EU's forhandlingsposition og input til COP24;

21. anbefaler, at byer og regioner udarbejder bidrag til Talanoadialogportalen og benytter lejligheden til at gøre opmærksom på deres ambitioner, holdninger og intentioner i den globale klimaforhandlingsproces;

22. glæder sig over NAZCA-platformen, som er et nyttigt redskab til at inddrage ikkepartsinteressenter i UNFCCC's beslutningsproces. Det opfordrer UNFCCC til at stille forslag om, hvordan regionernes og byernes rolle i det internationale forvaltningssystem kunne defineres bedre sammen med civilsamfundets og den private sektors rolle;

23. minder om Bonn-Fiji-forpligtelsen, som de lokale og regionale ledere vedtog på COP23, og opfordringen deri til større aktiv inddragelse af gruppen af lokale og kommunale myndigheder i de officielle globale klimaorganer og parter, eftersom Bonn-Fiji-forpligtelsen også blev hilst velkommen af Rådet (udenrigsanliggender) i marts 2018, og foreslår, at Regionsudvalget udvikler et struktureret samarbejde med FN's klimasekretariat, COP-formandskaberne og deres High Level Champions samt de relevante UNFCCC-forhandlingsorganer og de foreslåede nye »Friends of Cities« i UNFCCC.

Nationalt, regionalt og lokalt bestemte bidrag

24. Det Europæiske Regionsudvalg insisterer på nødvendigheden af systematiske decentrale høringer af subnationale myndighedsniveauer under processen med at fastsætte og revidere de nationalt bestemte bidrag, hvor man inddrager interessenter fra vigtige aktivitetssektorer og dermed skaber en deltagerorienteret metode;

25. opfordrer til, at der i de nationalt bestemte bidrag medtages en aggregering af regionalt og lokalt bestemte bidrag for at anerkende de subnationale myndigheders rolle i opfyldelsen af de internationale klimaforpligtelser;

26. mener, at der, for at denne proces bliver effektiv på EU-niveau, bør fastlægges bestemmelser i forordningen om forvaltningen af energiunionen, navnlig med hensyn til de lokale og regionale myndigheders deltagelse i udarbejdelsen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner;

27. mener, at disse bestemmelser ville skabe et stærkere politisk og metodologisk grundlag for RU's forslag om indførelse af regionalt og lokalt bestemte bidrag⁽⁴⁾, hvis underliggende idé er at give de subnationale myndigheder mulighed for at definere deres modvirknings- og tilpasningsforpligtelser, sådan som parterne har gjort via deres nationalt bestemte bidrag, med henblik på at yde solide og gennemsigtige bidrag, der tager udgangspunkt i pålidelige overvågnings-, rapporterings- og verifikationsprocesser;

⁽⁴⁾ RU's udtalelse om Klimafinansiering: Et centralt instrument for gennemførelsen af Parisaftalen (CDR 2108/2017), ordfører: Marco Dus (IT/PES).

28. opfordrer Kommissionen til i samråd med udvalget at stille et ikkelovgivningsmæssigt forslag om en overvågnings- og evalueringsmetode til at spore byernes fremskridt i forhold til deres respektive visioner for 2050 og strategier frem mod 2030, som kunne bygges oven på den eksisterende borgmesterpagts overvågnings- og evalueringsramme;

29. opfordrer Kommissionen til at forenkle borgmesterpagts rapporteringsproces og overvågningssystemet i samråd med de lokale/regionale myndigheder og til at forkorte evalueringsfristen for handlingsplaner for bæredygtig energi med henblik på at øge antallet af anerkendte forpligtelser, sikre overvågnings- og evalueringsrammernes kompatibilitet og mindske rapporteringsbyrden for byer og regioner;

30. opfordrer i lyset af udvalgets udtalelse om klimafinansiering⁽⁵⁾ Kommissionen til at foreslå en klar og bindende definition af »klimafinansiering« og relaterede kategorier af investeringer, som er i tråd med UNFCCC's eksisterende definition, og foreslår, at medlemsstaterne udarbejder klimarelaterede investeringsplaner indeholdende bestemmelser om i) fastlæggelse af det støtteniveau og den støttetype, der er nødvendig for at afhjælpe de eksisterende finansieringsmangler, ii) vurdering af potentialet for yderligere indenlandske skatteordninger for de enkelte klimatiltag, iii) samordning af klimainsatsen, kapacitetsopbygning og et yderligere interessentengagement med henblik på at opdatere deres respektive nationalt bestemte bidrag og iv) nationale tilgange til vurdering og styring af klimarelaterede risici for investorer.

Parisaftalens gennemførelsesretningslinjer

31. Det Europæiske Regionsudvalg understreger de regionalt og lokalt bestemte bidrags potentielle positive bidrag til opnåelsen af Parisaftalens mål og opfordrer UNFCCC-parterne til at fastlægge retningslinjerne for de nationalt bestemte bidrag med tanke på deres mulige samspil med et fleksibelt system for regionalt og lokalt bestemte bidrag;

32. opfordrer til, at der i gennemsigthedsrammen i de nationale opgørelsesrapporter, der skal fremsendes som led i denne indsats, medtages et særligt afsnit om de modvirkningsforanstaltninger, der træffes på subnationalt myndighedsniveau som en hjælp til at spore de fremskridt, der gøres i retning af at opfylde de nationalt (og regionalt og lokalt) bestemte bidrag.

Global status

33. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer UNFCCC's parter og Kommissionen til, at de i de kommende regler om global status medtager en pligt for parterne til at høre og inddrage de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med formuleringen af deres bidrag;

34. understreger, at den globale status bør være mere omfattende end blot en vurdering af den samlede indsats, som parterne indberetter (gennem de nationalt bestemte bidrag og andre nationale rapporter), og bør medtage input om alle relevante interessenters fremskridt, navnlig de lokale og regionale myndigheders, for at give et samlet billede af det overordnede fremskridt i retning af opnåelsen af Parisaftalens langsigtede mål, som fastsat i artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1;

35. understreger, at RU som en del af de lokale og kommunale myndigheders støttegruppe til UNFCCC og som den institution, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder i EU, er parat til at styrke sit engagement i drøftelser med UNFCCC og dennes parter med henblik på at give input fra byer og regioner, hvad angår den åbne, inkluderende og gennemsigtige vurdering af den kollektive indsats under den globale status;

36. anmoder om, at UNFCCC's omfattede organisationer og ikkepartsinteressenter får mulighed for at fremsende spørgsmål til parterne om deres bidrag på de forskellige stadier af den globale status, så processen kan drage fordel af en større mængde input fra marken. Udvalget opfordrer til, at metoder og data gøres tilgængelige for offentligheden med henblik på fuldstændig gennemsigtighed og ansvarlighed;

37. bemærker med bekymring, at den globale status muligvis ikke kan leve op til Parisaftalens mål, og understreger, at yderligere lokale og regionale bidrag kunne hjælpe med at øge ambitionerne i retning af en fuldstændig gennemførelse⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Ibid.

⁽⁶⁾ Se f.eks. »Advancing climate ambition: cities as partners in global climate action. A report to the UN Secretary-General from the UN Secretary General's Special Envoy for Cities and Climate Change, in partnership with the C40 Cities Climate Leadership Group«.

Tilpasning

38. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at EU går forrest i den internationale indsats for tilpasning til klimaændringerne ved at fremme denne indsats på alle niveauer, og at der parallelt med de internationale fremskridt arbejdes på at fremskynde processen på regionalt og lokalt plan. Derfor foreslår RU, at der fastlægges bindende lovrammer for vedtagelsen af tilpasningsforanstaltninger og kvantificerbare tilsagn for at kunne måle, hvordan tilpasningen skrider frem;

39. anmoder om, at lokale og regionale myndigheder i tillæg til finansieringen gennem mekanismen for bæredygtig udvikling og fra de udviklede lande også bliver tilskyndet til at bidrage til tilpasningsfonden i deres respektive lande;

40. understreger nødvendigheden af, at fonden forenkler procedurerne for de enkelte lokale og regionale myndigheders finansielle bidrag;

41. opfordrer til, at lokale og regionale myndigheder med en særligt stor ekspertise i tilpasning får ret til at blive knyttet til tilpasningsfondens gennemførelsesenheder i tredjelande med henblik på at bidrage til gennemførelsen af programmer og projekter og til tilrettelæggelsen af regionale/lokale tilpasningspolitikker og -strategier;

42. opfordrer til, at en repræsentant for gruppen af lokale og kommunale myndigheder får observatørstatus i tilpasningsfondens bestyrelse;

43. foreslår, at der stilles særlige instrumenter til rådighed for de lokale og regionale myndigheder, som giver dem bedre adgang til de finansielle instrumenter i EU, og at der oprettes en portal, hvor al information om EU's forskellige fonde til klimafinansiering er samlet. Ligeledes bør adgangsprocedurerne forenkles;

44. anmoder indtrængende Kommissionen om at samarbejde med andre parter for at fremskynde finansieringen af risikoreduktions-, modstandsdygtigheds- og tilpasningsplaner, som er afstemt efter prioriteringerne hos lokalsamfundene og de lokale og regionale myndigheder, som de skal være til gavn for.

Landbrugssektoren og arealudnyttelse, ændringer i arealudnyttelse og skovbrug (LULUCF)

45. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at der i løbet af det sidste årti har været en voldsom stigning i intensiteten og hyppigheden af naturkatastrofer, og at problemet med naturkatastrofer udgør en integreret del af aktiviteterne for at tackle virkningerne af klimaændringer, og de to områder bør undersøges samlet ⁽⁷⁾. Det understreger, at der er behov for større samspil mellem netværk, projekter og aftaler, der vedrører klimaændringer, og dem, der vedrører katastrofemodstandsdygtighed, som f.eks. Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, for at hjælpe byer og regioner med at styrke deres kapacitet til at tackle katastrofer ⁽⁸⁾;

46. opfordrer Kommissionen til at anerkende og trække på de lokale og regionale myndigheder, når det gælder om at tackle klima- og energiudfordringerne i landbrugs- og LULUCF-sektoren. I nogle regioner og byer understøtter klima- og energistrategierne allerede dekarboniseringen af disse sektorer. Udvalget understreger derfor den rolle, som klima- og energistrategierne spiller på regionalt og lokalt plan med hensyn til at understøtte dekarboniseringen af landbrugs- og arealudnyttelsessektoren.

Tab og skader

47. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over ekspertdialogen i april 2018, hvor man undersøgte mulighederne for at mobilisere ekspertise, teknologi og støtte til ofrene for klimaændringer. Det understreger nødvendigheden af at indarbejde spørgsmål om tab og skader i de relevante nationale processer og UNFCCC-processer, såsom kapacitetsopbygning, teknologioverførsel og finansiell støtte;

48. understreger nødvendigheden af, at lokale og regionale myndigheder i både de udviklede lande og udviklingslandene identificerer og anvender, i samarbejde med de nationale regeringer og inden for UNFCCC's rammer, alternative måder at tackle tab og skader på. Til dette formål bør begrebet klimarisiko medtages i evalueringerne af territoriale og sektorielle risici.

Andre spørgsmål

49. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer de lokale myndigheder til fortsat at støtte hinanden gennem peer-to-peer-støttemekanismer og anerkender deres rolle i kapacitetsopbygningen. Det anerkender i den forbindelse borgmesterpagtens arbejde og TAIEX REGIO PEER 2 PEER-redskabet;

⁽⁷⁾ NAT-VI/015

⁽⁸⁾ NAT-VI/029

50. ser frem til offentliggørelsen af resultaterne af den internationale konference om byer og forskning i klimaændringer, som Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) var medsponsor for, og opfordrer UNFCCC til at tage disse resultater i betragtning i forbindelse med den igangværende gennemførelse af Parisaftalen;

51. understreger, at det i forbindelse med indsatsen for at modvirke de negative konsekvenser af klimaændringerne er vigtigt med politikker, som virker fremmende for lokal produktion og små og mellemstore virksomheders aktiviteter. Udvalget anbefaler derfor, at tilskudsordningerne til udvikling af landdistrikterne afstemmes med målsætningerne i strategien for bekæmpelse af klimaændringer.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REVISIONSRET TEN

130. RU-PL ENARFORSAMLING, 4.7.2018-5.7.2018

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden

(2018/C 387/09)

Hovedordfører: Jacques BLANC (FR/EPP), borgmester i La Canourgue**Basisdokument:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om illoyal handelspraksis i relationer mellem virksomheder i fødevareforsyningskæden

COM(2018) 173 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Artikel 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Genstand og anvendelsesområde</i>	<i>Genstand og anvendelsesområde</i>
1. I dette direktiv fastlægges en minimumsliste over forbudte former for illoyal handelspraksis mellem købere og leverandører i fødevareforsyningskæden, og der fastsættes minimumsregler vedrørende håndhævelse og aftaler om koordinering mellem håndhævende myndigheder. 2. Dette direktiv finder anvendelse på visse former for illoyal handelspraksis, der forekommer i forbindelse med salg af fødevarer fra leverandører, der er små og mellemstore virksomheder, til købere, der ikke er små eller mellemstore virksomheder. 3. Direktivet gælder for leveringsaftaler, der indgås efter datoen for anvendelsen af de bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og som der henvises til i artikel 12, stk. 1, andet afsnit.	1. I dette direktiv fastlægges en minimumsliste over forbudte former for illoyal handelspraksis mellem købere og leverandører i fødevareforsyningskæden, og der fastsættes minimumsregler vedrørende håndhævelse og aftaler om koordinering mellem håndhævende myndigheder. 2. Dette direktiv finder anvendelse på illoyal handelspraksis, der forekommer i forbindelse med salg af fødevarer fra leverandører til købere, der ikke er små eller mellemstore virksomheder. 3. Direktivet gælder for leveringsaftaler, der indgås efter datoen for anvendelsen af de bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, og som der henvises til i artikel 12, stk. 1, andet afsnit.

Begrundelse

En indskrænkning af direktivets anvendelsesområde ville få negative følger for store kooperativer eller producentorganisationer, der ikke lever op til SMV-kriteriet, idet disse ikke vil være beskyttet mod illoyal handelspraksis. Disse producentorganisationer eller kooperativer har tydeligt ikke samme forhandlingsstyrke som deres købere, da de nedre led i fødevarerforsyningskæden er kendetegnet ved en koncentration. Desuden ville det stå i stærk kontrast til den stadige indsats, Kommissionen gør for at koncentrere udbuddet gennem anvendelse af en fælles markedsordning, idet man indirekte ville straffe producentorganisationerne, der ikke er omfattet af SMV-definitionen. Endelig ville illoyal handelspraksis, som en industriel leverandør, f.eks. en mellemstor virksomhed, der sælger produkter med stort indhold af landbrugselementer, udsættes for af en forhandler, ikke være omfattet af forbuddet mod illoyal handelspraksis. Dette giver imidlertid ikke økonomisk mening med hensyn til den nødvendige beskyttelse af de svageste led.

Anbefalet ændring 2*Artikel 2*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Definitioner</i>	<i>Definitioner</i>
I dette direktiv forstås ved:	I dette direktiv forstås ved:
a) »køber«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen , og som køber fødevarer gennem handel. Betegnelsen »køber« kan omfatte en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer [...]	a) »køber«: enhver fysisk eller juridisk person, uanset hvor denne er etableret, og som køber fødevarer gennem handel. Betegnelsen »køber« kan omfatte en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer
	b) »illoyal handelspraksis«: handling, hvorved en handelspartner underlægges eller forsøges underlagt forpligtelser, der skaber en ubalance mellem parternes pligter og rettigheder [...]

Begrundelse

- a) Formålet med direktivet er også at forhindre udflytning af indkøbene, uden at dette reguleres. Det er derfor logisk, at både købere, der er etableret i EU, og købere, der er etableret uden for EU, omfattes.
- b) Det synes vigtigt, at direktivet omfatter en tilstrækkeligt bred definition af, hvad illoyal handelspraksis går ud på.

Anbefalet ændring 3*Artikel 3, stk. 1*

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Forbud mod illoyal handelspraksis</i>	Forbud mod illoyal handelspraksis
1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende former for handelspraksis er forbudt:	1) Medlemsstaterne sikrer, at mindst følgende former for handelspraksis er forbudt:
a) En køber betaler en leverandør for letfordærlige fødevarer senere end 30 kalenderdage efter modtagelsen af leverandørens faktura eller senere end 30 kalenderdage efter datoen for levering af de letfordærlige fødevarer, alt efter hvilken dato der er den seneste. Dette forbud griber ikke ind i	a) En køber betaler en leverandør for fødevarer senere end 30 kalenderdage efter modtagelsen af leverandørens faktura eller senere end 30 kalenderdage efter datoen for levering af fødevarerne, alt efter hvilken dato der er den seneste. Dette forbud griber ikke ind i

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
— de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU — køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul, jf. artikel 172a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013. b) En køber annullerer ordrer på letfordærlige fødevarer med så kort varsel, at en leverandør ikke med rimelighed kan forventes at finde en alternativ måde at afsætte eller anvende de pågældende produkter på. c) En køber ændrer ensidigt og med tilbagevirkende kraft vilkårene i leveringsaftalen med hensyn til en leverings eller forsynings hyppighed, timing eller omfang, kvalitetsstandarderne eller priserne på fødevarerne. d) En leverandør kompenserer for det fødevarespild, der forekommer hos en køber, og som ikke skyldes leverandørens forsømmelighed eller fejl.	— de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU — køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul, jf. artikel 172a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 — <i>aftaler indgået af brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 157 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013.</i> b) En køber annullerer ordrer på letfordærlige fødevarer med så kort varsel, at en leverandør ikke med rimelighed kan forventes at finde en alternativ måde at afsætte eller anvende de pågældende produkter på. c) En køber ændrer ensidigt og med tilbagevirkende kraft vilkårene i leveringsaftalen med hensyn til en leverings eller forsynings hyppighed, timing eller omfang, kvalitetsstandarderne eller priserne på fødevarerne. d) En leverandør kompenserer for det fødevarespild, der forekommer hos en køber, og som ikke skyldes leverandørens forsømmelighed eller fejl. e) <i>En køber videresælger et produkt i uændret form til en pris, der er lavere end den faktiske købspris, inklusiv afgifter og transportomkostninger.</i> f) <i>En køber anvender indkøbspriser for fødevarer, som er uforholdsmæssigt lave i forhold til leverandørens produktionsomkostninger.</i> g) <i>En køber fakturerer en ydelse, der ikke svarer til nogen faktisk leveret tjeneste, og hvis pris er åbenbart uforholdsmæssig i forhold til værdien af den leverede tjeneste.</i> h) <i>En af kontraktens parter dikterer priskriterier eller -betingelser, som udvirker, at prisen ikke er bestemt eller kan bestemmes.</i>

Begrundelse

Illoyal handelspraksis vedrører og hæmmer både leverandører af letfordærlige fødevarer og leverandører af ikkefordærlige fødevarer. Direktivets anvendelsesområde bør derfor udvides.

Brancheaftaler, der vedtages af medlemmerne i enstemmighed, kan eventuelt indeholde andre regler end dem, der er indeholdt i direktivforslaget, navnlig vedrørende betalingsfrister.

- e) Det er relevant at forbyde videresalg med tab for at sætte en stopper for værditab i hvert af fødevarerforsyningskædens led. Det drejer sig om at undgå en priskrig, hvor supermarkeder opbeholder en overdreven fortjenstmargen på visse produkter, navnlig landbrugsprodukter, som kompensation for priskonkurrencen for udvalgte slagprodukter.

- f) På samme måde bør den pris, der betales til producenterne, ikke være uforholdsmæssigt lav i forhold til produktionsomkostningerne. Det er ikke acceptabelt, at landbrugerne ikke kan leve af deres erhverv og tvinges til at sælge med tab. Det er derfor vigtigt at sanktionere købere, der køber til uforholdsmæssigt lave priser, eller som får deres leverandører til at købe deres landbrugsråvarer til uforholdsmæssigt lave priser. Hvad der udgør en uforholdsmæssigt lav salgspris, bør fastsættes sektor for sektor og område for område.
- g) Hensigten er at sanktionere enhver betaling, der ikke modsvarer en tjeneste ydet til leverandøren, eller som ikke står i rimeligt forhold til den ydede tjeneste. Det drejer sig om at sikre, at en betaling til et europæisk indkøbsfællesskab skal godtgøres.
- h) Den pris, der anføres i en kontrakt, skal være bestemt eller kunne bestemmes, hvilket vil sige, at de to parter i hele kontraktens løbetid skal være vidende om den pris, der bliver betalt.

Anbefalet ændring 4

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis køberen anmoder om en betaling i de situationer, der beskrives i stk. 2, litra b), c) og d), skal køberen efter anmodning fra leverandøren give denne et overslag over betalingen pr. enhed eller samlet, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, og — for så vidt angår situationerne i stk. 2, litra b) og d), desuden et overslag over omkostningerne og grundlaget for dette overslag.	Hvis køberen anmoder om en betaling, der er nøje relateret til den leverede tjenesteydelse , i de situationer, der beskrives i stk. 2, litra b), c) og d), skal køberen give leverandøren et overslag over betalingen pr. enhed eller samlet, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, og — for så vidt angår situationerne i stk. 2, litra b) og d), desuden et overslag over omkostningerne og grundlaget for dette overslag.

Begrundelse

De betalinger, der opkræves fra leverandøren, skal omfattes af stramme regler og altid begrundes.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

1. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de markedsbaserede mekanismer til sikring af landmændenes indtjening bør styrkes betydeligt for at modvirke de negative effekter af de store prisudsving på landbrugsvarer og for at fastholde landbruget i hele EU, øge dets konkurrenceevne og bevare en levende erhvervsstruktur i landområderne;
2. bemærker, at der er en tæt sammenhæng mellem reguleringen af volatiliteten i landbrugspriserne og indsatsen mod illoyal handelspraksis i fødevareforsyningskæden, eftersom markedsudsving påvirker styrkeforholdet i fordelingen af værditilvæksten i kæden. Voldgiftsager i denne forbindelse falder ofte ikke ud til fordel for producenterne, som har en begrænset forhandlingsstyrke, især på grund af den stigende koncentration i fødevareindustrien, herunder især store supermarkeds kæder;
3. bifalder Kommissionens initiativ om at indføre EU-regler til bekæmpelse af illoyal handelspraksis. Udvalget efterlyste sådanne regler i sin udtalelse om regulering af volatiliteten i priserne, hvor det anbefalede, at der udarbejdes en EU-lovgivning, der specifikt skal modvirke illoyal handelspraksis i fødevarekæden, som det var blevet foreslået i Europa-Parlamentets beslutning af 7. juni 2016 (2015/2065 (INI)), med den begrundelse, at aftaler sikrer en vis risikospredning, men ikke afhjælper den grundlæggende ulighed mellem parterne, at kartelreglerne ikke er tilstrækkelige til at forhindre illoyal handelspraksis og det ulige styrkeforhold, der kendetegner landbrugsfødevarekæden, at de selvregulerende mekanismer for fødevarekædens aktører ikke altid er effektive med hensyn til at sikre en fair opførsel på markedet, navnlig fordi landmændene og forarbejdningsvirksomhederne ofte undlader at indbringe klager af frygt for at blive ekskluderet fra markedet, og at der er behov for regler på EU-plan til harmonisering af konkurrencevilkårene og til at sikre, at landmændene og forbrugerne i EU har lige salgs- og købsvilkår;
4. mener, at det foreliggende forslag udgør et godt arbejdsgrundlag, men at der skal gøres mere for at beskytte landbrugerne bedre. Landbrugernes indtægter er i øjeblikket 40 % lavere end gennemsnitslønnen. Værdien af et landbrugsprodukt fordeles i dag på følgende måde: landbrugeren modtager 21 %, forarbejdningsleddet 28 % og detailledet 51 %. Der skal gøres en indsats for at skabe større balance i handelsmæssige forbindelser og sørge for, at en større del af husholdningernes fødevareudgifter havner hos landbrugerne, som anbefalet i RU's udtalelse om den fælles landbrugspolitik efter 2020;

5. anser det for nødvendigt, at der i direktivforslaget inkluderes et principielt forbud mod illoyal handelspraksis, som anbefalet i konsekvensanalysen, hvilket kunne forebygge eventuelt fremtidigt misbrug;
6. anser det for nødvendigt — omend det er enigt med Kommissionen i, at SMV'er er mest sårbare over for illoyal handelspraksis — at udvide anvendelsesområdet for forslaget, så det ikke kun dækker SMV-leverandører og landbrugsleverandører, men samtlige aktører i fødevareforsyningskæden, uanset hvor de er baseret;
7. anser det for nødvendigt at udvide forbuddet mod sen betaling til ikkefordærvelige fødevarer;
8. anser det for nødvendigt at udvide listen over forbudte illoyale praksisser til videresalg med tab, samt at man sanktionerer køb til priser under fremstillingsprisen;
9. anser det for nødvendigt, at man forbyder diskriminerende eller ugennemsigtige elektroniske auktioner;
10. anser det for nødvendigt, at man præciserer kriterierne og betingelserne for prisfastsættelse, hvilke bør fremgå af de kontrakter, der indgås med landbrugere, så disse til enhver tid kan beregne, hvilke priser de kan forvente;
11. anser det for nødvendigt, at man ved siden af de nationale kontrolordninger etablerer en EU mekanisme og tager behørigt hensyn til nationale forhold, foranstaltninger og bedste praksis med henblik på at undgå, at transnational illoyal handelspraksis ikke er dækket;
12. anbefaler i betragtning af internationaliseringen af virksomhederne, navnlig i landbrugssektoren, at man lader leverandører/købere, der er etableret i tredjelande, blive omfattet, så det undgås, at SMV'er tilskyndes til at foretage deres køb uden for EU, og så man kan beskytte virksomheder i EU, der sælger til udenlandske købere;
13. mener i øvrigt, at dette direktiv ikke vil være tilstrækkeligt til at forbedre landbrugernes situation, medmindre man ændrer den overordnede ramme, de agerer i;
14. anser det for nødvendigt, at man som supplement til dette direktiv:
 - a. gør det attraktivt for producenterne at indgå kontrakter, idet priserne i disse skal fastsættes under hensyntagen til landbrugsproduktionens omkostninger;
 - b. indfører yderligere foranstaltninger til fremme af gennemsigtige priser;
 - c. bekæmper hyperkoncentrationen inden for distribution, landbrugsfødevaresektoren og landbrugsleverancesektoren;
 - d. udvikler mere fair internationale handelsforbindelser på landbrugsområdet, som anbefalet i udtalelsen om den fælles landbrugspolitik efter 2020.

Bruxelles, den 4. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union

(2018/C 387/10)

Ordfører: Isolde RIES (DE/PES), 1. næstformand i landdagen i Saarland

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union

COM(2017) 797 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Artikel 1, stk. 1, i kapitel I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Formålet med dette direktiv er at forbedre arbejdsvilkårene ved at fremme mere sikker og forudsigelig beskæftigelse, samtidig med at arbejdsmarkedets tilpasningsevne sikres.	Formålet med dette direktiv er at forbedre arbejdsvilkårene ved at fremme mere sikker og forudsigelig beskæftigelse.

Begrundelse

I analysedokument (C(2017) 2621 af 21. september 2017) fra anden fase af høringen af arbejdsmarkedets parter beskrives ulemperne med hensyn til arbejdsforholdene i fleksible arbejdsformer. Desuden er direktivets mål om at sikre arbejdsmarkedets fleksibilitet ikke omfattet af retsgrundlaget i artikel 153 TEUF.

Anbefalet ændring 2

Artikel 1, stk. 4, i kapitel I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Stk. 3 finder ikke anvendelse på et ansættelsesforhold, hvor der ikke på forhånd er fastsat en garanteret mængde betalt arbejde, før ansættelsesforholdet begynder.	

Begrundelse

Stk. 4, hvorefter den i stk. 3 nævnte undtagelse ikke gælder, hvis der ikke på forhånd er fastsat en garanteret mængde betalt arbejde, er en udtrykkelig anerkendelse af, at ansættelseskontrakter uden et garanteret antal timers betalt arbejde — såkaldte 0-timers-aftaler — kan være mulige og lovlige.

Anbefalet ændring 3

Artikel 1, stk. 5, i kapitel I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan bestemme, hvilke personer der er ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser for arbejdsgivere, der er fastlagt i dette direktiv, når blot alle disse forpligtelser opfyldes. De kan også beslutte, at alle eller en del af disse forpligtelser skal pålægges en fysisk eller juridisk person, der ikke er part i ansættelsesforholdet. Dette stykke tilsidesætter ikke anvendelsen af direktiv 2008/104/EF.	Medlemsstaterne kan bestemme, hvilke personer der er ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser for arbejdsgivere, der er fastlagt i dette direktiv, når blot alle disse forpligtelser opfyldes. De kan også beslutte, at alle eller en del af disse forpligtelser skal pålægges en fysisk eller juridisk person, der ikke er part i ansættelsesforholdet. Arbejdsgiverne er dog fortsat ansvarlige for, at de pålagte forpligtelser opfyldes korrekt og i fuldt omfang. Dette stykke tilsidesætter ikke anvendelsen af direktiv 2008/104/EF.

Begrundelse

En sådan overdragelse er kun acceptabel på betingelse af, at arbejdsgiverne fortsat er ansvarlige for, at underretningen sker korrekt og i fuldt omfang, og hæfter solidarisk herfor. Ellers er der risiko for, at de fraskriver sig deres ansvar ved at overdrage det til en tredjepart, og at direktivets beskyttende bestemmelser mister deres virkning. Det skal udelukkes, at ansvaret kan overdrages til den berørte arbejdstager selv.

Anbefalet ændring 4

Artikel 1, stk. 6, i kapitel I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Medlemsstaterne kan beslutte ikke at pålægge fysiske personer, der tilhører en husstand, de forpligtelser, som er fastlagt i artikel 10 og 11 og artikel 14, litra a), når der udføres arbejde for nævnte husstand.</i>	

Begrundelse

I forbindelse med undtagelsesbestemmelsen i stk. 6 er det uklart, om denne er begrænset til familiemedlemmer eller også omfatter »husarbejdere«. »Personer, der tilhører en husstand«, er familiemedlemmer. Disse udfører som regel ikke »arbejde for nævnte husstand« forstået som arbejde mod vederlag — og kun sådant arbejde kan være genstand for direktivet. Såfremt der menes husarbejdere, opstår der en forskelsbehandling af denne gruppe, som ikke kan begrundes, og som er i strid med ILO-konvention nr. 189 om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere.

Anbefalet ændring 5

Artikel 2 i kapitel I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Definitioner	Begreberne »arbejdstager«, »arbejdsgiver« og »ansættelsesforhold« reguleres gennem eller fastlægges af gældende lovgivning i en given medlemsstat.
1. I dette direktiv forstås ved:	
a) »arbejdstager«: en fysisk person, der i en vis periode præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger	

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
b) »arbejdsgiver«: en eller flere fysiske eller juridiske personer, der er direkte eller indirekte part i et ansættelsesforhold med en arbejdstager c) »ansættelsesforhold«: arbejdsforhold mellem arbejdstagere og arbejdsgivere som defineret ovenfor d) »tidsplan for arbejdet«: plan for fastsættelse af, på hvilke klokkeslæt og dage arbejdet begynder og slutter e) »referencetimer og -dage«: tidsintervaller på bestemte dage, hvor arbejdet kan finde sted efter anmodning fra arbejdsgiveren. 2. I dette direktiv anvendes definitionerne af »mikro-virksomheder«, »små og mellemstore virksomheder«, der er fastsat i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder eller i en efterfølgende retsakt, der erstatter nævnte henstilling.	

Begrundelse

De foreslåede definitioner er forvirrende og medfører en række juridiske spørgsmål. De må forventes at kunne give anledning til konflikter. Disse definitioner berører arbejdsretten samt socialsikrings- og skatteretten, som er medlemsstaternes ansvarsområder, og de bør derfor primært defineres på nationalt niveau.

Anbefalet ændring 6

Artikel 3, stk. 2, litra i), i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
den procedure, herunder varigheden af de opsigelsesvarsler, som arbejdsgiveren og arbejdstageren skal overholde i tilfælde af ansættelsesforholdets ophør, eller, hvis det er umuligt at angive dette på det tidspunkt, hvor oplysningerne gives, reglerne for fastsættelse af disse opsigelsesvarsler	den procedure, herunder varigheden af de opsigelsesvarsler, som arbejdsgiveren og arbejdstageren skal overholde i tilfælde af ansættelsesforholdets ophør, eller, hvis det er umuligt at angive dette på det tidspunkt, hvor oplysningerne gives, reglerne for fastsættelse af disse opsigelsesvarsler samt de formelle krav til opsigelsen og fristen for at anlægge sag om beskyttelse mod afskedigelse;

Begrundelse

Ved underretningen om den procedure, der skal overholdes, bør det præciseres, at informationen som et minimum også skal omfatte de formelle krav til opsigelsen samt den eventuelle frist for at anlægge sag om beskyttelse mod afskedigelse.

Anbefalet ændring 7

Artikel 3, stk. 2, litra m), i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
de kollektive overenskomster, der gælder for arbejdstagerens arbejdsvilkår; hvis det drejer sig om kollektive overenskomster, der er indgået uden for virksomheden af særlige organer eller paritetiske institutioner, henvisning til det kompetente organ eller den kompetente paritetiske institution, som har indgået dem	de kollektive overenskomster, der gælder for arbejdstagerens arbejdsvilkår, samt de i overenskomsterne fastsatte præklusionsfrister for at gøre krav gældende på grundlag af disse overenskomster ; hvis det drejer sig om kollektive overenskomster, der er indgået uden for virksomheden af særlige organer eller paritetiske institutioner, henvisning til det kompetente organ eller den kompetente paritetiske institution, som har indgået dem

Begrundelse

Denne forpligtelse skal suppleres med en pligt til at oplyse om de eventuelle præklusionsfrister i henhold til overenskomsterne for at gøre krav gældende på grundlag af disse overenskomster. Denne oplysning er vigtig af praktiske hensyn for at forhindre, at arbejdstagere på grund af manglende kendskab til disse i visse tilfælde ret korte frister ikke når at gøre deres rettigheder gældende inden for fristen.

Anbefalet ændring 8

Artikel 4, stk. 1, i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, meddeles individuelt til arbejdstageren i form af et dokument senest på den første dag i ansættelsesforholdet. Nævnte dokument kan tilvejebringes og sendes elektronisk, når blot det er let tilgængeligt for arbejdstageren og kan lagres og udskrives.	De oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, meddeles individuelt til arbejdstageren i form af et dokument senest på den første dag i ansættelsesforholdet. Nævnte dokument udleveres til arbejdstageren i papirform eller kan tilvejebringes og sendes elektronisk med bekræftelse af modtagelsen , når blot det er let tilgængeligt for arbejdstageren og kan lagres og udskrives.

Begrundelse

I stk. 1, andet punktum er det fastsat, at oplysningsdokumentet kan tilvejebringes og sendes elektronisk til arbejdstageren, når blot det er let tilgængeligt. Dette kan i nogle tilfælde være utilstrækkeligt. Derfor bør den enkelte arbejdstager have ret til at vælge mellem en papirversion og en elektronisk version. Dette område bør ikke være undtaget fra indsatsen for at opnå et papirløst miljø.

Anbefalet ændring 9

Artikel 5 i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at ændringer i de aspekter af ansættelsesforholdet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og i de yderligere oplysninger til arbejdstagere, der udstationeres eller sendes til udlandet, der er omhandlet i artikel 6, meddeles i form af et dokument fra arbejdsgiveren til arbejdstageren ved førstkommande lejlighed og senest på den dato, hvor de træder i kraft.	Medlemsstaterne sikrer, at ændringer i de aspekter af ansættelsesforholdet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og i de yderligere oplysninger til arbejdstagere, der udstationeres eller sendes til udlandet, der er omhandlet i artikel 6, formidles i form af et dokument fra arbejdsgiveren til arbejdstageren ved førstkommande lejlighed og senest på den dato, hvor de træder i kraft.

Begrundelse

I stk. 1, andet punktum er det fastsat, at oplysningsdokumentet kan tilvejebringes og sendes elektronisk til arbejdstageren, når blot det er let tilgængeligt. Dette kan i nogle tilfælde være utilstrækkeligt. Derfor bør den enkelte arbejdstager have ret til at vælge mellem en papirversion og en elektronisk version. Dette område bør ikke være undtaget fra indsatsen for at opnå et papirløst miljø.

Anbefalet ændring 10

Artikel 6, stk. 2, i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at hvis en arbejdstager, der sendes til udlandet, er en udstationeret arbejdstager, som er omfattet af direktiv 96/71/EF, skal han eller hun desuden oplyses om:	Medlemsstaterne sikrer, at hvis en arbejdstager, der sendes til udlandet, er en udstationeret arbejdstager, som er omfattet af direktiv 96/71/EF, skal han eller hun foruden de i stk. 1 samt i artikel 3, stk. 2, fastsatte oplysninger ved udlevering af et dokument i papirform eller elektronisk form desuden oplyses om:

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Artikel 6, stk. 2, litra b), i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
linket til den eller de officielle nationale websteder, der er etableret af værtslandet(ene) i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/67/EU.	de relevante vilkår på sit modersmål eller, såfremt oversættelsens kvalitet ikke kan garanteres, linket til de officielle nationale websteder, der er etableret af værtslandet/værtslandene i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/67/EU.

Begrundelse

En henvisning til det officielle nationale websted, som i henhold til art. 5, stk. 2, litra a), skal oprettes i hver medlemsstat, er ikke tilstrækkeligt til, at informationspligten er opfyldt. En sådan henvisning forudsætter, at hver enkelt medlemsstat har opfyldt sin forpligtelse. Henvisningen kan dog anses for en alternativ løsning i tilfælde, hvor det ikke kan garanteres, at den oversatte information er af tilfredsstillende kvalitet.

Anbefalet ændring 12

Artikel 6, stk. 3, i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra a), kan i givet fald angives ved en henvisning til de love, administrative eller vedtægtsmæssige bestemmelser eller kollektive overenskomster, der gælder for de pågældende forhold.	De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra a), stilles til rådighed i en sprogversion, som er forståelig for udstationerede arbejdstagere.

Begrundelse

Kravene til tilstrækkelig oplysning af udenlandske arbejdstagere er ikke opfyldt ved at henvise til de gældende bestemmelser, hvis disse ikke er til rådighed i en sprogversion, som de forstår. Netop hvad angår den forventede aflønning i udlandet har udenlandske ansatte brug for direkte og klare oplysninger og bør ikke informeres gennem en henvisning til bestemmelser, som de ikke forstår.

Anbefalet ændring 13

Artikel 6, stk. 4, i kapitel II

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medmindre medlemsstaterne bestemmer andet, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, hvis varigheden af den enkelte arbejdsperiode uden for den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis arbejder, er på fire på hinanden følgende uger eller derunder.	Medmindre medlemsstaterne bestemmer andet, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, hvis varigheden af den enkelte arbejdsperiode uden for den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis arbejder, er på to uger eller derunder.

Begrundelse

Den foreslåede undtagelse fra underretningspligten for arbejdsperioder i udlandet på fire på hinanden følgende uger eller derunder må afvises. Den skaber et smuthul for omgåelse af oplysningspligten. De obligatoriske bestemmelser i værtslandet gælder jo fra første arbejdsdag. Regionsudvalget anbefaler, at dispensationsperioden reduceres til højst to uger i alt.

Anbefalet ændring 14

Artikel 7, stk. 2, i kapitel III

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan fastsætte længere prøvetider i tilfælde, hvor dette er begrundet i beskæftigelsens art eller er i arbejdstagerens interesse.	Medlemsstaterne kan fastsætte længere prøvetider i tilfælde, hvor dette er begrundet i beskæftigelsens art eller er i arbejdstagerens interesse eller ved midlertidig uarbejdsdygtighed i en længere periode.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 15

Artikel 8, stk. 2, i kapitel III

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Arbejdsgivere kan dog fastsætte betingelser for uforenelighed, hvis sådanne restriktioner er berettigede ud fra legitime hensyn såsom beskyttelse af forretningshemmeligheder eller undgåelse af interessekonflikter.	

Begrundelse

Kompetencen til at afveje modstridende interesser hos parterne i en ansættelseskontrakt — f.eks. mellem arbejdstagerens erhvervsfrihed og arbejdsgiverens virksomhedsmæssige interesser — ligger hos medlemsstaternes lovgivere og domstole, ikke hos arbejdsgiverne selv. Hertil kommer, at arbejdsgiverne på baggrund af den nye definition af forretningshemmeligheder i henhold til EU-direktiv (EU) 2016/943 (som medlemsstaterne skal have gennemført inden juni 2018) i vidt omfang selv kan afgøre, hvilke oplysninger de ønsker at beskytte. Det samme gælder for begrebet »undgåelse af interessekonflikter«, som kræver fortolkning. Der er derfor ikke behov for en fælles europæisk regulering af dette område. Der er heller ikke dækning for dette i retsgrundlaget i artikel 153, stk. 2, litra b), TEUF.

Anbefalet ændring 16

Artikel 10, stk. 1, i kapitel III

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagere med mindst seks måneders anciennitet hos samme arbejdsgiver kan anmode om en form for ansættelse med mere forudsigelige og sikre arbejdsvilkår, hvis en sådan findes.	Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagere med mindst seks måneders anciennitet hos samme arbejdsgiver kan ansøge om en form for ansættelse med mere forudsigelige og sikre arbejdsvilkår, hvis en sådan findes, på lige fod med andre ansøgere .

Begrundelse

En arbejdstager med mindst seks måneders anciennitet hos samme arbejdsgiver har ikke nogen forrang til at ansøge om en mere permanent stilling end eksterne ansøgere, og de har heller ikke forrang til stillingen, hvis en af de andre ansøgere er bedre kvalificeret til stillingen.

Anbefalet ændring 17

Artikel 10, stk. 2, i kapitel III

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Arbejdsgiveren skal afgive et skriftligt svar senest én måned efter anmodningen . For så vidt angår fysiske personer, der fungerer som arbejdsgivere, og mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder, kan medlemsstaterne bestemme, at nævnte frist forlænges til højst tre måneder, og tillade et mundtligt svar på en efterfølgende lignende anmodning fra samme arbejdstager, hvis begrundelsen for svaret, for så vidt angår arbejdstagerens situation, forbliver uændret.	Arbejdsgiveren skal afgive et skriftligt svar senest én måned efter ansøgningen . I tilfælde af at ansøgningen afslås, skal begrundelsens rigtighed kunne efterprøves.

Begrundelse

Retsvirkningerne ved tilsidesættelse af pligten til at svare skal reguleres klart, sådan at begrundelsens rigtighed skal kunne efterprøves i tilfælde af at ansøgningen afslås. Kun på den måde kan det sikres, at en arbejdsgiver tager seriøst stilling til arbejdstagerens ønske i stedet for blot at opfylde det formelle krav med et tilfældigt svar.

Undtagelsen i stk. 2, andet punktum, hvorefter mikrovirksomheder, små eller mellemstore virksomheder kan give svaret mundtligt og inden for en frist på tre måneder, må afvises. Denne undtagelse ville omfatte alle virksomheder med op til 249 ansatte og en årsomsætning på op til 50 mio. EUR — dvs. 99 % af alle virksomheder i EU — og positionen for de ansatte i disse virksomheder — dvs. ca. 65 mio. mennesker i EU — ville blive svækket markant. Ligesom det vil være vanskeligt at konstatere, om en »lignende anmodning« allerede er blevet fremsat, kan en mundtlig besvarelse af forespørgslen ikke dokumenteres og er dermed ubrugelig, når krav skal gøres gældende. Derfor afvises undtagelsen for små og mellemstore virksomheder, da reguleringsindholdet i artikel 10 ellers ville være uden retlige konsekvenser.

Anbefalet ændring 18

Artikel 12 i kapitel IV

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne kan tillade arbejdsmarkedets parter at indgå kollektive overenskomster i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, der under hensyntagen til den overordnede beskyttelse af arbejdstagere fastsætter retningslinjer for arbejdstageres arbejdsvilkår, som er forskellige fra dem, der er omhandlet i artikel 7-11.	Medlemsstaterne skal tillade arbejdsmarkedets parter at bevare og indgå kollektive overenskomster i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, der under hensyntagen til den overordnede beskyttelse af arbejdstagere fastsætter retningslinjer for arbejdstageres arbejdsvilkår, som er forskellige fra dem, der er omhandlet i artikel 7-11, såfremt de ved direktivet fastsatte minimumsstandarder overholdes.

Begrundelse

Artikel 12 fastsætter, at de minimumsstandarder, der er fastsat i artikel 7-11, kan ændres ved kollektive overenskomster, så længe den samlede beskyttelse af arbejdstagerne bevares. Denne fleksibilitet er nødvendig i forhold til de forskellige arbejdsmarkeder, nationale regler og ansættelsesformer vi har i det offentlige i medlemsstaterne, herunder tjenestemandsansatte. Afvigelser fra loven ved kollektive overenskomster er dog kun uproblematisk, hvis de indeholder en ækvivalent til alle reguleringsformål og ikke refererer til forskellige reguleringsgenstande.

Anbefalet ændring 19

Artikel 13 i kapitel IV

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Overholdelse <i>Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelser, der er i strid med dette direktiv i individuelle eller kollektive overenskomster, virksomheders interne reglementer eller andre ordninger, erklæres ugyldige eller ændres for at bringe dem i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.</i>	

Begrundelse

Artikel 13 er overflødig, eftersom artikel 15 om klageadgang er fuldt ud dækkende.

Anbefalet ændring 20

Artikel 14, stk. 1, i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne sikrer, at når en arbejdstager ikke i tide har modtaget alle eller en del af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, artikel 5 eller artikel 6, og arbejdsgiveren ikke har afhjulpet manglen senest 15 dage efter meddelelsen herom , finder en af følgende ordninger anvendelse:	Medlemsstaterne sikrer, at når en arbejdstager ikke i tide har modtaget alle eller en del af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, artikel 5 eller artikel 6, og arbejdsgiveren ikke har afhjulpet manglen senest 15 dage efter meddelelsen herom , finder begge de følgende ordninger anvendelse:

Begrundelse

Med dette forslag indføres instrumenter, som skal anvendes til at forfølge misligholdelse af informationsforpligtelserne. Disse instrumenter virker imidlertid først, når arbejdstageren bemærker, at informationen er ufuldstændig, og gør arbejdsgiveren opmærksom på dette, hvorefter denne får 15 dage til at efterkomme sin informationspligt. Det er altså en betingelse, at den ansatte skal handle aktivt. Dette er ikke hensigtsmæssigt, da ansvaret for fuldstændig information overføres til den person, der skal informeres. Denne vil imidlertid netop ved starten af ansættelsesforholdet vige tilbage fra en konfrontation med arbejdsgiveren. Retsvirkningerne bør derfor indtræde, uden at den ansatte har gjort opmærksom på, at informationen er mangelfuld.

Anbefalet ændring 21

Artikel 14, stk. 1, litra a), i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
arbejdstageren skal nyde godt af gunstige formodninger, der er fastsat af medlemsstaten. Hvis de afgivne oplysninger ikke indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), f), k) eller l), skal de gunstige formodninger omfatte en formodning om, at arbejdstageren har et tidsubegrænset ansættelsesforhold, at der ikke er nogen prøvetid, eller at arbejdstageren har en fuldtidsstilling. Arbejdsgivere skal have mulighed for at afkræfte formodningerne;	arbejdstageren skal nyde godt af gunstige formodninger, der forpligtende er fastsat af medlemsstaten. Hvis de afgivne oplysninger ikke indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra e), f), k) eller l), anses de af arbejdstageren anførte arbejdsforhold for aftalt. Arbejdsgivere skal have mulighed for at afkræfte formodningerne; og

Begrundelse

Det skal være obligatorisk for medlemsstaterne at indføre formodningsbestemmelsen i litra a). Forslaget til en bestemmelse, hvorefter medlemsstaterne fastsætter gunstigere formodninger, er imidlertid for vagt. Det er nødvendigt konkret at fastsætte, at det i tilfælde af misligholdelse af informationspligten principielt er de arbejdsforhold, som den ansatte anfører, der anses for aftalt, og at den i bestemmelsen allerede nævnte afkræftelige formodning om et tidsubegrænset ansættelsesforhold på fuld tid finder anvendelse.

Anbefalet ændring 22

Artikel 14, stk. 1, litra b), i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
arbejdstageren skal have mulighed for rettidigt at indgive en klage til en kompetent myndighed. Hvis den kompetente myndighed finder, at klagen er berettiget, skal denne pålægge den eller de relevante arbejdsgivere at afgive de manglende oplysninger. Hvis arbejdsgiveren ikke afgiver de manglende oplysninger senest 15 dage efter at være blevet det pålagt, skal myndigheden være i stand til at pålægge en passende administrativ sanktion, selv om ansættelsesforholdet er ophørt. Arbejdsgivere skal have mulighed for at indgive en administrativ klage over afgørelsen om pålæggelse af sanktionen. Medlemsstaterne kan udpege eksisterende organer som kompetente myndigheder.	arbejdstageren skal desuden have mulighed for rettidigt at indgive en klage til en kompetent myndighed. Hvis den kompetente myndighed finder, at klagen er berettiget, skal denne pålægge den eller de relevante arbejdsgivere at afgive de manglende oplysninger. Hvis arbejdsgiveren ikke afgiver de manglende oplysninger senest 15 dage efter at være blevet det pålagt, skal myndigheden være i stand til at pålægge en passende administrativ sanktion, selv om ansættelsesforholdet er ophørt. Arbejdsgivere skal have mulighed for at indgive en administrativ klage over afgørelsen om pålæggelse af sanktionen. Medlemsstaterne kan udpege eksisterende organer som kompetente myndigheder.

Begrundelse

Alternativet i form af en klagesag til den kompetente myndighed (litra b)) indeholder ingen gunstige retsvirkninger for de ansatte og må derfor ikke præsenteres for medlemsstaterne som et alternativ, der kan vælges, men kan kun finde anvendelse som supplement til forslaget i litra a). I tilfælde af det andet alternativ er en ansat, hvis arbejdsgiver ikke har opfyldt sine forpligtelser, henvist til en myndighedsprocedure, hvis varighed og udfald afhænger af myndigheden, og som i bedste fald kan føre til en administrativ bøde. Dette alternativ virker heller ikke forebyggende mod omgåelse af underretningspligten.

Anbefalet ændring 23

Artikel 17, stk. 1, i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde afskedigelse eller tilsvarende og alle skridt med henblik på afskedigelse af arbejdstagere på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv.	Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde afskedigelse eller tilsvarende og alle skridt med henblik på afskedigelse af arbejdstagere på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, og til at erklære sådanne skridt retligt ugyldige.

Begrundelse

I henhold til stk. 1 skal opsigelse eller alle skridt med henblik på afskedigelse på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, forbydes. Sammenholdt med stk. 2, hvorefter arbejdstagere, som mener at de er blevet afskediget på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, kan kræve en skriftlig begrundelse og udtalelse, er dette ikke et tilstrækkeligt beskyttelsesinstrument, når arbejdstagerne vil gøre deres rettigheder i medfør af dette direktiv gældende. Hvis beskyttelsen virkelig skal være effektiv, kræver det en udtrykkelig fastsættelse af den retsvirkning, at opsigelse eller skridt med henblik på opsigelse på det grundlag, at arbejdstagerne har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, er ugyldig.

Anbefalet ændring 24

Artikel 17, stk. 2, i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Arbejdstagere, som mener, at de er blevet afskediget eller har været udsat for foranstaltninger med tilsvarende virkning på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, kan anmode arbejdsgiveren om at give en behørig begrundelse for afskedigelsen eller tilsvarende. Arbejdsgiveren skal give denne begrundelse skriftligt.	Arbejdstagere, som mener, at de er blevet afskediget eller har været udsat for foranstaltninger med tilsvarende virkning på det grundlag, at de har udøvet deres rettigheder i henhold til dette direktiv, kan anmode arbejdsgiveren om at give en behørig begrundelse for afskedigelsen eller tilsvarende. Arbejdsgiveren skal give denne begrundelse skriftligt. Medlemsstaterne tager desuden de nødvendige skridt til at sikre, at den frist, inden for hvilken en klage over opsigelsen skal indgives, bliver suspenderet, indtil arbejdstageren har modtaget arbejdsgiverens skriftlige begrundelse.

Begrundelse

Af praktiske hensyn er det nødvendigt, at den frist, inden for hvilken en klage over opsigelsen skal indgives, bliver suspenderet, indtil arbejdstageren har modtaget arbejdsgiverens skriftlige begrundelse. Ellers er der risiko for, at denne bestemmelse vil vise sig at være en ulempe for ansatte, som ikke overholder fristen, fordi de afventer den lovbestemte begrundelse.

Anbefalet ændring 25

Artikel 17, stk. 3, i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det, i tilfælde af at arbejdstagere som omhandlet i stk. 2 fremfører faktiske omstændigheder for en domstol eller en anden kompetent myndighed, som giver anledning til at formode, at der er sket en sådan afskedigelse eller tilsvarende, påhviler den indklagede at bevise, at afskedigelsen er begrundet i andre forhold end dem, der er omhandlet i stk. 1.	Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det, i tilfælde af at arbejdstagere som omhandlet i stk. 2 fremfører indicier for en domstol eller en anden kompetent myndighed, som giver anledning til at formode, at der er sket en sådan afskedigelse eller tilsvarende, påhviler den indklagede at bevise, at afskedigelsen er begrundet i andre forhold end dem, der er omhandlet i stk. 1.

Begrundelse

Det er uklart, hvor specifikke eller underbyggede de af arbejdstageren fremførte faktiske omstændigheder skal være. Indicier, der giver grund til at formode en sådan sanktion, bør være tilstrækkelige. Derfor bør »faktiske omstændigheder« erstattes med »indicier«.

Anbefalet ændring 26

Artikel 18 i kapitel V

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, eller de allerede gældende bestemmelser vedrørende rettigheder, der er omfattet af dette direktiv. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne anvendes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. De kan bestå af en bøde. De kan også omfatte betaling af kompensation.	Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, eller de allerede gældende bestemmelser vedrørende rettigheder, der er omfattet af dette direktiv. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne anvendes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. De kan bestå af en bøde. De skal også omfatte betaling af en rimelig kompensation.

Begrundelse

Bøder alene er ikke tilstrækkelige til effektivt at forfølge overtrædelser. Alt efter medlemsstaten og forholdene hos de kompetente myndigheder er der forskel på, hvor effektivt de idømmes. Desuden medfører idømmelse af bøder ingen fordel for de ansatte, hvis rettigheder er blevet krænket.

Anbefalet ændring 27

Artikel 19, stk. 1, i kapitel VI

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Dette direktiv kan ikke udgøre en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse, som arbejdstagerne allerede har i medlemsstaterne.	Dette direktiv kan ikke udgøre en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse, som arbejdstagerne allerede har i medlemsstaterne. Desuden er gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser ikke nogen tilstrækkelig begrundelse for en forringelse af den eksisterende situation i medlemsstaterne, hvad angår det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne samt på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Begrundelse

Stk. 1 skal suppleres for at sikre, at det generelle beskyttelsesniveau ikke kan forringes, og at der ikke tillades forringelser for de sagsområder, der er omfattet af dette direktiv, som følge af gennemførelsen. Et sådant konkret forbud mod forringelser er helt sædvanligt i socialpolitiske direktiver og anerkendt af Den Europæiske Unions Domstol, f.eks. i direktivet om tidsbegrænset ansættelse 1999/70/EF i bilagets artikel 8, stk. 3 (aftalen mellem arbejdsmarkedets parter som bilag til rammedirektivet) eller i rammedirektivet om information og høring af arbejdstagerne, 2002/14/EF, i artikel 9, stk. 4.

Anbefalet ændring 28

Artikel 21 i kapitel VI

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De rettigheder og pligter, der er fastsat i dette direktiv, finder anvendelse på eksisterende ansættelsesforhold fra [entry into force date + 2 years]. Arbejdsgivere skal dog kun forelægge eller supplere de dokumenter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 6, efter anmodning fra en arbejdstager. Fremsættes der ikke en sådan anmodning, må dette ikke bevirke, at arbejdstagere udelukkes fra de minimumsrettigheder, der er fastsat i dette direktiv.	De rettigheder og pligter, der er fastsat i dette direktiv, finder anvendelse på eksisterende ansættelsesforhold fra [entry into force date + 2 years].

Begrundelse

Det er positivt, at de rettigheder og pligter, der følger af nærværende direktiv, også skal finde anvendelse på eksisterende ansættelsesforhold. Det er imidlertid uklart, hvordan andet og dermed også tredje punktum relaterer til dette. Hvis direktivet skal finde anvendelse på eksisterende ansættelsesforhold, er disse punkummer ikke nødvendige. Informationspligten skal gælde uafhængigt af en opfordring, også i eksisterende ansættelsesforhold. Når alt kommer til alt, skal arbejdsgiverne som adressater for arbejdsretlige bestemmelser være opmærksomme på den ændrede lovgivning og opfylde deres forpligtelser i henhold til disse bestemmelser uden at være blevet opfordret af arbejdstagerne til at overholde loven.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Europæiske arbejdsmarkeder under forvandling

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at arbejdsløshedstallet efter årene med den økonomiske og finansielle krise i 2008-2013 atter er støt faldende og aktuelt ligger på 7,3 % (EU) henholdsvis 8,6 % (euroområdet);
2. påpeger, at især de yngre arbejdstagere blev hårdt ramt af den økonomiske og finansielle krise. Ungdomsarbejdsløsheden lå i april 2017 på 16,7 %. Den ligger dermed fortsat over niveauet fra før krisen og er mere end dobbelt så høj som arbejdsløsheden generelt;
3. beklager, at det trods tiltag på EU-plan ikke er lykkedes at løse problemet med den uforholdsmæssigt høje ungdomsarbejdsløshed. Udvalget understreger derfor, at det ud over foranstaltningerne på arbejdsmarkedet er vigtigt at bidrage til større mobilitet i samfundet og ved hjælp af politiske foranstaltninger afstemme uddannelsestilbuddet bedre efter de faktiske behov på arbejdsmarkedet;
4. konstaterer, at beskæftigelsesfrekvensen for erhvervsaktive personer mellem 20 og 64 år i 2016 lå på 71,1 %, hvilket var det højeste årlige gennemsnit, der nogen sinde er registreret i EU. Denne gennemsnitsværdi dækker dog over store forskelle mellem de enkelte medlemsstater. Beskæftigelsesfrekvensen for de 25-54-årige har været næsten uændret siden 2001, mens den er steget markant for ældre personer (55-64 år) og faldet for unge mennesker (15-24 år);
5. glæder sig over, at kønsforskellene er mindsket, når det gælder beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd. Dette skyldes overvejende en stigende beskæftigelsesfrekvens for kvinder. Der findes dog medlemsstater, hvor den mindskede forskel mellem kønnene skyldes en faldende beskæftigelsesfrekvens for mænd;
6. beklager, at antallet af erhvervsaktive, som kun arbejder på deltid, er steget fra 14,9 % i 2002 til 19,0 % i 2015. Med hensyn til andelen er der en markant forskel mellem mænd og kvinder. Udvalget gør opmærksom på, at knapt en tredjedel (31,4 %) af de erhvervsaktive kvinder i 2016 arbejdede på deltid; dette tal er markant højere end for mænd (8,2 %);

7. er bekymret over muligheden for, at ikkestandardmæssige former for ansættelse, navnlig tidsbegrænsede ansættelsesforhold, under visse betingelser uforholdsmæssigt ofte gælder for yngre, mindre uddannede og ringere kvalificerede arbejdstagere, og at de fleste ikke frivilligt indgår i et sådant ansættelsesforhold. I 2015 havde kun 37 % af de yngre arbejdstagere en tidsbegrænset fuldtidsansættelse. Udvalget henviser til, at dette repræsenterer et markant fald i forhold til 48 % i 2002;

8. konstaterer, at tidsbegrænset fuldtidsansættelse ganske vist stadig er den mest fremherskende ansættelsesform, men at ikkestandardmæssige former for ansættelse har vundet kraftigt frem i de seneste 20 år. I 1995 havde 32 % af de ansatte i EU-15-landene ikkestandardmæssige ansættelseskontrakter; Denne andel er steget til 36 % i EU-28-landene frem til 2015, og tendensen er fortsat stigende.

Udfordringer i en omstillingstid

9. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at i en tid, hvor den globale økonomi bindes stadig tættere sammen, de internationale værdiskabelseskæder bliver stadig mere komplekse, de teknologiske og virksomhedsorganisatoriske innovationscykler bliver stadig hurtigere, og arbejdsprocesserne bliver stadig mere forbundne og digitaliserede, forandrer arbejdsmarkedet sig stadig hurtigere, samtidig med at der opstår et voksende antal nye, ikkestandardmæssige former for ansættelse. Hvis ikke de ansatte skal finde sig i en usikker position, er det nødvendigt at finde den rette balance mellem fleksibilitet og sikkerhed;

10. påpeger, at nogle af de nye ikkestandardmæssige former for ansættelse, som forventes at vokse i de kommende år, giver særlig anledning til bekymring på grund af den øgede usikkerhed med hensyn til stabilitet i ansættelse og indkomst samt adgang til social sikring. Det drejer sig om lejlighedsvist arbejde, (ufrivillige) mindre deltidsansættelser, voucher-baseret arbejde samt crowd work;

11. gør opmærksom på, at også nogle ikkestandardmæssige former for ansættelse, som har eksisteret i længere tid, f.eks. betalt praktik og vikararbejde, fortsat udgør en udfordring med hensyn til sikring af arbejdspladsen og rimelige arbejdsforhold;

12. fremhæver, at ansatte i ikkestandardmæssige former for ansættelse generelt oftere konfronteres med ustabile arbejdsforhold. Ikkestandardmæssige arbejdspladser har som oftest lavere timelønninger end tidsbegrænsede fuldtidsstillinger. Personer med ikkestandardmæssig ansættelse har også en større risiko for at blive arbejdsløse;

13. fremhæver, at ansatte i ikkestandardmæssige former for ansættelse samtidig i de fleste tilfælde indbetaler færre og lavere bidrag til social sikring, hvilket har en negativ effekt på deres ret til sociale ydelser samt på disse ydelsers størrelse og varighed. Udover problemer med den fysiske sundhed og arbejdssikkerheden lider ansatte med usikre arbejdspladser i mange tilfælde også mere under stress på arbejdet;

14. minder om, at der er en tendens til, at ansatte i ikkestandardmæssige former for ansættelse også har mindre adgang til repræsentation af deres interesser i virksomheden og til arbejde, der er sikret ved overenskomster. Udvalget påpeger, at den lave andel af arbejdspladser, som omdannes fra tidsbegrænsede til tidsbegrænsede arbejdspladser, giver grund til at formode, at uligheden varer ved over længere tid. Tal fra medlemsstaterne dokumenterer, at mindre end 50 % af de ansatte, der i et bestemt år havde tidsbegrænsede ansættelser, tre år senere havde en tidsbegrænset fuldtidsstilling;

15. er af den opfattelse, at ikkestandardmæssige former for ansættelse ikke kun medfører fordele for erhvervslivet, hvis der mangler garanti for en grundlæggende sikkerhed. Mens der i begyndelsen kan være omkostninger at spare, findes der også ikke uvæsentlige skjulte omkostninger. Det er kompliceret at administrere et personale, som består af såvel tidsbegrænset som tidsbegrænset ansatte medarbejdere, og det medfører en risiko for konflikt og tab af motivation, hvilket kan føre til faldende produktivitet. Udvalget påpeger, at usikkerhed i ansættelsen kan skade innovationen og føre til manglende tillid og en adfærd, hvor man viger tilbage fra risici.

Behov for handling i en omstillingstid

16. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at det er nødvendigt at tage vigtige skridt til at forbedre arbejdstagerbeskyttelsen og indføre fælles standarder på det indre europæiske marked. Den eksisterende EU-arbejdsret gælder ikke i samme omfang for alle ansatte, skaber ulighed og fører til ulige arbejdsvilkår og social sikring generelt;

17. henviser til, at det i REFIT-undersøgelsen vedrørende evalueringen af direktivet om skriftlige erklæringer (91/533/EØF) blev konstateret, at der findes en kernegruppe af personer, som er beskyttet (i reglen ansatte med tidsbegrænsede standardansættelseskontrakter eller langtidsansættelseskontrakter), mens der for mange andre grupper af ansatte i praksis hersker store forskelle eller usikkerhed om, hvorvidt direktivets bestemmelser gælder for dem. Mange arbejdstagere har ikke et tilstrækkeligt kendskab til deres grundlæggende rettigheder, eller de har ikke nogen bekræftelse heraf;

18. støtter udtrykkeligt, at der gøres en indsats i hele EU for at sikre et mindstemål af fair arbejdsforhold for alle forskellige former for ansættelsesaftaler og undgå at skabe urimelige stigninger i bureaukrati og administrative byrder for små og mellemstore virksomheder. Udvalget mener, at sådanne minimumsrettigheder vil give alle ansatte den nødvendige beskyttelse, og at der vil opstå en klar referenceramme, som de nationale lovgivere og domstolene kan orientere sig efter;

19. bekræfter, at det er nødvendigt med nye minimumsrettigheder for arbejdsforholdene for ansatte på EU-niveau og en hermed forbundet pligt til skriftlig information af de ansatte om de gældende arbejdsforhold, da dette vil give såvel arbejdsgivere som arbejdstagere større sikkerhed og samtidig forhindre et skadeligt underbydelseskapløb blandt medlemsstaterne;

20. er af den opfattelse, at nye minimumsrettigheder på EU-niveau ikke kun vil sørge for fair konkurrencevilkår, da forskellige nationale modeller fører til konkurrenceforvridning samt til barrierer for arbejdstagernes frie bevægelighed inden for det indre marked. De kan også forbedre effektiviteten på EU's arbejdsmarked, fremme økonomiske og sociale fremskridt samt samhørigheden og en ny konvergensproces i retning af bedre ansættelses- og levevilkår, og samtidig bevare det indre markeds integritet.

Principiel vurdering af direktivforslaget

21. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen som svar på de aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet har besluttet at fremsætte et forslag til et direktiv om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union. Herved realiseres vigtige principper, som er forankret i den europæiske søjle for sociale rettigheder, og EU's arbejdsmarkedsløvgivning tilpasses til EU's arbejdsmarked i det 21. århundrede;

22. minder om, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i artikel 27 og 31 anfører, at arbejdstagerne har ret til information og ret til retfærdige og rimelige arbejdsforhold;

23. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder er store offentlige arbejdsgivere, som skal skabe balance mellem budgetterne, leveringen af offentlige ydelser og arbejdsvilkårene for medarbejderne. De spiller også en nøglerolle med hensyn til udveksling af informationer og bedste praksis. De lokale og regionale myndigheder er berørt såvel i deres egenskab af ordregivende myndigheder som i forbindelse med kontrol af eventuelt misbrug;

24. gør opmærksom på, at sociale tjenester, tjenesteydelser til integration på arbejdsmarkedet og tilpasning til strukturelle ændringer samt foranstaltninger til social, økonomisk og kulturel integration især sikres og stilles til rådighed af de lokale og regionale myndigheder;

25. betoner vigtigheden af, at Kommissionen overholder nærhedsprincippet til punkt og prikke, og understreger betydningen af at respektere proportionalitetsprincippet for at sikre, at der ikke genereres nye finansielle eller administrative byrder. Udvalget påpeger, at der skal tages hensyn til de nationale og underordnede instansers omfattende social- og beskæftigelsespolitiske kompetencer;

26. bekræfter derfor sin støtte til Kommissionens initiativ til at støtte den sociale dimension i EU i henhold til Lissabontraktatens artikel 9, hvorefter Unionen i alle sine aktiviteter respekterer den sociale dimension.

Positiv vurdering af direktivforslaget

27. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at det ganske vist allerede er mere end 25 år siden, at direktiv 91/533/EØF om skriftlige erklæringer blev vedtaget, men at dets mål om større gennemsigtighed på arbejdsmarkedet og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder stadig må kvalificeres som yderst vigtige;

28. understreger vigtigheden af at stille skriftlige informationer til rådighed for såvel arbejdsgiverne som de ansatte, da der på den måde bliver skabt større gennemsigtighed, og skævheden mellem de to parter reduceres. Dette er dog kun det allerførste skridt til at undgå usikre ansættelser;

29. glæder sig over, at underretningen af arbejdstagerne om væsentlige aspekter af de betingelser, der gælder for deres ansættelsesforhold, senest på den første arbejdsdag fører til markant mere sikkerhed og klarhed, og at dette i forbindelse med internationale aktiviteter samt arbejdstagernes frie bevægelighed på tværs af grænserne må anses for særligt fordelagtigt;

30. anerkender især suppleringen af de materielle rettigheder hhv. mindstekravene vedrørende arbejdsforhold på følgende punkter:

- at prøvetiden begrænses til seks måneder
- at arbejdstagere kan arbejde for flere arbejdsgivere
- at den ansatte i forbindelse med arbejde på tilkaldebasis — når tidsplanen er variabel — på forhånd skal informeres om, hvornår der kræves arbejde
- at ansatte kan kræve et begrundet skriftligt svar fra arbejdsgiveren om mere stabile former for ansættelse
- at kravet og obligatorisk videreuddannelse fremover fuldt ud skal betales af arbejdsgiveren

og fremhæver arbejdsmarkedsparternes mulighed for at indgå en kollektiv aftale om minimumsrettigheder under hensyntagen til den overordnede beskyttelse af arbejdstagerne og såfremt de ved direktivet fastsatte minimumsstandards for arbejdsforhold overholdes;

31. henviser til, at der i EU ikke er konsensus om ansættelsesaftaler, og at dette direktiv er vigtigt for at fremme arbejdstagernes mobilitet på det indre marked, idet det opstiller minimumsstandards for information, hvorved forskellene mellem medlemsstaterne forringes, og det bliver lettere for såvel virksomheder som ansatte at arbejde i andre medlemsstater;

32. fremhæver, at gennemsigtighed ikke kun kommer arbejdstagerne til gode, men også er til gavn for myndighederne i deres bestræbelser på at mindske sort arbejde samt for arbejdsgiverne og potentielle investorer, som har brug for retssikkerhed med hensyn til arbejdsforholdene;

33. understreger endnu en gang, hvilke fordele det giver for arbejdstagerne at modtage individuelle informationer om de væsentligste elementer i deres ansættelsesaftale. De ansatte får på denne måde en stærkere bevidsthed om og et bedre kendskab til deres arbejdsforhold og rettigheder.

Kritisk vurdering af direktivforslaget

34. finder det positivt, at det foreliggende direktivforslag for det første udvider arbejdsgivernes forpligtelse til at informere de ansatte om de gældende betingelser for deres arbejdsforhold og gør det lettere at håndhæve disse. For det andet indføres nye materielle rettigheder som såkaldte »minimumskrav vedrørende arbejdsforhold«. Udvalget ser imidlertid kritisk på denne sammenfletning af de to indbyrdes uafhængige regelsæt i ét regelsæt;

35. anbefaler, at begreberne arbejdstager og arbejdsgiver samt ansættelsesforholdet i det foreliggende direktiv tilpasses til Domstolens retspraksis, og at der ikke fastsættes flere regler i dette direktiv, da disse kræver en uddybende debat. National ret med hensyn til definitionen af disse begreber bør forblive uændret;

36. konstaterer, at mange beskæftigelsesformer i den kollaborative økonomi befinder sig et sted mellem afhængig og selvstændig beskæftigelse. Dette rejser nogle spørgsmål med hensyn til arbejdsforhold, sundhed og sikkerhed, sygeforsikringsydelse, løn under sygdom, arbejdsløshedsydelse og alderspension. Udvalget påpeger, at alt dette kan føre til en ny kategori af usikker beskæftigelse;

37. efterlyser, at man i debatten er særligt opmærksom på nye ikkestandardmæssige former for beskæftigelse, da disse er omfattet af direktivets anvendelsesområde, og der på dette område er store forskelle mellem de enkelte medlemsstater;

38. opfordrer til, at man i debatten ligeledes er særligt opmærksom på de mellem 4 og 6 mio. arbejdstagere i EU, som arbejder på tilkaldebasis eller lejlighedsvist;

39. fremhæver, at der er behov for vejledning til arbejdsgiverne med hensyn til at opfylde de nye krav til ikkestandardmæssige ansættelser og den foreslåede EU ret til at anmode om en mere sikker og forudsigelig ansættelsesform. Der er behov for støtte til at fastlægge referencetimer og udvikle procedurer til at håndtere lejlighedsvist og kortvarigt arbejde, idet kortvarige kontrakter samt deltids- og tilkaldekontrakter også kan forekomme i den offentlige sektor. Det vil også være hensigtsmæssigt at skabe klarhed om behandlingen af gentagne anmodninger fra enkeltpersoner;

40. minder om, at ligebehandling og ikkediskriminering af kvindelige og mandlige arbejdstagere skal være sikret;

41. minder i det hele taget om, at Kommissionens direktivforslag bør danne udgangspunkt for en bred debat om at skabe bæredygtig og anstændig beskæftigelse i Europa, i tilknytning til kravet om principielt at styrke de sociale rettigheder for alle arbejdstagere og sikre, at allerede eksisterende rettigheder finder anvendelse for alle ansatte.

Supplerende direktivforslag samt yderligere behov for regulering

42. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at den aktuelle revision af direktivet også tager hensyn til de former for selvstændig beskæftigelse, som er opstået og stadig opstår, samt den forventede garanti for samme løn for samme arbejde for alle ansatte i ikkestandardmæssige ansættelsesforhold;

43. henviser til, at der skal findes den rette balance mellem dækning af de administrative omkostninger og støtte eller styrkelse af lokale politikker, som søger at forbedre lønninger samt leve- og arbejdsvilkår, også for ikkestandardmæssigt ansatte;

44. anbefaler, at de nye materielle rettigheder suppleres med forbuddet mod nul-timers-aftaler og med retten til garanterede arbejdstimer samt flere rettigheder ved opsigelse, da udvidelsen af de materielle rettigheder ellers ikke er vidtgående nok;

45. henviser til, at ansvaret for at forene arbejds- og privatliv bør deles mellem arbejdstagerne, familierne, arbejdsmarkedets parter, de lokale og regionale myndigheder og de offentlige og private tjenester som helhed. Udvalget mener, at kun en samlet tilgang, der tager alle perspektiver i betragtning, vil kunne bane vej for et samfund, der socialt og økonomisk er bæredygtigt, og som sætter mennesker og deres familier i centrum for sine politikker;

46. fremhæver, hvor vigtig en rolle de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til at udarbejde, gennemføre og evaluere tiltag på områder, hvor de ofte råder over nøglekompetencer, f.eks. inden for social- og beskæftigelsespolitikken;

47. opfordrer Kommissionen til, som opfølgning på vedtagelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽¹⁾, at fremsætte et forslag møntet på at styrke medarbejderindflydelsen i de europæiske selskabsformer, idet en effektiv arbejdstagerrepræsentation ligeledes er et vigtigt instrument til at garantere gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår;

48. anser det for nødvendigt, at opgaverne i den europæiske lovgivning om samarbejdsudvalg under hensyntagen til bestemmelserne i direktivet om samarbejdsudvalg 2009/38/EF udvides med digitale aspekter med henblik på at beskytte og styrke arbejdstagernes medbestemmelsesret i lyset af virksomhedernes voksende grænseoverskridende og transnationale aktiviteter og den deraf følgende vækst i arbejde, som ikke er bundet til et bestemt sted, og transnationalt arbejde;

49. påpeger, at nogle medlemslande har velfungerende arbejdsmarkedsmodeller med stærke selvstændige parter og regulering ved kollektive overenskomster af ansættelsesforhold og arbejdsvilkår baseret på en afvejning af forskellige interesser hvad vilkårene angår. Under hensyntagen til de retlige standarder i dette direktiv bør der heller ikke fremover være nogen restriktioner på håndteringen af minimumsrettigheder i kollektive overenskomster.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 3141/2017), oktober 2017.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremme af lavemissionsmobilitet

(2018/C 387/11)

Ordfører: Michiel SCHEFFER (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Gelderland

Basisdokumenter: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fremme af lavemissionsmobilitet — En Europæisk Union, der beskytter planeten, styrker forbrugernes rettigheder og forsvare industrien og arbejdstagerne

COM(2017) 675 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne

COM(2017) 648 final og final/2

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel

COM(2017) 647 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/33/EF om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport

COM(2017) 653 final

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Mod den bredest mulige anvendelse af alternative brændstoffer — en handlingsplan om infrastruktur for alternative brændstoffer i henhold til artikel 10, stk. 6, i direktiv 2014/94/EU, herunder en vurdering af de nationale politikammer, jf. artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/94/EU

COM(2017) 652 final og final/2

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel

COM(2017) 647 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der bør i hver enkelt medlemsstat udpeges et uafhængigt og upartisk tilsynsorgan, der skal sikre, at markedet for personbefordring ad vej fungerer korrekt. Det pågældende organ kan også være ansvarligt for andre regulerede sektorer som f.eks. jernbane, energi eller telekommunikation.	Sikringen af, at markedet for personbefordring ad vej fungerer korrekt, skal enten foretages af de kompetente transportmyndigheder eller af et uafhængigt og upartisk tilsynsorgan, der udpeges i hver enkelt medlemsstat. Det pågældende organ kan også være ansvarligt for andre regulerede sektorer som f.eks. jernbane, energi eller telekommunikation.

Begrundelse

I henhold til EU-traktaten er passagertransport en tjeneste af almindelig økonomisk interesse. At stille krav om et uafhængigt tilsynsorgan kan være uforholdsmæssigt, når markedet er underlagt forordning (EF) nr. 1370/2007.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Rutekørsel i erhvervsmæssigt øjemed bør ikke bringe den økonomiske balance i eksisterende offentlige tjenesteydelseskontrakter i fare. Tilsynsorganet bør derfor kunne foretage en objektiv økonomisk analyse, der sikrer, at dette er tilfældet.	Rutekørsel i erhvervsmæssigt øjemed bør ikke bringe balancen i eksisterende offentlige tjenesteydelseskontrakter i fare. Tilsynsorganet bør derfor kunne foretage en objektiv analyse, der sikrer, at dette er tilfældet. En sådan analyse bør tage højde for de relevante strukturelle og geografiske forhold på det pågældende marked og net, (størrelse, efterspørgslens art, nettets kompleksitet, dets tekniske og geografiske isolation og de ydelser, der er omfattet af kontrakten) samt for, om den nye ydelse er bedre eller mere omkostningseffektiv, eller begge dele, sammenlignet med den foregående offentlige tjenesteydelseskontrakt.

Begrundelse

Offentlige tjenesteydelser såsom transport bør ikke kun vurderes ud fra en økonomisk synsvinkel, men i en bredere optik, som ikke blot omfatter økonomisk kvantificerbare kriterier, men også spørgsmål om kvalitet, sikkerhed og territorial og social samhørighed. RU bør bruge denne udtalelse til at vejlede om en række forhold, der bør tages op til vurdering.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre fair konkurrence på markedet bør rutekørselsvirksomheder have adgangsrettigheder til terminaler i Unionen på retfærdige, lige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår. Afgørelser om afslag på eller begrænsning af adgang bør indbringes til prøvelse for tilsynsorganet.	For at sikre fair konkurrence på markedet bør rutekørselsvirksomheder have adgangsrettigheder til offentligt ejede terminaler i Unionen på retfærdige, lige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår. Imidlertid må dette ikke gå ud over den territoriale balance og den sociale samhørighed. Leverandører af offentlige tjenesteydelser bør have prioriteret adgang for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i den offentlige tjenesteydelseskontrakt med de kompetente myndigheder. Afgørelser om afslag på eller begrænsning af adgang bør indbringes til prøvelse for tilsynsorganet.

Begrundelse

Leverandører af offentlige tjenesteydelser bør have prioriteret adgang til terminaler, idet de skal overholde de forpligtelser (frekvens, køreplaner, forbindelser, tjenesteydelser), der er fastsat i deres offentlige tjenesteydelseskontrakter med de kompetente myndigheder.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Der bør gives tilladelse til både national og international rutekørsel efter gennemførelse af proceduren for meddelelse af tilladelser. Tilladelsen bør gives, medmindre der er specifikke grunde til at give afslag, som skyldes ansøgerens forhold, eller kørslen vil bringe <i>den økonomiske</i> balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. Der bør indføres en afstandsgrænse for at sikre, at rutekørsel i erhvervs-mæssigt øjemed ikke bringer den økonomiske balance i eksisterende offentlige tjenesteydelseskontrakter i fare. For trafikforbindelser, der allerede betjenes i henhold til mere end en offentlig tjenesteydelseskontrakt, bør det være muligt at hæve denne grænse.	Der bør gives tilladelse til både national og international rutekørsel efter gennemførelse af proceduren for meddelelse af tilladelser. Tilladelsen bør gives, medmindre der er specifikke grunde til at give afslag, som skyldes ansøgerens forhold, eller kørslen vil bringe balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. Balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt bør tage hensyn til dens økonomiske levedygtighed, men til også de ydelser, borgerne tilbydes med hensyn til forbindelser, intermodal rejseplanlægning, kvalitet, effektivitet og matchning af efterspørgsel samt sikkerhed. Desuden bør miljømæssige og sociale standarder overholdes ved leveringen af tjenesteydelserne.

Begrundelse

Offentlige tjenesteydelser såsom transport bør ikke kun vurderes ud fra en økonomisk synsvinkel, men i en bredere optik, som ikke blot omfatter økonomisk kvantificerbare kriterier, men også spørgsmål om kvalitet, sikkerhed og territorial og social samhørighed. Balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt bør tage hensyn til dens økonomiske levedygtighed, men også til kvaliteten af de ydelser, borgerne tilbydes. Overholdelse af ensartede miljømæssige og sociale standarder er en forudsætning for fair konkurrence.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>For så vidt som denne forordning harmoniserer reglerne på de nationale markeder for rutekørsel med bus og terminaladgang, kan dens mål, nemlig at fremme mobilitet mellem byer og øge bæredygtige passagertransportformers andel, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de forfulgte mål.</i>	

Begrundelse

Spørgsmål om adgang til lokale terminaler og regionale markeder for offentlig transport er tæt knyttet til nærhedsprincippet.

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I artikel 2 foretages følgende ændringer:	I artikel 2 foretages følgende ændringer:
(...)	(...)
c) Følgende indsættes som nr. 9)-11):	c) Følgende indsættes som nr. 9)-11):
»9) »terminal«: facilitet med et areal på mindst 600 m² , der fungerer som en parkeringsplads, der bruges af busser til på- og afstigning	»9) »terminal«: med forbehold af definitioner og krav, som fremgår af national lovgivning, offentligt ejet facilitet, der fungerer som en parkeringsplads, der bruges af busser til på- og afstigning
(...)	(...)

Begrundelse

Medlemsstaterne bør have en skønsmargen. Henvisningen til et minimumsareal på 600 m² bør slettes, for ikke at se bort fra terminaler i små byer og landdistrikter med mindre arealer, men hvis funktion er central for at koble dem sammen med hovedbyer.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:	Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:
»Artikel 3a Tilsynsorgan	»Artikel 3a Tilsynsorgan
1. Hver medlemsstat udpeger et enkelt nationalt tilsynsorgan for sektoren for personbefordring ad vej. Dette organ skal være en upartisk myndighed, som organisatorisk, funktionelt, hierarkisk og med hensyn til beslutningstagning er retligt adskilt fra og uafhængigt af enhver anden offentlig eller privat enhed. Det skal være uafhængigt af enhver kompetent myndighed, der tager sig af tildelingen af en offentlig tjenesteydelseskontrakt.	1. Med forbehold af indretningen af den enkelte medlemsstats hjemlige marked for tjenesteydelser udpeger hver medlemsstat et enkelt nationalt tilsynsorgan for sektoren for personbefordring ad vej. Dette organ skal enten være en kompetent transportmyndighed eller en upartisk myndighed, som organisatorisk, funktionelt, hierarkisk og med hensyn til beslutningstagning er retligt adskilt fra og uafhængigt af enhver anden offentlig eller privat enhed. I sidstnævnte tilfælde skal det være uafhængigt af enhver kompetent myndighed, der tager sig af tildelingen af en offentlig tjenesteydelseskontrakt.
Tilsynsorganet kan have ansvaret for andre regulerede sektorer.	Tilsynsorganet kan have ansvaret for andre regulerede sektorer.

Begrundelse

Nye kommercielle tjenester må ikke underminere opfyldelsen af de opgaver og public serviceforpligtelser der er forbundet med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Medlemsstaterne bør have fleksibilitet til at vælge mellem et uafhængigt tilsynsorgan eller en kompetent transportmyndighed, som kender brugernes socioøkonomiske behov.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:	Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:
»Artikel 3a Tilsynsorgan (...)	»Artikel 3a Tilsynsorgan (...)
3. Tilsynsorganet skal udføre følgende opgaver:	3. Tilsynsorganet skal udføre følgende opgaver:
a) foretage økonomiske analyser af, om en tilbudt ny kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare;	a) foretage analyser af, om en tilbudt ny kørsel vil bringe balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare og vil have en negativ indvirkning på kvaliteten af den service, der ydes borgerne, under hensyntagen til bl.a. spørgsmål om tilgængelige forbindelser, hyppighed, takster, intermodal rejseplanlægning og sikkerhed samt overholdelsen af miljømæssige og sociale standarder ved leveringen af tjenesteydelserne;
b) indsamle og tilvejebringe oplysninger om adgang til terminaler; og	b) indsamle og tilvejebringe oplysninger om adgang til terminaler; og
c) træffe afgørelser om klager mod afgørelser truffet af terminaloperatører.	c) træffe afgørelser om klager mod afgørelser truffet af terminaloperatører.

Begrundelse

Overholdelse af ensartede miljømæssige og sociale standarder er en forudsætning for fair konkurrence.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:	Følgende indsættes som artikel 3a før kapitel II:
»Artikel 3a Tilsynsorgan (...)	»Artikel 3a Tilsynsorgan (...)
3. Tilsynsorganet skal udføre følgende opgaver:	3. Tilsynsorganet skal udføre følgende opgaver:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(...)	(...)
b) indsamle og tilvejebringe oplysninger om adgang til terminaler og	b) indsamle og tilvejebringe oplysninger om adgang til terminaler med henblik på at sikre, at de virksomheder, der udfører befordring, gives adgang til de relevante terminaler under fair, rimelige, ikkediskriminerende og gennemsigtige vilkår og
c) træffe afgørelser om klager mod afgørelser truffet af terminaloperatører.	c) træffe afgørelser om klager mod afgørelser truffet af terminaloperatører.

Begrundelse

Busser og rutebiler er en af de mest tilgængelige og vigtigste transportformer i EU. Det er derfor afgørende, at passagerer tilbydes den bedst mulige service, og til det formål er fair og sund konkurrence det bedste middel.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, stk. 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Følgende indsættes som artikel 5a:	Følgende indsættes som artikel 5a:
»Artikel 5a	»Artikel 5a
Adgang til terminaler	Adgang til terminaler
(...)	(...)
2. Terminaloperatører bestræber sig på at imødekomme alle ansøgninger om adgang for at sikre bedst mulig udnyttelse af terminalerne.	2. Terminaloperatører bestræber sig på at imødekomme alle ansøgninger om adgang for at sikre bedst mulig udnyttelse af terminalerne og opfyldelse af de offentlige serviceforpligtelser.
Ansøgninger om adgang kan kun afslås på grund af manglende kapacitet.	Ansøgninger om adgang kan afslås på grund af manglende kapacitet, eller hvis ansøgningen vil forringe de tjenester, der er tilgængelige for borgerne i form af adgang til forbindelser, begrænsede forbindelser, forringet sikkerhed eller den generelle kvalitet af de udbudte tjenester. Desuden kan ansøgningen afslås, hvis relevante miljøstandarder ikke overholdes. Hvis en terminaloperatør træffer en sådan afgørelse, bør denne også informere de regulerende myndigheder herom.
En terminaloperatør, der afslår en ansøgning om adgang, anviser eventuelle levedygtige alternativer.	

Begrundelse

Det påhviler ikke terminaloperatøren at finde frem til levedygtige alternativer. Desuden bør adgangen til terminaler knyttes til spørgsmål om kvalitetstjenester til forbrugerne og deres sikkerhed. Adgangsretten til terminaler bør derudover ikke underminere opfyldelsen af de offentlige mål, opgaver og serviceforpligtelser, der er forbundet med en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

Navnlig i byer med partikelforurening kan det være nødvendigt at indføre begrænsninger baseret på miljømæssige standarder.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 8 affattes således: »Artikel 8 Procedure for udstedelse af tilladelse til international personbefordring over strækninger på under 100 km i luftlinje 1. Tilladelsen udstedes efter aftale med de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af og befordres over strækninger på under 100 km i luftlinje. Den tilladelsesudstedende myndighed sender inden to uger fra modtagelse af ansøgningen en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter til de pågældende kompetente myndigheder med en anmodning om deres vurdering. Den tilladelsesudstedende myndighed sender samtidig disse dokumenter til orientering til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis område gennemkøres. (...)	Artikel 8 affattes således: »Artikel 8 Procedure for udstedelse af tilladelse til international personbefordring 1. Tilladelsen udstedes efter aftale med de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af. Den tilladelsesudstedende myndighed sender inden to uger fra modtagelse af ansøgningen en kopi af ansøgningen samt af eventuelle andre relevante dokumenter til de pågældende kompetente myndigheder med en anmodning om deres vurdering. Den tilladelsesudstedende myndighed sender samtidig disse dokumenter til orientering til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis område gennemkøres. (...)

Begrundelse

Afgørelse om, hvorvidt transporttjenester godkendes eller ej, bør ikke komme an på afstand (100 km i luftlinje), men snarere afhænge af, hvorvidt den supplerende tjeneste vil have indvirkning på eksisterende tjenester, der tilbydes borgerne (det være sig en tjenesteydelse af almen offentlig interesse eller en kommerciel tjeneste). Desuden kan man ikke generelt måle de regionale forskelle (f.eks. med hensyn til afstand mellem byer og økonomiske centre) for hele EU.

Anbefalet ændring 12

Artikel 1, stk. 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Som artikel 8a-8d indsættes: »Artikel 8a Procedure for udstedelse af tilladelse til international personbefordring over strækninger på 100 km eller derover i luftlinje 1. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden to måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af den.	Som artikel 8a-8b indsættes: »Artikel 8a Afgørelser truffet af tilladelsesudstedende myndigheder 1. Efter proceduren i artikel 8 udsteder den tilladelsesudstedende myndighed tilladelsen, den udsteder tilladelsen med begrænsninger, eller den afslår ansøgningen. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter alle de i artikel 8, stk. 1, nævnte kompetente myndigheder om sin afgørelse.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af de forhold, der er anført i artikel 8c, stk. 2, litra a)-c). 3. Den tilladelsesudstedende myndighed sender de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, på hvis område passagerer tages op eller sættes af, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis område gennemkøres, uden at passagerer tages op eller sættes af, en kopi af ansøgningen samt af alle andre relevante dokumenter og sin egen vurdering til orientering. Artikel 8b Procedure for udstedelse af tilladelse til national rutekørsel 1. Den tilladelsesudstedende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen inden to måneder efter datoen for transportvirksomhedens indgivelse af den. Fristen kan forlænges til fire måneder, hvis der anmodes om en analyse i henhold til artikel 8c, stk. 2, litra d). 2. Tilladelse til national rutekørsel gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af de forhold, der er anført i artikel 8c, stk. 2, litra a)-c), og, hvis der ved kørslen befordres passagerer over en strækning på under 100 km i luftlinje, i artikel 8c, stk. 2, litra d).	2. Afgørelser om afslag på en ansøgning eller om udstedelse af tilladelse med begrænsninger skal begrundes. Tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af følgende forhold: a) (...) (...) d) et tilsynsorgan fastslår på grundlag af en objektiv analyse, at den pågældende kørsel vil bringe balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. De tilladelsesudstedende myndigheder må ikke afslå en ansøgning alene med den begrundelse, at transportvirksomheden tilbyder priser, der er lavere end dem, som andre vejtransportvirksomheder tilbyder, eller at andre vejtransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse, hvis det rent teknisk kan påvises, at sådanne lavere priser sikrer levering af tjenesteydelsen for hele kontraktperioden. (...) Artikel 8b Begrænsning af retten til adgang 1. Medlemsstaterne kan begrænse retten til adgang til det internationale og nationale marked for rutekørsel, hvis den pågældende kørsel vil bringe balancen i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare, eller hvis tjenesteudbyderen er blevet pålagt sanktioner af de kompetente myndigheder for at anvende praksis, der strider imod garantierne i aftalen. 2. De kompetente myndigheder, der tildelte en offentlig tjenesteydelseskontrakt, eller de virksomheder, der udfører offentlig befordring, og som opfylder den offentlige tjenesteydelseskontrakt, kan anmode tilsynsorganet om at foretage en analyse af, om balancen i den offentlige tjenesteydelseskontrakt vil blive bragt i fare. Tilsynsorganet behandler anmodningen og afgør, om analysen skal foretages. Det underretter de interesserede parter om sin afgørelse.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
3. Den strækning, der nævnes i stk. 2, kan forlænges til 120 km, hvis den rutekørsel, der skal indføres, skal betjene et afgangspunkt og et ankomstpunkt, der allerede betjenes i henhold til mere end en offentlig tjenesteydelseskontrakt. Artikel 8c Afgørelser truffet af tilladelsesudstedende myndigheder 1. Efter proceduren i artikel 8, 8a eller 8b udsteder den tilladelsesudstedende myndighed tilladelsen, den udsteder tilladelsen med begrænsninger, eller den afslår ansøgningen. Den tilladelsesudstedende myndighed underretter alle de i artikel 8, stk. 1, nævnte kompetente myndigheder om sin afgørelse. 2. Afgørelser om afslag på en ansøgning eller om udstedelse af tilladelse med begrænsninger skal begrundes. Tilladelse gives, medmindre afslag kan begrundes i et eller flere af følgende forhold: a) (...) (...) d) et tilsynsorgan fastslår på grundlag af en objektiv økonomisk analyse, at den pågældende kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare. De tilladelsesudstedende myndigheder må ikke afslå en ansøgning alene med den begrundelse, at transportvirksomheden tilbyder priser, der er lavere end dem, som andre vejtransportvirksomheder tilbyder, eller at andre vejtransportvirksomheder allerede udfører kørsel på den pågældende forbindelse. (...) Artikel 8d Begrænsning af retten til adgang 1. Medlemsstaterne kan begrænse retten til adgang til det internationale og nationale marked for rutekørsel, hvis der ved den tilbudte rutekørsel befordres passagerer over strækninger på under 100 km i luftlinje, og hvis den pågældende kørsel vil bringe den økonomiske balance i en offentlig tjenesteydelseskontrakt i fare.	3. Hvis tilsynsorganet foretager en analyse, underretter det alle de interesserede parter om resultaterne af den pågældende analyse og sine konklusioner inden seks uger efter modtagelse af alle relevante oplysninger. Tilsynsorganet kan konkludere, at tilladelsen skal udstedes eller udstedes med begrænsninger, eller at ansøgningen skal afslås. Tilsynsorganets konklusioner er bindende for de tilladelsesudstedende myndigheder. (...)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. De kompetente myndigheder, der tildelte en offentlig tjenesteydelseskontrakt, eller de virksomheder, der udfører offentlig befordring, og som opfylder den offentlige tjenesteydelseskontrakt, kan anmode tilsynsorganet om at foretage en analyse af, om den økonomiske balance i den offentlige tjenesteydelseskontrakt vil blive bragt i fare. Tilsynsorganet behandler anmodningen og afgør, om den økonomiske analyse skal foretages. Det underretter de interesserede parter om sin afgørelse. 3. Hvis tilsynsorganet foretager en økonomisk analyse, underretter det alle de interesserede parter om resultaterne af den pågældende analyse og sine konklusioner inden seks uger efter modtagelse af alle relevante oplysninger. Tilsynsorganet kan konkludere, at tilladelsen skal udstedes eller udstedes med begrænsninger, eller at ansøgningen skal afslås. Tilsynsorganets konklusioner er bindende for de tilladelses-udstedende myndigheder. (...)	

Begrundelse

Afgørelse om, hvorvidt transporttjenester godkendes eller ej, bør ikke komme an på afstand (100 km i luftlinje), men snarere afhænge af, hvorvidt den supplerende tjeneste vil have indvirkning på eksisterende tjenester, der tilbydes borgerne (det være sig en tjenesteydelse af almen offentlig interesse eller en kommerciel tjeneste). Desuden kan man ikke generelt måle de regionale forskelle (f.eks. med hensyn til afstand mellem byer og økonomiske centre) for hele EU.

Artikel 8a: Tilbud med en lavere pris bør ikke afskrives med det samme, hvis tjenestens levedygtighed kan garanteres for hele kontraktperioden. Artikel 8b: Der bør indføres en begrænsning for så vidt angår tjenesteydere, der er blevet pålagt sanktioner.

Anbefalet ændring 13

Artikel 1, stk. 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 13 udgår.	

Begrundelse

Den pågældende artikel bør genindføres for at sikre, at lokale udflugter betragtes som samlet international transporttjeneste fremfor cabotagekørsel.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne

COM(2017) 648 final

Anbefalet ændring 14

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(13) (...) Der bør gennemsnitligt være mindst én egnet omladningsterminal til kombineret transport placeret ikke mere end 150 km fra et hvilket som helst afskibningssted i Unionen.	(13) (...) Der bør gennemsnitligt være mindst én egnet omladningsterminal til kombineret transport placeret ikke mere end 150 km fra et hvilket som helst afskibningssted i Unionen bortset fra regioner i randområderne og den yderste periferi, hvor geografiske begrænsninger vil gøre det enten umuligt eller vil medføre urimeligt høje udgifter til infrastrukturinvesteringer i forhold til direktivets formål om at fremme et skift fra godstransporten på vejene til mere miljøvenlige transportformer.

Begrundelse

Dette krav kan være problematisk for regioner i randområderne (områder med lav befolkningstæthed og begrænsede jernbanenet og havne) og kan føre til opførsel af terminaler, hvor der ikke er noget økonomisk behov for sådanne terminaler.

Anbefalet ændring 15

Artikel 1, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(5) I artikel 6 indsættes følgende som stk. 4, 5, 6, 7 og 8: »4. Hvis det er nødvendigt for at nå det mål, der er omhandlet i stk. 9, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at understøtte investeringer i omladningsterminaler for så vidt angår: a) bygning og om nødvendigt udvidelse af sådanne omladningsterminaler til kombineret transport b) øget operationel effektivitet i de eksisterende terminaler.	(5) I artikel 6 indsættes følgende som stk. 4, 5, 6, 7 og 8: »4. Hvis det er nødvendigt for at nå det mål, der er omhandlet i stk. 9, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at understøtte investeringer i omladningsterminaler for så vidt angår: a) bygning og om nødvendigt udvidelse af sådanne omladningsterminaler til kombineret transport b) øget operationel effektivitet i de eksisterende terminaler.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne samordner med nabomedlemsstater og Kommissionen for at sikre, at når sådanne foranstaltninger gennemføres, så prioriteres det at sikre en afbalanceret og tilstrækkeligt geografisk fordeling af egnede faciliteter i Unionen og navnlig langs TEN-T hovednettet og det samlede net, så det sikres, at intet sted i Unionen er beliggende i en afstand over 150 km fra en sådan terminal.	Medlemsstaterne samordner med nabomedlemsstater og Kommissionen for at sikre, at når sådanne foranstaltninger gennemføres, så prioriteres det at sikre en afbalanceret og tilstrækkeligt geografisk fordeling af egnede faciliteter i Unionen og navnlig langs TEN-T hovednettet og det samlede net, så det sikres, at intet sted i Unionen er beliggende i en afstand over 150 km fra en sådan terminal, bortset fra regioner i randområderne og den yderste periferi, hvor geografiske begrænsninger vil gøre det enten umuligt eller vil medføre urimeligt høje udgifter til infrastrukturinvesteringer i forhold til direktivets formål om at fremme et skift fra godstransporten på vejene til mere miljøvenlige transportformer

Begrundelse

Se anbefalet ændring 12.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/33/EF om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport

COM(2017) 653 final

Anbefalet ændring 16

Ny betragtning efter betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Der er et begrænset potentiale for at reducere emissionerne alene via offentlige udbud, og offentlig transport bidrager kun med en lille del af de emissioner, som kommer fra transportsektoren. Medlemsstaterne skal derfor opmuntres til at regulere de indkøb af renere køretøjer, der foretages af andre ejere af bilparker, såsom taxa-, biludlejnings- og samkørselselskaber;

Begrundelse

Kun en lille del (8 % af emissionerne fra transport) stammer fra offentlig transport. Alligevel er direktivforslaget primært rettet mod offentlige transportmidler. For at finde frem til en balance og nå målet om at mindske emissionerne bør andre ejere af store bilparker også omfattes af direktivet.

Anbefalet ændring 17

Ny betragtning efter betragtning 19

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Det er nødvendigt at styrke sammenhængen med tidligere EU-lovgivning vedrørende køretøjer, vedvarende energi og alternative brændstoffer, navnlig forordning (EF) nr. 595/2009, direktiv 2009/28/EF og direktiv 2014/94/EU.

Begrundelse

Det er nødvendigt, at EU-lovgivningen er konsekvent og sammenhængende og følger en rød tråd.

Anbefalet ændring 18

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 3 affattes således: »Artikel 3 Anvendelsesområde Dette direktiv finder anvendelse på: a) kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...) b) kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...)	Artikel 3 affattes således: »Artikel 3 Anvendelsesområde Dette direktiv har ingen tilbagevirkende kraft på eksisterende kontrakter, men finder udelukkende anvendelse på: a) nye kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...) b) nye kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...)

Begrundelse

Det er nødvendigt at beskytte igangværende kontrakter. Disse må ikke berøres af ny lovgivning.

Anbefalet ændring 19

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Artikel 3 affattes således: »Artikel 3 Anvendelsesområde Dette direktiv finder anvendelse på: a) kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...)	Artikel 3 affattes således: »Artikel 3 Anvendelsesområde Dette direktiv finder anvendelse på: a) kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af (...) d) kontrakter om indkøb, leasing, leje eller afbetalingskøb af køretøjer til vejtransport foretaget af andre ejere af bilparker såsom taxa-, biludlejnings- og samkørselselskaber, hvis en medlemsstat beslutter at oprette mekanismer, som regulerer disses indkøb af renere køretøjer.«

Begrundelse

Kun en lille del (8 % af emissionerne fra transport) stammer fra offentlig transport. Alligevel er direktivforslaget primært rettet mod offentlige transportmidler. For at finde frem til en balance og nå målet om at mindske emissionerne bør andre ejere af store bilparker også omfattes af direktivet.

Anbefalet ændring 20

Bilag

Kommissionens forslag					RU's ændringsforslag				
<i>Tabel 5: Minimumsmål for andelen af tunge køretøjer i overensstemmelse med tabel 3 i de samlede offentlige udbud af tunge køretøjer på medlemsstatsplan*</i>					<i>Tabel 5: Minimumsmål for andelen af tunge køretøjer i overensstemmelse med tabel 3 i de samlede offentlige udbud af tunge køretøjer på medlemsstatsplan*</i>				
Medlemsstat	Lastbiler		Busser		Medlemsstat	Lastbiler		Busser	
	(XXXX- (**)- 2025)	(2026- 2030)	(XXXX- (**)- 2025)	(2026- 2030)		(XXXX- (**)- 2025)	(2026- 2030)	(XXXX- (**)- 2025)	(2026- 2030)
	2025	2030	2025	2030	(**) 24 måneder efter ikrafttrædelsen, jf. artikel 2.				

Begrundelse

Målet bør være et gennemsnit for nye kontrakter over en flerårig periode for at give fleksibilitet til at skifte genstand for udbuddene fra år til år (bytrafik, trafik i landdistrikter osv.). (XXXX) bør i overensstemmelse med artikel 2 være den dato, der kommer 24 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

Centrale budskaber

1. Det Europæiske Regionsudvalg støtter Kommissionens mål om at styrke Europas evne til at tage klimaudfordringen op og forbedre borgernes livskvalitet og samtidig fastholde og udbygge europæisk industris konkurrencefordele ved at skabe arbejdspladser og bæredygtig økonomisk vækst samt fremme innovation inden for teknologier til produktion af vedvarende energi. Udvalget støtter Kommissionens mål om at blive verdens førende inden for innovation, digitalisering og dekarbonisering og opfatter overgangen til en lavemissionsøkonomi både som en mulighed og som en udfordring for EU's industri;
2. understreger, at effektive og bæredygtige transportsystemer har stor betydning for byernes og regionernes økonomiske konkurrenceevne såvel som for EU's sociale, økonomiske og territoriale samhørighed;
3. minder om, at mobilitet og transport ofte er et kompetenceområde for de lokale og regionale myndigheder, da de er ansvarlige for at udforme og gennemføre politikker for mobilitet og for at levere den offentlige transport inden for deres område, selv om de beslutninger, der træffes på lokalt niveau, ofte sker inden for rammer, der udstikkes af nationale politikker og EU-politikker;
4. erkender, at transport tegner sig for næsten en femtedel af de samlede drivhusgasemissioner i Europa. Det er den eneste sektor, hvor niveauet for drivhusgasudledning ikke er faldet i forhold til niveauerne i 1990. Der er et akut behov for en indsats for at dekarbonisere transportsektoren, selv om det skal fremhæves, at kun en beskedent andel af emissionerne stammer fra den offentlige passagernærtrafik;
5. påpeger, at overgangen til køretøjer med lille eller ingen udledning af forurenende partikler og NOx er til gavn for EU's borgere, navnlig i byerne, hvor tæt, stærkt forurenende bytrafik forværrer befolkningens liv og sundhed;
6. fremhæver, at den offentlige passagernærtrafik allerede udgør et vigtigt skridt i retning af dekarbonisering og fremme af e-mobilitet i byen. Mange byer råder over et veludviklet skinnenet for e-mobilitet i form af metroer og sporvogne samt trolleybusser. Det er vigtigt, at der tages højde for denne infrastruktur og hele vognparken i en by eller region i forbindelse med offentlige indkøb af renere køretøjer til vejtransport. Det er ikke tilstrækkeligt at fokusere på bussegmentet alene;

7. understreger, at der i forbindelse med enhver ændring i transportsystemet, for så vidt angår brændstoffer, der skal anvendes, bør tages hensyn til regionale forskelle i trafikthed og afstanden mellem byer og andre økonomiske interessecentre. Forskelsbehandling i form af højere omkostninger for fjerntliggende, perifere eller de yderste lokaliteters adgang til det europæiske netværk vil få yderligere negative følger for den territoriale og sociale samhørighed;

8. bemærker, at grønnere anvendelse af motorkøretøjer bør fremme anvendelse af (lad)cykler på korte strækninger (i overensstemmelse med »En EU-køreplan for cykling« (2017/C 088/10)) samt jernbanetransport og grøn skibsfart. Dette forudsætter et net af intermodale knudepunkter, som der bør stilles tilstrækkelige midler til rådighed for, eksempelvis gennem EFSI. Hurtige elcykler (pedalcykler med hjælpemotor) er et godt alternativ til bilen. Det gælder navnlig i byområder og kan medvirke til lavere udledninger, samtidig med at motion er godt for folkesundheden. Anvendelsen af elcykler kan fremmes ved at etablere tilstrækkelig mange hurtige cykelstier og opstille et tilstrækkeligt antal ladestandere samt gennem incitament;

9. fysisk planlægning og byplanlægning kan fremme brug af renere former for mobilitet. Set i et lokalt perspektiv handler ren mobilitet om at reducere udledningen af NOx og forurenende partikler, og på globalt plan om at reducere CO₂-emissionerne. I forbindelse med byplanlægning bør man fremme fremkommeligheden for gående, cyklister og offentlig transport, og biler bør have adgang i et passende omfang. Med henblik på at opnå bedre luftkvalitet i byerne kan (kollektiv) elektromobilitet til en omstilling til lavere emissioner af forurenende partikler og NOx. Dette kan opnås ved at forhindre brugen af forurenende transport ved at afspærre områder — f.eks. ved at oprette miljøzoner — og ved samtidig at gøre rejsetiden for rene transportformer kortere end for de forurenende;

10. erkender, at der er behov for en interoperabilitetsløsning for levering af alternative brændstoffer. Udvalget erkender, at love og regler rettet mod at opnå lavemissionsmobilitet bør være baseret på åbenhed over for alle teknologier, men samtidig kan den enkelte lokale eller regionale myndighed bestrebe sig på at opnå stordriftsfordele, muligvis gennem samarbejde med nabo- og grænseregioner;

11. glæder sig over ambitionen om forenkling af offentlige udbud af renere køretøjer. Dog har udvalget svært ved at se, hvordan Kommissionens forslag om procentuelle mål pr. medlemsstat for indkøb af renere køretøjer skal kunne gennemføres i lovgivningen og forvaltes. Lokale og regionale myndigheder står for driften af hovedparten af den kollektive trafik i mange medlemsstater, og staten har ingen beslutningsmyndighed over, hvilke køretøjer de lokale og regionale myndigheder køber, leaser, lejer eller indgår aftale om.

Som pionerer er lokale og regionale myndigheder vigtige drivkræfter bag ren teknologi inden for transport. Samtidig må det understreges, at infrastrukturen til den offentlige passagernærtrafik som hovedregel ikke egner sig til personbiler, og der kan dermed ikke umiddelbart forventes afsmittende virkninger. Finansieringen af overgangen til ren transport skal sikres. De midler, som Den Europæiske Union har stillet til rådighed, er ikke tilstrækkelige til at finansiere de ambitiøse foranstaltninger i den som regel tabsgivende offentlige passagernærtrafik. Derfor opfordres Kommissionen til at foreslå andre finansieringsmuligheder, som rækker videre end anvendelsen af finansielle instrumenter, eftersom disse på grund af forventningen om et negativt afkast almindeligvis ikke er hensigtsmæssige;

12. henleder opmærksomheden på »platformen til indførelse af renere busser«, som Kommissionen søsatte på RU's plenarforsamling i juli 2017, og som fik betydelig støtte fra de lokale og regionale myndigheder. I den forbindelse tilsluttede regioner, byer, transportmyndigheder og producenter sig nogle fælles principper for offentlige udbud af rene busser, der kører på alternative brændstoffer, med henblik på at fremskynde deres udbredelse;

13. er af den opfattelse, at EU's indsats for at mindske klimapåvirkningerne fra transportsektoren skal baseres på klimanytte og bæredygtighed ud fra et livscyklusperspektiv og i øvrigt være teknologineutral;

14. er af den overbevisning, at investeringer i kulstoffattig offentlig transport og offentlige bilparker bør foregå på en måde, der tilskynder ejere af privat- og firmabiler til at følge trop. Dette kan opnås gennem synergi mellem infrastruktur til opladning og brint. Der kunne frigøres EU-midler for at muliggøre dette;

15. mener, at planerne for lavemissionsmobilitet bør gå videre end »end of pipe-løsninger« og gå hånd i hånd med en udbygning af produktionen og distributionen af grøn elektricitet og vedvarende brændstoffer;

16. bemærker, at udvikling og produktion af batterier spiller en strategisk rolle i den igangværende omstilling til ren mobilitet og rene energisystemer. Samtidig findes der ingen væsentlig aktør inden for battericeller i Europa. RU glæder sig derfor over den europæiske batterialliance, der hjælper europæiske industrier med at blive mere uafhængige samt øge deres andel i værdikæden af elektriske køretøjer. RU glæder sig over, at Kommissionen afsætter 200 mio. EUR direkte til forskning og innovation i batterier under Horisont 2020 oveni de 150 mio. EUR, der allerede er afsat;

17. påpeger, at en vid udbredelse af elektriske køretøjer i betydelig grad vil medvirke til øget efterspørgsel efter elektricitet på elnettet. Det er nødvendigt at finde en balance mellem behovet for mobilitet og opladning ved at udvikle intelligente opladningscykluser på tidspunkter, hvor nettene ikke er belastede, og der genereres tilstrækkeligt med elektricitet. Det er vigtigt at integrere dekarbonisering af transport og energiforsyning, intelligente net og nye energilagringsløsninger. Derfor er det nødvendigt aktivt at inddrage de lokale distributionssystemoperatører, som har ansvaret for udbygning og forvaltning af elnettet;

18. bemærker, at infrastruktur for genopladning og genoptankning bør udbygges i takt med efterspørgslen og med udgangspunkt i de lokale forudsætninger samt i synergi med de lokale og regionale myndigheder, offentlige køretøjer og fragtydelser i byen. Dette bør tilpasses udviklingen af intelligente net og bygninger med batterier. Infrastrukturen bør være tilgængelig for personbiler og cykler. Brændstoppåfyldning bør være brugervenlig og interoperabel på tværs af grænserne. Dette forudsætter europæiske tiltag for at etablere et indre marked;

19. er af den overbevisning, at forenkling og standardisering af ansøgninger og udbud betyder, at der ikke længere er behov for individuelle finansieringsstrategier, og gør det lettere at få støtte fra europæiske fonde og private investorer — f. eks. ved at anvende nye finansieringsmetoder, såsom at blande tilskud med lån.

Fremme af lavemissionsmobilitet — En Europæisk Union, der beskytter planeten, styrker forbrugernes rettigheder og forsvaret af industrien og arbejdstagerne — COM(2017) 675

20. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen øger den økonomiske støtte med det formål at mobilisere offentlige og private investeringer i udrulningen af infrastruktur for alternative brændstoffer. Der stilles op til 800 mio. EUR til rådighed med henblik herpå. RU beklager, at finansieringen og de økonomiske ressourcer sjældent er tilstrækkeligt tilgængelige for nogle lokale og regionale myndigheder og andre vigtige parter. Blanding af finansiering — såsom adgang til lån, eksempelvis gennem EFSI — bør fremmes. Adgangen til finansiering bør standardiseres og muliggøres gennem udstedelse af obligationer;

21. bemærker, at områder, der er særligt sårbare over for forurening, bør have mulighed for at pålægge forurenende transportformer afgifter. Indtægterne herfra kan anvendes til at indføre bæredygtighedsforanstaltninger. I byerne kan vejafgifter eller parkeringsafgifter anvendes til at betale for bæredygtig mobilitet — ved eksempelvis at investere i offentlige transportmidler eller parkeringspladser i periferien;

22. minder om, at byerne og kystområderne i yderregionerne oplever trafikal overbelastning, hvilket besværliggør adgangen til landområderne. I disse regioner udvikles der imidlertid projekter med henblik på at gøre transporten mere bæredygtig og ren, som kan tjene som eksempler på bedste praksis for andre regioner i EU og dets nabolande.

Mod den bredest mulige anvendelse af alternative brændstoffer — en handlingsplan om infrastruktur for alternative brændstoffer — ikke-lovgivningsmæssigt dokument — COM(2017) 652

23. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over handlingsplanen om infrastruktur for alternative brændstoffer som et vigtigt skridt mod dekarbonisering af vejtransportsystemet. Udvalget beklager imidlertid, at de fleste nationale politiske rammer, der er blevet fremlagt for Kommissionen, ikke var tilstrækkeligt ambitiøse til at nå et passende mål for en omstilling til rene og alternative brændstoffer;

24. påpeger, at mange europæiske byer og regioner går forrest i omstillingen til lav- og emissionsfri mobilitet. Det er også i byerne, at alternative brændstoffer vil have størst effekt med hensyn til at mindske luft- og støjforurening. Beklageligvis er sidstnævnte slet ikke er omfattet af handlingsplanen. En væsentlig del af de offentlige indkøb foretages af kommunale og lokale myndigheder. Det er derfor indlysende, at udbredelsen af køretøjer, der bruger alternative brændstoffer, i høj grad afhænger af de lokale og regionale myndigheder, navnlig i byer og regioner. Byer og regioner med problemer såsom overbelastning af vejene, dårlig luftkvalitet og støj bør prioritere omstillingen til nulemission uden forurenende partikler og NO_x — lige som natur- og kulturarvsområder også bør gøre det. Når disse områder er grænseoverskridende områder og korridorer, bør der opfordres til planlægning på dette niveau;

25. bemærker, at den bedst mulige integration i de enkelte planer for bæredygtig mobilitet i byer vil være et vigtigt aspekt. Den største udfordring, byerne står over for, er den begrænsede plads, hvilket betyder, at infrastruktur for alternative brændstoffer bør tilpasses den eksisterende infrastruktur for andre transportformer. I processen for planlægning af mobilitet i byerne vil et tæt samarbejde med forskellige offentlige og private interessenter være afgørende for at sikre en gnidningsløs indførelse af alternative brændstoffer i byerne;

26. fremhæver, at afgørelser truffet af byer, ideelt set i samarbejde med økonomiske aktører og andre interessenter, ikke vil have nogen positiv effekt, hvis forbrugerne ikke er tilstrækkeligt involveret. Hvis udbredelsen af infrastruktur for alternative brændstoffer ikke er i tråd med forbrugernes forventninger og ønsker, er der risiko for en ringe udbredelse. Det er derfor også op til de lokale og regionale myndigheder at påvirke brugernes adfærd for at tilskynde til den bredest mulige anvendelse af alternative brændstoffer. Det er af afgørende betydning, at tjenester, der benytter alternative brændstoffer, såsom offentlig transport og andre tjenesteydelser, fortsat er tilgængelige og pålidelige;

27. påpeger, at der er regionale forskelle, der påvirker udbredelsen af alternative brændstoffer. For fjerntliggende regioner er det nuværende elektromobilitetssystem måske ikke den foretrukne løsning, mens det sagtens kan være tilfældet i byområder. En hurtig start for europæiske regioner med betydelige ressourcer og mere presserende problemer vedrørende luftkvalitet og støj kan betyde, at perifere regioner — takket være størrelse, kritisk masse og lavere priser — efter 2025 kan få gavn af afprøvede teknologier og lavere omkostninger;

28. påpeger, at dette bør tilpasses energidistributionen og behovet for energi i visse spidsbelastningsperioder for byernes vedkommende, hvor elektromobilitet måske opfattes som den foretrukne løsning. I denne sammenhæng er det vigtigt at have en stødpude samt at lagre elektricitet i stor målestok, f.eks. i store batterier og brint (brændselsceller);

29. minder i den forbindelse om, at elektromobilitet som hovedregel ikke egner sig til at sikre en veludbygget offentlig passagernærtrafik i landdistrikter. På grund af de for øjeblikket lange ladeperioder og bussernes manglende rækkevidde skal det stadig være muligt at anvende fremdriftssystemer med lave emissioner (f.eks. plug-in hybridbiler), indtil de relevante teknologier er færdigudviklede. Samtidig bør der hurtigst muligt findes løsningsmodeller for landdistrikterne, som eventuelt kan støttes ved hjælp af pilotprojekter;

30. påpeger med henvisning til udtalelsen om »Manglende transportforbindelser i grænseregioner« (2017/C 207/05), at der er et enormt synergi-potentiale i samarbejde på tværs af grænserne vedrørende omkostninger til udvikling af infrastrukturen. Man må i grænseregioner sikre, at de to medlemsstaters foretrukne teknologier er interoperable og udvikles, så de opfylder grænseoverskridende og ikke kun nationale behov;

31. understreger vigtigheden af, at byer også er i stand til at styre udbredelsen af køretøjer med lav udledning af partikler og NOx gennem regulering af adgangen til byerne. Indførelse af miljøzoner skal være baseret på lokale analyser og besluttes på lokalt niveau. EU skal gennem fælles rammer skabe forudsætninger for indførelse af miljøzoner og vise, at det kan være en løsning, der forbedrer luftkvaliteten, men det skal være de lokale og regionale myndigheder, der selv træffer beslutningen, og i givet fald om hvilke niveauer der skal indføres;

32. understreger, at finansieringen ikke kan varetages af lokale og regionale myndigheder alene, og noterer sig, at Kommissionen foreslår en bred vifte af finansieringsinstrumenter, men forholder sig meget konservativt, når det gælder omkostningerne ved udbredelsen af alternativ infrastruktur, samtidig med at den måske er noget overoptimistisk vedrørende udbredelsen af finansiering gennem private midler i den første fase;

33. mener, at der bør tilskyndes til koncessioner, der sigter på at opnå nulemissioner, gennem en forlængelse eller en udvidelse af disse koncessioner, hvis mellemliggende og endelige mål nås. Det er også vigtigt, at mulighederne for gode overtagelsesordninger udvides. Det vil sikre, at parterne kan få dækket deres investeringer hurtigere;

34. mener, at der er behov for europæisk finansiering, hvis koncessioner for offentlig transport skal kunne fremskynde yderligere ekspansion i bestræbelserne på at opnå nulemissioner. Der bør anvendes EU-midler for at fremme innovation og dække investeringer, så en større del af flåden kan køre emissionsfrit ved koncessionens begyndelse;

35. gør opmærksom på, at udformningen og opførelsen af nye bygninger og infrastruktur i fremtiden vil omfatte ladestandere og kabelføring;

36. opfordrer til større ambitioner med hensyn til andelen af offentligt tilgængelige ladestationer. Ifølge handlingsplanen bør hver enkelt medlemsstat inden udgangen af 2020 sikre etableringen af et minimumsantal ladestander til elektriske køretøjer, hvoraf mindst 10 % skal være offentligt tilgængelige. Udviklingen af offentligt tilgængelige ladestationer skal afspejle de lokale og regionale forhold og den lokale og regionale efterspørgsel. Det skønnes, at der i 2025 i Europa vil være behov for to mio. offentligt tilgængelige ladestander til elektriske køretøjer, heraf 70 % i byområder. Der bør gives prioritet til TEN-T-hovednetkorridorerne med fuld infrastruktur for alternative brændstoffer inden 2025. Forsyning af i hvert fald bytrafikknudepunkterne i TEN-T-hovednettet og det samlede net med et tilstrækkeligt antal offentligt tilgængelige (hurtige) ladestander og tankstationer forventes at øge investor- og forbrugertilliden. Der må skabes lige vilkår på internationalt plan med åbne protokoller og interoperabilitet, så førere af elektriske køretøjer internationalt kan gøre brug af ladeinfrastrukturen uden blokeringer. Der er desuden behov for et tilstrækkeligt antal LNG-tankstationer til godstrafik og skibsfart. Udvalget ser gerne et ambitiøst mål om 2 000 LNG-tankstationer i Europa i henhold til de lokale og regionale behov;

37. påpeger, at kommunerne bør inddrages for at sikre, at overvejelser om relevante planer og byudvikling indgår i valget af beliggenhed for offentligt tilgængelige ladestationer for at sikre, at ladestander anbringes på rette sted, og at der ikke opføres for mange ladestationer, heller ikke på steder, som er urentable;

38. opfordrer til større ambitioner med hensyn til brinttankstationer. Én tankstation pr. 300 km er alt for lidt i tætbefolkede områder. Dette bør gøres afhængigt af antallet af indbyggere med én tankstation pr. 300 000 indbyggere.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/33/EF om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport — COM(2017) 653

39. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over tilpasningen af reglerne, som tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at indkøbe rene biler. Udvalget bifalder også afskaffelsen af monetariseringsmetoden og glæder sig over indarbejdelsen af andre former for udbud. Udvalget henleder opmærksomheden på den meget snævre definition af rene køretøjer, og fastholder, at denne bør revideres yderligere, således at de lokale og regionale myndigheder kan udøve et skøn og har et reelt valg mellem omkostningseffektive og rene alternativer, når de køber ind i forskellige regioner og til forskellige transportbehov;

40. understreger, at selv om andelen af offentligt indkøbte køretøjer er lav sammenlignet med det samlede antal køretøjer i en by, kan det positive eksempel, der sættes af lokale og regionale myndigheder, få betydning for efterspørgslen på markedet og få en positiv indvirkning på bilfabrikanterne, hvilket igen kan stimulere den private efterspørgsel. Direktivet bør kun gælde, hvis det forventes, at resultatet af udbudsproceduren vil være tilstrækkelig fordelagtigt;

41. beklager de store finansielle byrder for virksomheder inden for offentlig transport og dermed for de lokale og regionale myndigheder som følge af den høje kvote for indkøb af busser, der bruger alternative brændstoffer. Mange byer og regioner råder allerede over en i stort omfang elektrificeret køretøjsflåde i form af sporvogne, metroer og trolleybusser, hvilket der ikke tages hensyn til. Derfor bør der ved indkøbet af »renere køretøjer« tages højde for hele vognparken, så der ikke alene fokuseres på busser;

42. efterlyser en definition af rene køretøjer på grundlag af objektive målbare emissioner og energiforbrug ved faktisk kørsel. Kun på den måde kan der skabes planlægningssikkerhed for de ordregivende myndigheder på lang sigt. For at skabe nulemissionskøretøjer må der træffes foranstaltninger under omstillingen. Det er endnu ikke muligt at opnå nulemissioner på alle områder, f.eks. godstransport og skibsfart. Biogas og biobrændstoffer er nødvendige som overgangsbrændstof. De eksisterende systemer kan opretholdes, så længe de anvendte råvarer er af lokal oprindelse og ikke er importeret. Biogas bør anvendes til systemer med højt varmebehov;

43. glæder sig over planerne om en præcis definition af rene lette køretøjer. Det er vigtigt at have fælles standarder og klare definitioner, så regeringerne kan foretage en ordentlig vurdering, sammenligning og kontrol af tilbud fra parterne. Det mener dog, at definitionen bør være teknologineutral, og at klimapåvirkningen også skal bedømmes i et livscyklusperspektiv. Endvidere er overgangsbrændstoffer som biogas og andre biobrændstoffer nødvendige, navnlig til godstransport og skibsfart, hvilket der skal tages højde for;

44. glæder sig med hensyn til tunge køretøjer over forslaget generelle teknologineutrale tilgang, men fremhæver samtidig, at listen over »rene teknologier« i sig selv er en begrænsning for teknologisk neutralitet og udelukker teknologier såsom syntetiske biobrændstoffer og biogas. Biogas er et vigtigt overgangsbrændstof til tunge køretøjer. I visse regioner, navnlig i de nordiske lande, kan investeringer i sådanne teknologier, som er klimavenlige, men ikke nødvendigvis uden udstødningsemissioner, risikere at blive sat over styr, hvis de ikke medtages på listen over tilladte teknologier. Dette kunne også blive et problem i relation til nærhedsprincippet. Andre fremdriftsteknologier, herunder fuldstændig fossilfri flydende og gasformige brændstoffer såsom HVO100 og biomethan, rummer også et stort potentiale for ren mobilitet;

45. bemærker, at der er forskellige holdninger til tidsfristerne for anvendelsen af reglerne. Udvalget opfordrer i den forbindelse til, at beregningen starter i den første og den anden periode fra henholdsvis 2025 og 2030 og til, at der gælder de samme mål for alle medlemsstater;

46. efterlyser langsigtet planlægningssikkerhed samt tilstrækkelige overgangsperioder for de ordregivende myndigheder. På grund af de nødvendige tilpasninger af infrastrukturen i forbindelse med nyanskaffelser er det nødvendigt at præcisere, at udbudsreglerne kun gælder for nye kontrakter.

Forslag til ændring af forordning om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel — (COM(2017) 647)

47. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver her, at busser stadig er mindre miljøvenlige end jernbaner, og at de vigtigste ruter mellem byer og regioner stadig er dækket af denne transportform. Langdistancebusser kan være et supplement til jernbane og kan være et attraktivt alternativ til private biler;

48. efterlyser langsigtet planlægningssikkerhed samt tilstrækkelige overgangsperioder for offentlige transportvirksomheder og ordregivende myndigheder;

49. finder det vigtigt, når markedet åbnes for international bustransport, at sikre, at reglerne for det indre marked overholdes, og at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse opretholdes for at sikre almen adgang og fri bevægelighed;

50. bemærker, at forslaget giver tilsynsmyndigheden mulighed for at afvise en ansøgning, hvis en objektiv økonomisk analyse viser, at den økonomiske ligevægt i en offentlig tjenesteydelseskontrakt bliver sat over styr. Udvalget mener ikke desto mindre, at al buskørsel, såvel offentlig som privat, bør være underlagt samme krav om lave emissioner.

Rutekørsel i erhvervsmæssigt øjemed bør ikke gå ud over den offentlige serviceforpligtelse, som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse skal opfylde, og analysen heraf bør ikke begrænses til økonomiske faktorer, men have et bredere perspektiv. Hvis man vil undgå konkurrenceforvridning, skal privat buskørsel også opfylde kravene til lave emissioner.

Forslag til revision af direktivet om kombineret godstransport — (COM(2017) 648)

51. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over forslaget betydning for transportens omlægning til et mere miljøvenligt system. Udvalget understreger, at der findes områder, der kun kan forbedres gennem en omstilling fra vejtransport til jernbanetransport, vandveje og/eller til elektriske lastbiler. Omladningsterminaler er en vigtig forudsætning for dette. De lokale og regionale myndigheder kan indføre ladestandere og tankstationer, der støtter såvel den offentlige transport som godstransporten. Det er afgørende fortsat at fremme de finansielle støtteforanstaltninger til udviklingen af kombineret transport, både når det gælder støtte til investering i nye terminaler — med en cost-benefit-analyse, der afspejler de eksterne virkninger af transport — såvel som driftsstøtte, i hvert fald de første år — bl.a. til de nødvendige materielle ressourcer.

Bruxelles, den 5. juli 2018.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA